

مه‌سعوود محهمهد

زمانی کورد

حه کیم کاکه‌وه‌یس

له عاره‌بیه‌وه کردوویه‌تی به کوردی

چاپی یه کهم به زمانی عاره‌بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سه ره ئه‌رکی کاک ئه‌حمه‌د وه‌لی هیممه‌ت چاپ کراوه

چاپخانه‌ی حه‌وادس

ژماره‌ی مؤله‌ت 11 رۆژی مؤله‌ت 3 - 1 - 1987

ژماره‌ی سپاردنی به کتیبخانه‌ی نیشتمانی به‌غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته‌رجه‌مه‌ی «لسان الکرد»

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

حه‌ساری گه‌وره، که‌رکووک - کوردستان 2008

دیزاینی به‌رگ: محه‌مه‌د عوسمان

وه‌شانی سایتی www.mamosta.net سالی 2010

پیشہ کی وہ رگیر

وہ رگیرانی بہرہمہ عارہبیہ کانی ماموستا مہسعوود محمہد بۆ کہسیکی کہ لہ زمانزانی و شارہزاییدا لہ ئاستی خۆیہوہ نیزیک نہبی، گہمہ کردنہ بہ ئاگر و من ئەو گہمہیہم کرد. ترس دایگرتم کہتئم کردبی، بہلام ئەمرۆ خۆیتندنہوہی کتیب بہ ہۆی خۆیتندنہوہی ہەوالہ وەرزشیہ کان و خەبەری ژیانی تاییہتی یاریزانانی دنیا و ئەستیرہکانی ہۆلیوود و کەلووی بہخت و حەجی گۆری ئومکەلسووم و بابەتی سەرگەرمکردنی ترہوہ، خەریکە لہ ناو کورددا باوی نہمینی و ترسی منیش دەبیتہ ترسی دوارۆژ! کئی دەپەرژیتہ سەر دہق و بابەتی وەرگیردراو و وەرگەریتدراو و بہراوردکاری و ہەلسەنگاندن؟! من یاریم بہ ئاگر کردوہ چونکہ ہەر دەبی رۆژی لہ رۆژان، یەکی ئەو یارییہ بکا و ئامادەشم بۆ ئەوہی دەست بہ سینگہوہ بگرم بۆ ہەر ہەلہیہکی کہ دەرہەق بہ ماموستا مہسعوود محمہد و بہرہمہ عارہبیہکانی ئەنجامم دابی. خۆ رەنگیشہ ئەم کارہی من بیتہ بناغیہک بۆ کاریکی لہخۆی باشتەر و تەواوتر و رەوانتر... ئەوہش خراب نیہ.

نەمدەزانی بہرہمہ عارہبیہکانی ئەو ماموستا نەمرہ بۆ ئەوہ دەبن وەرگیردیریتہ سەر زمانی کورد، بہلام کہ ہەندئ لہو گوتارہ کورتانہی ماموستام کردنہ کوردی کہ لہ «العراق» دا بلاو کرابوونہوہ، ہەستم بہ بوونی خواوہندی وەرگیران کرد بہ تەنیشتمہوہ... ہەستم دەکرد پیم دەلی لہ جیی ئەو رستہ قورسہ عارہبییانہ چ بنووسم. ئاخەر ہەرگیز، لہ ہیچ کتییکی عارہبیدا نەمدیوہ «ربط طرفھا بتلیدھا» بہ کار ہیندرابی و ہەر بہ زہبری قامووس زانیم بہستنہوہی کۆن و نویہ بہ یەکەوہ و ہەتا زانیم گیانم دەرچوو... تۆ بلی زانییتم؟! یا «هذا حصرم رایتہ فی حلب» کہ بہ شیوہیہکی ئاسایی دەرکرتہ «ئەمہ پەرسیلہ - بەرسیلہ یە -

و له حەلەب دیومه» یا به پێی یاسای وەرگیران دەبێتە: «رێوی دەمی به پەرسێله نەدەگەیشت دەیگوت ترشە» یا «ئەم نانە بهو رۆنە؟» به رای من دووه میان راستە یا له ناوەرۆکی باسە کهوه نیزیکتەرە. کابرای شایەر که هیندەوی له باردا نییه و بۆی هەلناکهوئ بگاتە دەربار، هەر دەبی بلی: من لهوه گەورەترم له دەرباردا بکهووم و لای مامۆستاش، باس باسی شایەرە نەک زانا و خەلکی خاوەن هەلوێستی وەک حەیدەری و مەلا ئەفەندی، که خۆی لەم نووسینەدا باسی هەلوێستی کردوون. تەیموور لەنگیش لەم بارەیهوه، به زیادهرۆییەوه دەلی: گومانی تێدا نییه سەدان زانا و دانا و فەرماندە، گوێرایەلی جەنگاوه‌ریکی وەک من.

مامۆستا، هەولێکی زۆری داوه به رەگ و ریشەیی وشەدا بجیتە خواری و خزمایەتی نیوان وشەیی کوردی و ئافینستایی له لایەکهوه و کوردی و زمانە هند و ئەوروپییەکان له لایەکی ترهوه بدۆزیتەوه و رەگیان بگەریتیتەوه سەر یەک. ئەم کارەیی مامۆستا، منیشی خستە سەر کهلکەلەیی دۆزینەوهی ئەو خزمایەتی و هاوڕەگییه و ئەمەش نمونەیه که که بیرم کهوتەوه: له سەرەتای فێربوونی زمانی سویدیدا بووم، مامۆستاکەمان وشەیی «ئەستیرە»ی له سەر تەختەکه، به زمانی سویدی نووسی و گوتی: هەر یەکەتان به زمانی خۆی ئەو وشەیه بنووسی. ئێمەیی بیگانه له سوید، که هەر یەکەمان سەر به ولاتیک و زمانیک بوو، وشەکه‌مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامۆستاکەش دەستی دایه ماجیک و خەتی به بن هەندیکیاندا هینا و گوتی: ئەمانە سەر به هندوئەوروپییەکان، چونکه هەموویان s و t و r یان تێدان.

دوایی بینیم وشەیی هاوبەشی تریش له نیوان هزمانە ئەوروپاییەکان و کوردیدا هەن که هەزاران کیلۆمەتر له یەکهوه دوورن و خواش دەزانن

کهی له کۆرهوی گهله سه رهتاییه کاند، له ناوه راسی ئاسیا، هندوئه وروپی و هندوئیرانی لیکدا براوون:

گۆل له سویدیدا Göle ه و وهک گویل ده گوتری، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافرهت، «ئافرودیتا» یه «خواهندی زاوژی لای یۆنانی»، شوور کوردییه و tjur سویدییه و ههر به شوور ده خویتدریته وه، جگه له ههندی له ژماره کان و زۆر وشه ی دی. داستانه یۆنانییه کانیش، ئه گهر به وردی بیریان لی بکهینه وه، ده بینین هه ندی خزمایه تییان له گه ل ئه و داستانه دا هه یه که له ئایینی میتراپی و زه رده شتیدا هه بووه. ئه م لسته یه ش نیزیکیه تی زمانی ئافیس تا و کوردی ده رده خا و بۆچوونه که ی مامۆستا ده سه لمینی:

<u>به كوردی ئه مرۆ</u>	<u>وشه ئافستاییه کان</u>
دوو	دوا
چوار	چه توار
پینج «پهنج»	پانجا
شهش	خشواش
حهوت	ئاپتا
ههشت	ئاشتا
نۆ	ناوا
ده	دانا
گیانم «رِه وانم» رِهنگه «قوربان» خزمی	ئوروانهم
	بی
دهدهم	دهد
توانا	تهفا
گه ره کمه «ئاواتم»	ئه وهت
کهنگی «که ی»	کهت
مانگ «هه یف»	ماف

و... زۆری تر که به شیوه یه ک له شیوه کان ده چنه وه سه ر یه ک.

وهك ئهوهی ناوی «گاوانی کوردی» و «سهلمانی فارسی» له قورئاندا هاتی، ناوی «فریانه»ی توورانی له ئافیسیتادا هاتوو که یه کئی بووه له توورانییهکانی باکووری رۆژههلاتی ئهو دهمهی ئیран و تورکهکانی ئهمرۆ رهگی خویان دهگهڕیننهوه سهریان. دواتر ههر توورانییهکان، که وهک دیوپه‌رست ناویان له ئافیسیتادا هاتوو، زهردهشیان کوشت. له‌وساوه کورد دلی به فریانه خوشه و ههول دهدا برایانه له‌گه‌ل تورکدا بژی و ئهم ته‌مایه له ئافیسیتاشدا ههیه. خوشبه‌ختانه دواى 26 سه‌ده «سمایل بی‌شکچی»ی تاک و ته‌نها و ته‌ریکمان به لای خۆماندا راکیشا و بووه برامان! ده‌بی 26 سه‌ده‌ی تر چاروران بین تا یه‌کیکی تریش له توورانییه‌کان بیته برامان... که‌رویشک به عاره‌بانه ده‌گرین!

به پنیوستی ده‌زانم ئهم ده‌قه ئافیسیتاییه بگوازمه‌وه: «کاتی خزم و که‌سی فریانه‌ی توورانی هاتنه‌ سه‌ر ڕیگا و ئایینی راستی و به‌ئeshق و ئیمان‌ه‌وه بۆ گه‌شه و پیشکه‌وتنی جیهان هه‌ول بدن له‌ سایه‌ی ئه‌ندیشه‌ی چاکدا ده‌بنه‌ یه‌ک و سه‌ره‌نجام ته‌هورامه‌زدا ئارامش و ئاسایشیان پێ ده‌به‌خشی»¹ ئیستاش هه‌مان ئایه‌ت یا به‌ شیوه‌یه‌کی تیۆریزه‌کراوی سه‌رده‌مانه‌ی وه‌ک ئهو ئایه‌ته‌ بی‌ هووده له‌ هه‌له‌په‌ی ئه‌وه‌داین له‌ گه‌لیاندا برا بین... له‌و داھینانه‌ مه‌زنه‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ بریه‌تی له‌ گه‌ل میلیله‌تانی تریشدا ده‌که‌ین و ئه‌نجامیش، ههر 26 سه‌ده بریه‌ک به‌ ده‌ست دیتین یا نایه‌نین! ئای ئیستامان چه‌ند به‌ رابردووومان ده‌چی و پێ ده‌چی داها‌تووشمان ههر به‌ ئیستامان بچی!

¹ - پ‌روانه: ئافیسیتا - گاتا - کان له‌ میژینه‌ترین سروودی کوردی. جه‌لیل عه‌باسی.

له كۆتاييدا، دهمەوئ سوپاسى كاك «ئەمجەد شاكەلى»ى برام بكەم
كە بە كوردىيەكەى ئەم وەرگىرەنەدا چوووەو و زۆرى لە ھەلە و
خواروخىچى دەستنيشان كرد و منيش بە خوشحالييهو و پەچاوى زۆربەى
زۆرى سەرنجەكانيم كرد.

حەكیم كاكەوھيس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

به‌ینیکه شه‌پۆلێکی خاوی گومان به‌ ناو نووسه‌رانی کورددا ده‌گه‌ڕێ و هۆبه‌که‌شی ئه‌و بۆچوونه‌یه‌ گوایه‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی کوردیی هاوشیوه‌ و هاوته‌رحی وشه‌ی فارسی له‌ نووسینی کوردیی سه‌رده‌مدا، بۆی هه‌یه‌ خزمه‌تی ئه‌ده‌بی فارسی بکا. چ رێمان نییه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی ئه‌و بابته‌ بۆچوونه‌ به‌ نیازپاکی خاوه‌نه‌که‌ی لیکبه‌ینه‌وه‌، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی ئه‌و که‌شه‌وه‌وا خاوینه‌وه‌ که‌ رۆشنیری کوردی هه‌ناسه‌ی تیدا هه‌لده‌مژێ، ئه‌مه‌شیان به‌ هۆی نه‌بوونی خلتو‌خاشه‌وه‌ بی یا بارودۆخ وا بخوازی ئه‌وانه‌ی له‌ بواری رۆشنیری کوردیدا کار ده‌که‌ن، له‌ هه‌موو رووشاندنیک بیاریزن که‌ رێی تی بچی بیرووشینی و چه‌زمان پێی نه‌بی. وای بۆ ده‌چم ئه‌وه‌ بوویته‌ هۆی سلک‌ردنه‌وه‌ و ده‌سه‌کاربوون تا بۆ وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی له‌ پارێزدا بن و له‌ نووسیندا بیانسرنه‌وه‌ نه‌وه‌ک لۆمه‌ بکری.

وام هه‌ست کرد ئه‌رکی من ده‌گاته‌ ئاستی واجبی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی بۆ ئه‌وه‌ی چرا کزه‌که‌ی خۆم پێ بکه‌م و تیشکیک، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه‌، به‌خه‌مه‌ سه‌ر هۆکاری ئه‌و گومانانه‌، ئه‌وه‌ش به‌ پێی ئاگاداریم له‌ سه‌رچاوه‌ی کوردی و فارسی و زمانه‌ ئاریاییه‌کانی تر، له‌ سه‌نسکریته‌وه‌ بگره‌ تا ده‌گاته‌ په‌هله‌وی و هی دی، که‌ گاریگه‌رییان له‌ سه‌ر بنیاتنانی که‌له‌پووری به‌شه‌ رۆژه‌لا‌تییه‌که‌ی هند و ئه‌وروپی که‌متره‌، له‌و ده‌مه‌وه‌ که‌ به‌شه‌ رۆژاوا‌یییه‌که‌ لێی دا‌بر‌اوه‌ و تا ئیستا که‌س نازانی چ سه‌رده‌می بووه‌. ئاخ‌ر زانیاری له‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌ی چه‌ند جو‌گه‌ ئاوێکی نزیکی یه‌ک، هه‌ق وایه‌ گومانی تیکه‌لا‌بوونیان بره‌ویتتیته‌وه‌. هیوای ئه‌وه‌ به‌ زانا و زمانزان و ئه‌دیبه‌ به‌رزه‌ عاره‌به‌کان ده‌کری بای ئه‌وه‌ ئاو‌ر له‌و بابته‌ به‌دنه‌وه‌ که‌ جێی گرنگی پێدانیه‌ و ره‌نگه‌ سه‌رقالییان به‌ مه‌سه‌له‌ی

عاره بايه تيبه وه، له پرووی سیاسی و رۆشنبیری و شارستانییه وه، ریگر بی
 له بهردهم ئه وهی به بابەتیکه وه خه ریک بن، که له چه قی سه رقاییاندا
 نییه و له هه مان کاتدا چه ند زمانیکی کۆن و سه ردهم، پیوستیان به
 وردبوونه وه هه یه و ژماره یه کی یه کجار که م نه بی بۆیان نه لواوه له
 رابردوو و لایه نه کانی ورد بینه وه. له وانه یه ئه م هه وله بچکۆله یه م بۆ
 لابردي ته مومژی سه ر سیمای مه سه له که، ماندویتی لیکۆلینه وه و
 توێژینه وه یان له کۆل بکاته وه و هه ندی حه قیقه تی شاراوهی وا له بارهی
 بابەته که وه به ده ست بێن، بۆی هه بی بیانگه یه نیته که ناری ره واندنه وه ی
 ته مومژ. گومانی ناوی که خوێنه رانی کورد به شیوه یه کی گشتی تا ئه م
 سه عاته ئه و چرایانه یان که من که زمان و میژوو و سه رجه می لایه نه
 کۆمه لایه تیه کانیا روناک بکاته وه، چونکه ده ستیان له لیکۆله ره وه و
 توێژه ره وه ی کوردی وا گیر نابی خۆی بۆ ره واندنه وه ی تاریکیه کان
 ته رخان کردی و نه توانا و نه پاره و نه مه ودا و نه پشتگیری، هه یچیان،
 به هه یچ جوړی شتیکیان له وانه نه بوو بیه خاته سه ر ئه و ریه ی که
 به ربه ستی وه ک مه حالی له پیش بووه. توانای منیش له توانای ئه وان
 باشتر نه ده بوو ئه گه ر بارودۆخ وای نه کردبا چاووم له کۆیه هه لبینم و
 ببینم و به راوردی کۆمه لی شتی وا بکه م که هۆشی مرۆفیان سه رقāl
 کردوو و له چه ند سالیکی حه فتا کاتدا سه رچاوه و کتییی وام ده سته که تن
 که له سه ر ئاریایی و ئیرانی په ره یان به هۆشم دا و ئه وانه ش، زۆربه یان
 فه وتان و دلی خۆم به و که مه خۆش ده که م که ماونه ته وه و ئیشتیا
 ده که نه وه و تیریش ناکه ن. ره نگه خه لکی تر له مه یداندا هه بووبن و
 په نامه کی هه ولیان دابی و گوێمان له ده نگیان نه بووبی و له کاتی
 سوورانی به رداشیان بی خه به ر بین ئاخۆ که ی ئاردی رۆشنبیری و
 زمانه وانی و میژوویی کورد به ره هم دیتی تا هه ویر بۆ عه قل بشیلی.

نووسه‌رانی عاره‌ب مافی ئەوه‌یان به سه‌رمه‌وه هه‌یه له‌م جێیه‌ی خۆمه‌وه
 دانی پێدا بنییم که به هۆی هه‌وڵی دره‌نگه‌وه‌ختی ئەوانه‌وه له
 به‌رفه‌وانکردنی زمانی عاره‌بیدا له دوورگه‌ی عاره‌بیه‌وه، هه‌ر زمانیکه‌ی
 مردوو و بێ لایه‌ن و دوژمنی سه‌ر به‌ زمانه‌ سامیه‌کان له دوورگه‌ی
 عاره‌بیه‌وه هاتیبێ ئازایانه‌ خسته‌وویانته‌ ناو عاره‌بیه‌وه، ئەوه‌ش بۆ من
 هاندانیکه‌ بۆ هه‌لکۆلینی رابردوو و به‌ده‌سته‌یتانی به‌لگه‌ بۆ سه‌ربه‌خۆی
 زمانی کوردی به‌ ره‌گ و ریشاله‌وه. چاوه‌روانیش بووم تا به‌لگه‌ی ئەوه‌م
 به‌ ده‌ست که‌وت که‌ خاوه‌نداریتی شه‌ری زۆر له‌ وشه‌ هاوبه‌شانه‌ی که
 له‌ نیوان خۆی و زمانه‌کانی تردا هه‌ن، کوردین و ته‌نانه‌ت ئەوه‌شم به
 دلناییه‌وه بۆ ئاشکرا بوو که به هۆی بێ خاوه‌نی و بێ توانایی و
 مالویرانییه‌وه، له‌ ماوه‌ی بیستوشه‌ش سه‌ده‌دا، زۆر له‌ وشه‌کانی تووشی
 تالان‌بو‌رۆی زۆریش بوون. ئەگه‌ر عاره‌بی به هۆی توانا و پته‌ویی بوونیه‌وه
 به‌وه شیلوو نابێ که‌ وشه‌ی هاوشیوه‌ له‌ نیوان زمانی هه‌ندی عاره‌بی
 داگیرکراوی گۆی زه‌وی و داگیرکه‌ردا هه‌یه و سلّ له‌ به‌کاره‌یتانی
 «رستاق و لوزینج و زیثه‌ق و به‌یده‌ق و به‌رنامه‌ج و سا‌ذج و
 خه‌نده‌ق...» ناکه‌نه‌وه و جه‌نگیش ئاگری سه‌ر سنووری رۆژه‌لاته‌،
 له‌مه‌دا به‌ به‌راوردکاری به‌ ئەنجامی راستیی بوونی وشه‌ی هاوبه‌ش و
 تالانکراو گه‌یشتم که له‌ بنه‌رتدا کوردیه‌ و خزمایه‌تیه‌ک هه‌یه که له‌وه
 توندوتۆلتره‌ ته‌نها به‌ هیز ره‌ت بکریته‌وه، چونکه‌ هه‌رگیز دایکیکه‌ به
 دایکایه‌تی پشت‌ه‌ستوو و به‌ به‌لگه‌نامه‌ی شوو‌کردنه‌وه، تاوانبار ناکرێ
 ئەگه‌ر له‌ به‌ر برسیتی و هه‌زاری له‌ سه‌رمه‌رگیشدا بێ.

ئەو سه‌رچاوانه‌ی له‌ بواری ئەم باسه‌دا له‌ به‌ر ده‌ستدان، ورده‌کاری و
 لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی و میژوویی و شویته‌وارزانی کۆمه‌ڵی زانای
 رۆژاوا‌یی سه‌رده‌می جیاواز و شویتی جیاوازن و شویته‌واریان له‌ کتیبی

دهستهیه ک لهو ئیرانیانهی که گرنگی به کهلهپوور و فرههنگی ئیرانی به شیوهیه کی گشتی و فارسی به تاییه تی دهدهن، ههیه بهلام بوونی کتیبیک که به کهلک بی و به زمانه رهسه نه کهی خوی نووسراییی، له عیراقداه گمهن بووه و بو کوردیش هینانی کتیب لهو ولاتهوه که تیدا نووسراوه، له بهر ئه وهیانهی که پیشتر باسم کردن، زهحمهت بووه و له مهودای نیوان سالی 1971 و 1978دا، لهو کاته دا که له گهل برایانی تری دامه زریتهری کۆری زانیاری کورد بووم له بهغدا و به هوی په یوهندی توندوتۆلی کۆره زانیارییه کانی رۆژهه لاتی ناوه راسهت و ئهمه ریکا و ئه وروپاوه، به یه کیتی سؤفیه تیشه وه، ههندی لهو سه رچاوانه پيشکه شی من کران و کاتی له ناوه راستی سالی 1978دا له کۆر دایرام، زۆربه یانم بو کۆر به جی هیشته و ژمارهیه کی زۆر که میان لای من مانه وه، له وانه «فرهنگ ایران باستان»ی خوالیخۆشبوو پوور داود و کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی»ی دکتۆر محمه د موعین و کتیبی «کارنامه اردشیر بابکان»ی دکتۆر به هرام فره وهرشی و ههندی سه رچاوهی ترم خواسته وه، له وانه هه ر سی بهرگی «تاریخ زبان فارسی»ی دکتۆر په رۆیز نائیل خانلهری و چه ند ژمارهیه ک که له سه ر بلاو کراوه ده ژمیردران و ناویان «به ربانگ» بوو و له ستۆکه وۆلم ده رده چوون و Tiraj به ته نیشتیه وه نو سرابوو و Izmir، هه ردووکیان به شیوه زاری زازایی کوردی بوون. ئه و کتیه ناویراوانه، جگه له کارنامهی ئه رده شیر، پشتیان به ژمارهیه کی زۆری سه رچاوهی هه مه جۆری کاتی جیاوازی سه رده مه نوییه کانی ئه وروپا و ئهمه ریکا به ستوه که به کردنه وهی واژه و نه خشی کۆنه وه خه ریک بوونه و ئه وروپاییه کانی تریان خه ریکی کردنه وه و لیکدانه وهی واژهی هیرۆگلیفی و سۆمه ری و دواي ئه وان، ئه که دی و ئاشوری و بابلی و هه موو زمانه کۆنه کانی وه ک سامی

و ئارى و ھى تر بوونە. بەلام نووسەرە فارسەکان لە بواری شویته‌واره کۆنەکاندا، زۆریان خستۆتە سەر کاری رۆژاوايیه‌کان و ھەموو سەرچاوە میژوووییەکانی ئیسلام، کە پشت بە باسکردن و گێڕانەوێ دەماودەمی سەردەمی خۆیان دەبەستن. گەلی جار قسەى ئەو لیکۆلەرە ئێرانیانە دەخوینمەو و بۆچوونەکەم بەو پشێتەستور دەبی «شایەدیک لە خۆیان شایەدی دا» یا دانپێدانانی نەیار، ئەوێش کۆشش و کات پاشەکەوت دەکا. یەکی لەوانە خواونی «تاریخ زبان فارسی» لە لاپەرە 38 ی بەشی دووەمدا و لە سەر زمانی «لوری و بەختیاری و خێلەکانی مەحسنى و بویر ئەحمەدی رۆژاواى ستانى فارس» دەلیی کە خزمایەتی لە گەل زمانی کوردیدا ھەبێ و بەشی ئەو دەکا قسەى ھەندێ لە ئەوروپایەکان بکاتەو و حاشا بکا کە پەيوەندى لە نێوان کوردی و ئەو شیوەزارانەدا ھەبێ. ھى تر لەو لیکۆلەرەوانە دەبینم ھەمان قسە لە بارەى زمانی کوردییەو دەلینەو و جارێ بە زمان ناوی دەبەن و جارێ بە شیوەزار و دیسان دەیکەنەو بە زمان و زۆر سەیرە زمانیک خەلکانیک لە رۆژھەلاتی ناوەراستدا قسەى پێ بکەن کە ژمارەیان لە فارسەکانی ئەو جێیە زۆرترە کە پێی دەلین ولاتی فارس و بە شیوەزاریش ناوی بەرن!

ئەو کتیبانەى کە ناووم ھێنان و پێشینەى ئەوروپایان ھەبێ، دەبنە سەرچاوەى ئەم باسە و دەشی بۆیان بگەڕێنەو. چ بە پێویستی نازانم لە ھەموو بۆچوونی‌کدا کە دەمەتەقیی لە سەر دەکەم یا پشتی پێ دەبەستم ئاماژە بە سەرچاوەکە بکەم ئەوێش بۆ خۆلادان لە درێژدادری. تەنھا لە جێی پێویستەکاندا یا لەو جێیانەدا کە پێویست بە بەلگە بکەن، ئاماژە بە سەرچاوەکە و لاپەرەکە دەکەم. پێم باشە بۆ دنیایى ناوى

هه‌ندى له‌و سه‌رچاوانه تۆمار بکه‌م که خاوه‌نى ئەو کتیبانه پشتیان پى به‌ستوون.

له‌ یه‌که‌م کتیب «فرهنگ ایران باستان» ی پوور داود ناوی 26 سه‌رچاوه‌ی عاره‌بی و فارسی تۆمار کراوه، که یارمه‌تیده‌ری دانانی کتیبه‌که‌ بوونه و به‌ باسکردنی «الاثار الارامیه فی لغة الموصل العامیه - شویته‌واری ئارامی له‌ زمانی ناوچه‌یی موسلدا» — داود الجلبی 1354هـ» ده‌ستی پى کردووه. سه‌رچاوه‌کانی تری بیرونی و هه‌واله‌ دوورودریژه‌کانی بیرونی، ئەوجا ناوی کتیب به‌ پى‌ حه‌رفی ه‌یجا و له‌ پیتی «ب» دا «بیست مقاله» ی محهمه‌د قه‌زوینی، نه‌سکی 2 تاران 1313 ی شه‌مسی و له‌ «ت» دا تاریخی نرشحی - میژووی نه‌رشه‌حی له‌ باره‌ی بوخاراوه که له‌ تاران چاپ کراوه و له‌ «ج» دا «جغرافیای تاریخ ایران — بارتۆلد وه‌رگێرانی سه‌ردادوهر، تاران 1308» و له‌ «ح» دا «حدود العالم....» ئیدی ئاوها تا کۆتایی لسته‌که‌ که به‌ وه‌فاتی ئەعیانی ئین خه‌له‌کان، چاپی تاران کۆتایی دى. له‌ هه‌ر پیتیکدا نمونه‌یه‌که‌م ه‌یناوه‌ته‌وه‌ جگه‌ له‌ هه‌مه‌ (3 نمونه)

دواى ئەوه‌ دیته‌ سه‌ر ناوی ئەو کتیبانه‌ی که تایبه‌تن به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئافیس‌تا و ئەوانه‌ش پینجن. ئەوجا خوینهر ده‌باته‌ سه‌ر به‌ دوا‌دا‌چوونی ئافیس‌تا له‌ کتیبی نووسه‌راندا: Bartholomae و دارمسته‌ر Darmsteter و ده‌ هارله‌ De Harlez و ریختل Reichelt و هی دی.

ئەوجا دیته‌ سه‌ر باسی ئەو کتیبانه‌ی که به‌ په‌هله‌وی نووسراون و په‌یوه‌ندیان به‌ کتیبی وه‌ک ئەرداویرافنامه، ئەرده‌شیر بابکان و بنده‌ش و بیست کتیبی تره‌وه‌ هه‌یه‌.

ه تۆمارکردنى تاييەت بە بەرھەمە رېژاوايىيە كاندا يەكەم ناو ژمارە 52ه
و لە ژماردندا بەردەوام دەيى تا دەگاتە ژمارە 203 و ئەوەش ھەموو ئەو
سەرچاوانە يەكە بۆ نووسىنى كتيبەكەى پيياندا چۆتەو. كۆنترين كتيبي
رېژاوا كە لەگەڵ پينجى تردا ناوى ھاتوو، ميژووو كەى بۆ 1852 - 1854
دەگەرپيتەو و ھى ويسـتەر گاردە. كۆنترين كتيبي تۆماركراوى كۆتايى
ژمارە 52ه و سالى 1853 - 1854 ه و ھى كارل بوشيلە.

ھەروەھا، ھەردوو كتيبي «مزديسنا و ادبي پارسى» و «تارىخ زبان
فارسى» پرن لە سەرچاوەى ھەمەجۆر و ھەمەرەنگ و ھەمەسەردەم و
ئەگەر خويـنەر بيهوى، دەتوانى بگەرپيتەو سەريان.

له میژوودا وا باوه که ده‌سته‌یه کی گه‌وره‌ی ره‌گه‌زی سپی به‌شهر له چه‌ند شویتنیک‌ی سه‌رزه‌مین‌ی باکووری ده‌ریای خه‌زهر نیشته‌جی بوونه و میژوونووسه‌کان له سهر جیی راستیان هاوړا نین. پېش ته‌وه‌ی مه‌سیح له دایک بی به‌پتر له هه‌زار سال، بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه و یه‌کین‌یان به‌ره‌و رۆژاوا چوو و له ته‌وړوپا بلاءه‌یان لی کردوو. به‌شه‌که‌ی تریان به‌ره‌و رۆژه‌لات چوو و ته‌مانیش بوونه‌ته دوو به‌شه‌وه، یه‌کین‌یان له هند گیرساوه‌ته‌وه و ته‌وی تریان له‌و جییه‌ی که ئیستا پپی ده‌لین ئیران، نیشته‌جی بوو. میژوونووسان ته‌وانه‌یان له دابه‌شبوونی یه‌که‌مدا ناو نا هند و ته‌وړوپی و هی دووه‌میشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوه‌یه‌کی دوور و دریژ به‌هه‌مووان ده‌گوترا ئاری به‌لام دواتر هه‌له‌ی ته‌م ناولینانه ده‌رکه‌وت و ته‌نها بو هند و ئیرانییه‌کان «ئاری arya» به‌کار هیندرا. ته‌و هندیانه‌ی باکووری هند که به‌سانس‌کریتی داخوتن، له‌رووی زمان و ره‌گه‌زه‌وه ئارین و له‌گه‌ل درافیدی و ته‌وانه‌ی ناوه‌پراست و باشووری هنددا جیاوازیان هه‌یه. ته‌وه‌نده‌ی ته‌و ره‌وکردن و دابه‌شبوونانه په‌یوه‌ندیان به‌زمانی ته‌و خیلانه‌وه هه‌یه ئاشکرایه که:

1. خیل هند و ته‌وړوپیه‌کان، له پېش یه‌که‌م دابه‌شبوونیاندا به‌یه‌ک زمان و چه‌ند شیوه‌زاریکی لیکچوو و لیک نیزیکی، به‌پپی دوور و نیزیکیانه‌وه له‌یه‌کتر، داخوتن. وشه و زاراوه له‌شوینه‌واری ته‌م یه‌که‌ زمانیه‌ ماونه‌ته‌وه و هه‌ندیکیان هه‌ر ته‌وه‌تا یه‌ک نین و هه‌ندیکیان له به‌کاره‌یتانیاندا له‌یه‌ک ده‌چن. ته‌وه‌ش چاوه‌پروان ده‌کری نیزیکیه‌تی نیوان زمانی گه‌لانی رۆژه‌لات له‌نیوان خو‌یاندا له‌یه‌کتر نیزیکیتر بن به‌پنانه له‌گه‌ل زمانی گه‌لانی رۆژاوادا، به‌لام ته‌وه‌ش ده‌بی که وشه‌یه‌کی

گه‌لیکی رۆژه‌لانی کۆن له وشه‌یه‌که‌وه نێزیکتر بێ که رۆزاوایی به‌کاری دیتێ، بۆ نموونه وشه‌ی «ثری Thri» ئافیس‌تایی (کتییی زه‌رده‌شت) له کوردی سه‌رده‌مدا واتای سی ده‌دا و له ئینگلیزیشدا Threeیه.

2. نێزیکایه‌تی نێوان سانسکریتی و زمانگه‌لی گه‌له ئێرانییه‌کان له سه‌رده‌مه زووه‌کانی دابه‌شبوونی ئارییه‌کاندا بۆ دوو گه‌ل، ئاشکراتر و زه‌قتره. به‌هۆی کتییی «فیدا Veda»ی هندی و هه‌ندی به‌شی ئافیس‌تاوه ئه‌م نێزیکایه‌تییه‌ پارێزراوه و کۆنترین شیوه‌ی نووسراوی سانسکریتی و لقی ئێرانی زمانی ئارییه‌کانیانی هێشتۆته‌وه و وه‌خته لیکچوونیان وه‌ک لیکچوونی دوو جمک بێ.

3. لیکچوونی ئه‌و زمانانه‌ی که لقی ئێرانی گه‌له ئاریه‌کان قسه‌یان بێ کردووه، به‌رده‌وام له لیکچوونی نێوان ئه‌و زمانانه و سانسکریتی له لایه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی لقی ئه‌وروپا له لایه‌کی تره‌وه زه‌قتر و ئاشکراتر بووه. وا چاکه ئه‌وه‌شی بۆ زیاد بکه‌م که ئایینی زه‌رده‌شتی، که هه‌موو گه‌له ئێرانییه‌کانی گرتبۆوه، یه‌کی بووه له‌هۆکاری مانه‌وه‌ی لیکچوون و نێزیکایه‌تی له‌ نێوان زمانی ئه‌و گه‌لانه‌دا. واته‌ نێزیکایه‌تی نیشتمانیان له‌یه‌که‌وه، تاکه‌ هۆکاری گرده‌بری لیکچوونیان نه‌بووه.

ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا بۆ بابته‌که‌ گرنکه، په‌یوه‌ندی نێوان زمانه‌کانی گه‌له ئێرانییه‌کانه که کورد و فارس له‌وانه‌ن و دوا‌ی دوو هه‌زار و پینجسه‌د ساڵ ته‌فروتونا‌بوون و پاشکۆ‌بوونی کورد، هیشتا ژماره‌یه‌کی زۆری وشه له‌ نێوان کوردی و فارسیدا لێک ده‌چن. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌ ئه‌وه‌نده کورت بکه‌ینه‌وه که بابته‌که‌ نه‌شیوێ، ده‌بی له‌ به‌ندی یه‌که‌می سه‌ره‌وه بینه‌وه و له‌و جێیه‌دا بۆی بگه‌رینه‌وه که پێویستمان پێی ده‌بی. ده‌بی به‌ گوته‌یه‌کی زۆر کورت له‌ به‌ندی دوومیش بینه‌وه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که سانسکریتی هندی جمکی ئافیس‌تای ئێرانییه، ئه‌وه‌ش له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێ

که ئەو زمانەى ڤیرای پى نووسراوه، لەو زمانە دەچى که ئافىستای پى نووسراوه. ئەم لىکچوونە دەگاتەووە ئەو وشە و پرستانەى هەخامەنشیانیش که لە ناوەراستى سەدەى شەشەمى پيش زاینهوه پارێزاون. ئەو لىکچوونە دەگەيشته هەموو زمانە ئێرانییهکانى تر که لە سەر شیوازە کۆنەکەى تۆمار کرابى و هیشتا هۆکارى گواستنهوه و گۆرانکاری، خۆيان نەخزاندبیتە ناو بنیاد و دەربرینیەوه. فارسی هەخامەنشى، لە ماوهیهکی کورتدا بەخۆى، بە شیوهیهک گۆرانکاری بە سەردا هات، که زاناکانى زمان بۆى ناچن و هیچ قسەکهريکی زمانى دى چاوه‌پروانى نەبووه. باسى ئەوهش دى. لە بەر ئەوهى هیچ زمانىکی ئێرانى، جگە لە ئافىستا و هەخامەنشى، شیوازی نووسىنى نەبوو تا لىکچوونە کۆنەکانى نىوان ئافىستا و هەخامەنشى و سانسکریتی دیارى بکهین. گۆرانکاری نىوان سانسکریتی و ئافىستا بە پى گۆرانکاری لە دەنگەکانیاندا بووه. زۆر جار پیتی «س»ى سانسکریتی لە ئافىستادا بۆتە «ه»، «asura و spata و sndhu» لە ئافىستادا بوونەتە «ahura و hapta و hindu» و هەردوو وشەى «یه‌سنا و یه‌زنه» لە سانسکریتیدا بوونەتە «یه‌جنه و یه‌جته»... و بهو شیوهیه. سانسکریتیش لە لایەن خۆیهوه، بە دەم رۆژگارەوه گۆرا و بووه زمانىکی نارۆشن، ئیدی ئاساییه زیاتر لە زمانە ئێرانییهکان دوور کهوتبیتەوه.

تا ئێره بۆ ئەم بابەته به‌سه.

خیزانی زمانه ئیرانییه کان

ناتوانم بهو سهرچاوانه ی بهردهستمهوه، به وردی سهردهمی کۆچکردنی خیلّه هندوئه وروپییه کان دیاری بکهه، چونکه شوینهواری تۆمارکراو نییه ده‌ریخا یا به راستی بزانی، ئەوانه یه‌ئجوج و مه‌ئجوج نه‌بوون که له کتێبه ئاسمانیه‌کاندا باسیان هاتوو تا بیکه‌ینه به‌لگه‌ی نیزیکیان له سهردهمی ته‌وراته‌وه، که باسی کردوون. ئەوه‌نده‌ی من ئاگادار بێم، ئەوه‌ش ناشی کاتی ئەوه دیاری بکه‌ین که ئیرانییه کان لهو جێانه‌دا نیشته‌جی بوون که بۆی هاتن چونکه ئەوه ده‌مه‌ی ئەوه روویداوه، هێشتا خیلّه هندوئه وروپییه کان، یا ئاریه‌کان، نووسینیان نه‌بووه تا بیکه‌نه ده‌فریک بۆ رووداو و بابته‌کان و له‌فه‌وتان و له‌بیرچوون بیانپاریزی. وام پی خۆشه‌له‌جی خۆمه‌وه، به‌سهر ئەوه سهردهمه‌دا باز بده‌م که ئیرانییه کان له‌ولاته‌تازه‌کانی‌دا نیشته‌جی بوونه و ههر یه‌که له‌و خیل و گه‌لانه‌چ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی له‌و ولاته‌دا هه‌بووه که ئاوهدانی کردۆته‌وه، چونکه ئەوانه په‌یوه‌ندیان به‌سهرینه‌وه و کاریگه‌ری ههر یه‌که‌یان‌ه‌وه به‌سهر ئەوی تره‌وه نییه، مه‌گه‌ر له‌سنووریکه‌ی به‌رته‌سکدا که ده‌شی پشتگوێ بخری، ئەوه‌ش له‌به‌ر هۆکاریک که خه‌ریکی روونکردنه‌وه‌ی نیم.

په‌وی لقی ئیرانی له‌خیلّه ئارییه‌کان به‌ره‌و باشوور و باشووری رۆژاوا له‌و دوورپێانه‌دا رووی دا که به‌ر له‌زیاتر له‌هه‌زار سال پێش له‌دایکبوونی مه‌سیح رووی داوه و یه‌کیکیان بووه هندی و ئەوی دی بووه ئیرانی. له‌سهره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش زاین، ماده‌کان، یا میدیه‌کان (باییرانی کورد) و پارس (فارسه‌کان) له‌ولاتی خۆیان به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه نیشته‌جی ببوون و ولاتیان گه‌یشته‌بووه رۆژاوا‌ی ئەوه‌ی ئیستا له‌عورفی

نیونه ته وه ییدا پتی ده لښ Persia، له هره باکووریه وه تا تهوسهری باشووری و به شه باکووره که ی هی ماده کان بوو و به شه باشووره که شی هی فارسه کان و دراوسیتیه کی توندیان هه بوو که له و سهرده مه دا چ سنوور و به ربه ست له نیوان دراوسیدا نه بووه و خه لک و به رژه وهندی به نازادیه کی مه یله و ره هاوه له هاموشودا بوون و په یوهندی هه مه چه شنه ی ناوه رڼوک هه مه جوړیان دروست ده کرد و به رده و امیان پي دده و تهو شیوازه په یوهندیانه، تا سهره تاکانی سده ی بیستم له رژه ه لاتدا به رده وام بوو.

مه تر سیدارترین و گه وره ترین کاریگه ری، له پرووی ماددی و دهروونیه وه له سهر گه لی کورد، به سهر سورمانه وه، تهو نیژیکایه تییه توندوتوله ی بووه له گه ل پارسه کاندا. حوکی لاوازی به سهر دا داوه و چاره نووسی دیاری کردووه و به ره و خراپتر پالی ناوه، تهو هس به شیوه یه ک که هه تا تهو رڼو که ی نه یوانیوه لی په ها بی و نیژیکترین به لگه تهو شته یه که دهیویتیته وه له باره ی بی گهردی زمانی کوردیه وه تا وشه ی هاوشیوه ی له فارسیدا نه بیته جی گومان.

ئیمه په یوهندیان به سهر جه م و به دریژی باسکردنی بلاو بوونه وه ی ئیرانییه کانه وه له ولاتی خو یاندا نییه چونکه تهو په یوهندی به گه لانی خو یان و فره هنگ و که له پووری خو یانه وه هه یه که رڼلی له دارشتنی زمانه ئیرانییه کاندا، بهو شیوه یه هه بووه که بووه، به تایبه تی و له ناویاندا زمانی کوردی و فارسی، بی تهو ی بچینه ناو ورده کاری دهرووه ی بابه ته که چونکه پیوستان به هه لکولینی بلوچی و سه غدی و سکائی و زمانی ئیرانی و ئاریایی و تهو بابه ته زمانه نییه که رڼلیان له ریره و ی تهو دوو زمانه دا له بیر چوته وه.

ئەوئەش ڕوونە کە ھیزی زمان لە گەڵ ھیزی ئەو میللەتەدا کە قسەى پى دەکا ھاوسەنگە و سەرچاوەى ھیزى دەسلەلات و ئایىنە چونکە ئایىن، لە سەردەمە کۆنەکاندا کەلەپوور و فەرھەنگى بە شیوەیە کى گشتى لە خو دەگرت. بەم شیوەیە، بو ھەولێ تىگەیشتنى پەيوەندى نىوان کوردی و فارسى، ئەم زمانانە ھى ئەوئەن لىيان ورد بىنەوہ:

1. زمانى نووسىنى ئافىستا 2. زمانى مادەکان 3. فارسى کون 4. پەھلەوى. لە رىزبەندىدا، من بە پىچەوانەى نووسەرى کتیبى «تارىخ زبان فارسى — مێزووى زمانى فارسى» زمانى ئافىستام پىش خستۆتەوہ. رەنگە ئەو لە ڕووى کاتەوہ زمانى مادى پىش زمانى ئافىستا خستبىتەوہ. بەلام چ ھۆیەکم بو ئەوہ نەدیتەوہ کە فارسى کونى پىش ئافىستا خستۆتەوہ. ھەرچونى بى، کىشەى تىگەلاوى کوردى و فارسى لە خەيالدا نەبووہ و پىم وا نىيە گرنگىيە کى ئەوتوى بە رىزبەندى داى. من بو ئەوہ چووم کە ئافىستا ڕۆلى گرنگ و کارىگەرى لە سەر قالىبەندى کەلەپوور و فەرھەنگى ئىرانىدا ھەبى، ئەوئەش لە مەودايە کدا کە لە ھەزار سال تىيەراندووہ و جگە لەوہى کونترى بەلگەنامەى نووسراوى میللەتە ئىرانىيەکانە و ئەگەر «ڤىدا Veda» ى ھند نەبووايە دەبووہ کونترى بەلگەنامەى نووسراوى ھەموو گەلانى ھند و ئەوروپى. ئەوجا ئەو بەشەى کە ناوى «گاتا gatha» ى لى نراوہ ھى ئەوہى تەمەنىكى زور لەو تەمەنە کونترى ھەبى کە زاناکانى بابەتە ئىرانىيەکان بو دەرکەوتنى زەردەشتى خاوەنى ئافىستا دايانناوہ و تەنانەت خاوەنى کتیبى «مزدىسنا وادب پارسى» لە لاپەرەکانى 173 — 177 ى بەشى يەکەمدا ئەو جۆرە ڤايانەى دەربرپوہ کە لە سەر شتگەلێ وەستاون لە ئافىستادا باس کراون و ھەندى شتىش کە لە ئافىستادا باسيان نەبووہ، بو پانزە سەدەى پىش زاین دەگەریتەوہ و نە باسى مادەکان و پارسەکانى تىدایە نە ھىشتا دراو

لیدراوه و نه چ شویتنه واری ئاسن و خوئ له دهقه کانیدا ههیه... لیرهوه، کیشیه که له خه یالما پهیدا بوو و له هه موو ئه و به لگه نامه میژوو ییانه ی که خویندوو منته وه وه لامیم دهست نه کهوت، ئه وهش ئه وهیه ئه گهر گاتاکان ئه وهنده کۆن بن چ په یوه ندیه که له نیوان گاتاکان و زهرده شتدا ههیه و ئه گهر لیکۆلینه وه ماوه ی چهند سه دهیه که زهرده شت نه گهرینیتته دواوه، ئه و قه ومه کامهیه شارستانه تی ئه وهنده به هیز بووه گه یشتبیتته ئاستی تۆمارکردن و خه یال و لیکدانه وه و دهستووری وا دارپژئی که به بهریانه وه هه بی پهره بسیین و له ئافیس تادا هه بن؟ به لام نابجی ئه م کیشیه راما بگرئ چونکه ئه گهر هه ندی به شی ئافیس تا له سه رده می زهرده شت کۆنتر بی یا سه پیندری که زهرده شت له وه زووتر بووه که بو ی دانراوه و بگاته وه سه رده می گاتاکان، ئافیس تا هه ر وه ک حه قیقه تیکی گرده بر و وه ک به هیزترین کاریگهر له سه ر زمان و فره هنگ و ئاین و ژیا نی هه موو ئیرانیه کانی پیش په یدا بوونی ئیسلام ده مینیتته وه. ده بی لیره دا ئه وهش بگوترئ که دانانی زمانی ئافیس تا به زمانی ئیران، جوړه لیپورده ییه کی تیدایه به رانه بر ئه و زانایانه ی که وای بو ده چن به زمانی خه وازمیه کان بی، له و جیه دا (به پیی بوچوونی ئه وان) که یه که م جار زهرده شت تیدا په یدا بووه. خه وازیم، به پیی ده ستینیشانکردنی خاوه نی «تاریخ زبان فارسی» که وتۆته باکووری ده ریای «ئارال» وه که هه ردوو رووباری سه رداریا و ئاموداریا (سه یحون و جه یحون) ی تی ده رژین (ل 201، تاریخ زبان فارسی به شی یه که م). ئه و ناوچانه ش ئه مرۆ ناویان کازاگستانی سوڤیه تییه: ئافیس تا له جووت ناوی Airyana vaejah پیکهاتووه که شویتی ئه و خه لکه ن که به و زمانه قسه یان کردووه. ئه و جا زانای بابه ته ئیرانییه کان هاتن و ئه و ناوه و ناوی خه وازیمیان به یه ک گرت، خه وازیمیش زۆر له سنووری ئیرانه وه دووره، ئه گهر چی ده چیتته

پیزی واتای «ئاری، ئاریا» وه. به پینی بۆچوونی ئەمانه، پیداوێستی و زەرورەتی لۆژیکی وایان خواستوو ئەفایستای به زمانی ئەو خەڵکە بووبی که له ناویاندا پەیدا بووه و خەڵکی تریش هه‌بوون، به‌و شیوه‌یه‌ی که ڕوونی ده‌که‌ینه‌وه، به‌و ئەنجامگیریه‌ی رازی نه‌بوون.

زاناکان به‌ گشتی به‌و دڵنیا‌بوونه‌ نه‌گه‌یشتن که ئافایستای سهر به‌ گه‌لێکی دیاریکراو بێ ئە‌گه‌رچی له‌وه دڵنیا بوون که فارسی کۆن نییه‌ و دوا‌یی دێینه‌ سهر باسی ئە‌وه. به‌و ئە‌نجامگیریه‌ش نه‌گه‌یشتن که له‌ سه‌رده‌میکی دیاریکراو نووسرای و نه‌شیانتوانی ته‌مه‌نی به‌شه‌کانی ئافایستای، به‌ دڵنیا‌یه‌وه‌ دیاری بکه‌ن و بیانگه‌رینه‌وه‌ سه‌رده‌میکی دیاریکراو، به‌لام له‌ سه‌ره‌رپێ چاره‌سه‌ری کێشه‌کاندان و مه‌ودایه‌کی باشیان له‌و بواره‌دا بریوه، که ماندوو‌بوونیکی گه‌لێ زۆر و ماوه‌ی تێپه‌ربوونی چه‌ندین نه‌وه‌ی وێستوو. پێم وا نییه‌ کتیبیک به‌ گرنگی ئافایستای بووبی و ته‌مه‌نی زۆر بووبی و بارودۆخی هه‌مه‌جۆری به‌ سه‌ردا تێپه‌ربووبی و ده‌ستی تیکدانی پێ گه‌یشتب، له‌ کێشه‌ی ئاوها خه‌له‌سابی.

کوشنده‌ترین کاره‌سات که له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا به‌ سه‌ر ئافایستادا هاتبی، هه‌ولێ ئە‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی بوو له‌ ده‌وره‌یه‌ی سا‌لی 331ی پێش زاین، بۆ فه‌وتاندنی، ئە‌وه‌ش دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌ سه‌ر ئە‌خمینی (هه‌خامه‌نشیه‌کان)دا، چونکه‌ ده‌ستی به‌ سه‌ر کتیبخانه‌ی شاهان‌شاهیدا گرت که هه‌موو به‌شه‌کانی ئافایستای تیدا پارێزراو بوون. ئەو کتیبخانه‌یه‌ی به‌ هه‌موو ئە‌و به‌لگه‌نامه‌ نووسراوانه‌شه‌وه‌ سووتاند و له‌ کۆتاییدا جگه‌ له‌ هه‌ندێ به‌شی که‌می هه‌یچی له‌ سووتاندن ده‌رباز نه‌بوو که کۆیان 83000 وشه‌ ده‌بوو و به‌شه‌ سووتاوه‌کانی ته‌نها له‌ بیرى موبه‌د و هه‌ربه‌ده‌کاندا، نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌ تا کۆتایی ده‌سه‌لاتی سلوکی (سلوکس) یه‌کی بوو له‌ سه‌ر کرده‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ر) مانه‌وه‌ ئە‌وه‌ش به‌ رزگار کردنی

بهش له دواى بهشى دهولهتهكه له دهوروبهري 147ى پيش زاین. (تهماشای خشتهى کاتهکان له لاپهړه 226ى کتیبى مزدیسنا و ادب پارسی بکه). ئهوجا ههولهكه تا کوتایى سهردهمی ئهشکانیهکان، كه سالى 226ى زاینی بوو، درېزهى کيشا و له سهردهمی دهسهلاتى ساسانیشتا تا دهسهلاتى خهسرهو پهرویز (590 — 627 ز) (لاپهړه 228ى ههمان سهړچاوه). ئهوجا، دواى ئهوه ئیسلام هات و ههولهکانیش ویستان و تا ماوهبهک لاپهړهى رۆشنیبری فارسی داخرا. دوايى ئهوه هویه دیارى دهکهین بۆچى ههموو فرههنگى ئهوه سهردهمه به هی فارسی دانراوه.

ئهو بابتهانهى كه پهيوهستن به وردهکارى ئایینی زهردهشتیهوه و له ئافیسیتادا تۆمار کراون، ئهوهیه كه زهردهشت باوهړپکی نوږى وای هینایه ئاراهه. كه گهله هندوئهوروپیهکان و ئهوه ئارییانهى كه بهرهو رۆژهلات جیاوهبوون، ئاشنایهتییان لهگهڵیدا نهبوو، چونكه فرهخواوهندی و سهربهخوږى هیزى خیر و شهړى له شیوهى دوالیزم (دووخوايى) رته کردهوه و تهنانهت واتای ناوه کونهکانیشى گۆړى و ناوى «دیو Daava»ى کرده ناوى شهیتان كه پیشتر ناوى خواوهند بوو. ناوى «مهزده — مهزدا Mazda»ى کرده خواى تاكى بهدییهینی ههموو شتى. ههمیشهش راناوى Ahura به دوايدا دى و دهیته Ahura mazda كه واتای سهروهري مهزن دهدا.

مهسهلهى ئافیسیتا و ئهوه زمانهى پى نووسراوه و له کوږى دهرکهوتووه و چۆن پهرشوبلاو بوو و چۆن زندوو کرایهوه و سیاست له سهردهمی ساسانییهکاندا چ رۆلپکی له گۆړپینی ههندى له حوکمهکانیدا، به پى بهرژهوهندی دهسهلات ههبوو تا دهگاته ئهوهى ئافیسیتا بووه دوو: یهکی رهمى بوو و ئهوى دى له سینگی پیاوه ئاینیهکاندا مایهوه كه نهوه دواى نهوه دهیانگواستهوه. ههموو ئهوانه شتگهلیکن ژانیان کوتایى نییه و

له کتیبی قه‌به‌ی دوور و درێژدا نه‌بی جێیان نایته‌وه و ئەو ئاماژانە‌ی
پیش‌ووتریش له‌ ڕووی پێویستی‌یه‌وه‌ بوون، چونکه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ بابە‌ته‌
و‌رووژاوه‌که‌وه‌ هه‌بوو له‌ باره‌ی وشه‌ی کوردی‌یه‌وه‌.

هه‌ر بۆ ڕه‌واندنه‌وه‌ی کێشه‌ ئەو زمانه‌ی که‌ ئافێستای پێ نووسراوه‌ ناو
نراوه‌ «زمانی ئافێستا» چونکه‌ به‌لگه‌ی گرده‌برێ یه‌کلایکه‌ره‌وه‌ یان
نه‌بووه‌ تا بیده‌نه‌ پال میلیه‌تیکی دیاریکراو و موبه‌ده‌ کان نووسینیکی
ئاسانیان دا‌هیناوه‌ تا خۆ‌پێدنه‌وه‌یه‌کی ڕوون بۆ ده‌ربرینی وشه‌
نووسراوه‌کان هه‌بی و ئەو نووسینه‌شیان ناو ناوه‌ «دین ده‌بیری» واته‌
نووسینی ئایینی. وشه‌ی «ده‌ئین» له‌ ئافێستادا به‌ واتای ئاین هاتوه‌
به‌لام «ده‌بیر، ده‌بیری» شیکردنه‌وه‌یه‌کی زیاتری هه‌یه‌: ئەم وشه‌یه‌ له‌
بنه‌ڕه‌دا له‌ «Dub دوب»ی سۆمه‌ری‌یه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ واتای «له‌وحه‌ی
پاریزراو» ده‌دا و دوا‌یی به‌ شیوه‌ی tuppi duppu گوا‌زارا‌یه‌وه‌ لای
ئه‌که‌دی‌ه‌کان و ئەوجا دوا‌ی ئەوه‌ی گۆ‌را و بووه‌ «دوب» چووه‌ ناو
ئارامی‌یه‌وه‌ و له‌ عاره‌بیدا بووه‌ «دوف». کۆنترین شو‌پنه‌وا‌ری ئەو وشه‌یه‌
له‌ به‌ری ئێ‌راندایه‌ شیوه‌ی «dipi دیپی» ده‌بینین ئەوه‌ش له‌ سه‌ر به‌رده‌
هه‌لکه‌ندراوه‌کانی «بغستان — بیستون»ی سه‌رده‌می داریوشی یه‌که‌م،
له‌ سالی چواره‌م یا پینجه‌می ده‌سه‌لاییدا که‌ له‌ «522 تا 488 پ ز» ی
خایاند هه‌لکه‌ندراوه‌. دوا‌ی ئەوه‌، ئەو وشه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می خشایارشا‌ی
کوریدا «486 — 465 پ ز» ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئەوه‌ش له‌ سه‌ر به‌ردی
هه‌لکه‌ندراوی ناوچه‌ی وانی کوردستانی تورکیا. وشه‌که‌ له‌ په‌هله‌ویدا
گۆ‌را و بووه‌ «dipiri ده‌پیره‌» و ئەوجا ده‌بیر و تا ئیستا له‌ فارسیدا به‌و
شیوه‌یه‌ ماوه‌ته‌وه‌. وشه‌که‌، سۆمه‌ری - ئەکه‌دی - بابلی - ئارامی - عاره‌بی -
هه‌خامنه‌شی — په‌هله‌وییه‌ و له‌ هندی‌دا «dipi و lipi» یه‌ «ل. 109، 110.

111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانى كوردیش، وهك پروونى دهكهینهوه دابرا.

ئهو باسهى كه بوى ههيه دريژه بكيشى كورت دهكهمهوه و دهليم ثاڤيستا به ههموو كهموكورپيه كانيهوه قامووسى لقى ئيرانى گهله ئاريه كانه و كهلهپوورپكه لپى دهوهشايهوه بو ئهو ههموو گهلانهى ئهو لقه به بهر فرهوانى بمينى، جا كوردى بى يا بلوجى يا فارسى يا ههرجييه كى تر بى، له گهل سهرنجدانى جياوازى رپكهوت و ههلكهوتى پهيوهندى ههريه كى لهو زمانانه به ثاڤيستاوه، چونكه بهشى ئهو زمانانه، وهك دهردهكهوئى، لهو پهيوهندييهدا جياواز بووه.

ئهوئى جپى داخه، وهك دهردهكهوئى، زانيارى برا عاره به كان له سهر وردهكارى ثاڤيستا و روللى ثاڤيستا له بارهئى فرههنگى ئيرانى كونهوه، كه كورد يه كتيكانه، ههروهها له بارهئى ناوهروكى ئهو پهيامهوه كه زهردهشت لهو كتيبهدا گهيان دوويهئى، بهشى ئهو ناكايتهيه كى پروونى ههئى. بوم دهر كهوتوووه كه دووهم خهليفه، له بهر زانيارى فرهوانى له سهر ههئى ئاماژهئى قورئان، يارانى زهردهشتى به تههلى كتيب دانهناوه. كتيبى ثاڤيستا باسى يه كتاپه رستى و قهيامهت و زندووبوونهوه دهكا و مزدهئى بهههشت دها و ههروههئى دوزهخ دهكا و ئهوهش بو ئهوانهئى خويندنهوهيان بو ثاڤيستا ههيه، پروون و ئاشكرايه و له بازنهكانى دهرهوهئى خويندنهوهشيدا زانراوه و تهنانهت كتيبى «ئهلالا»ئى عهباس مهحمود عهقاد له لاپهريه 88يدا دهئى:

«مهجووسه كانيش وهك ميسرييه كان باوهريان به قهيامهت بووه. ههروهها باوهريان به پاداشت و سزاي رورزى قهيامت ههبووه، بهلام باسى زندووبوونهوه و كوئايى دنيا و روجه بهردا هاتنهوهيان بو رورزى قهيامهت كردوو» لهمهدا وا دهردهكهوئى كه ميسرييه كان باوهريان به

ژیانی قه‌یامه‌ت هه‌بووبی به‌لام باسی کوتایی دنیا و رۆحه‌به‌ردا
هاتنه‌وه‌یان نه‌کردی.

دواتر له هه‌مان لاپه‌رده‌دا ده‌لی:

«جوله‌که‌کان باسی شه‌یتانیان له پێش دیلکردنیان یا پێش بوونیان له
نیوان رۆوباراندا نه‌کردوه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی به «اهرامان» ی مه‌جووسیانان
چواندوه که نیشانه‌ی شه‌ر و خراپه‌کارییه، ئه‌وجا باسیان کرد»

پێشتر له گو‌فاریکی ئیسلامیدا، پیم‌وابی سه‌ر به وه‌زاره‌تی ئه‌وقاف بوو،
به‌ر له چهند سا‌لیک خۆتندمه‌وه، مه‌سه‌له‌ی زندووبوونه‌وه له لای
جوله‌که‌کان تا رۆژگاری دانیال پیغه‌مبه‌ر بلاو نه‌بی‌وه. که‌چی ده‌بینم
مامۆستا عه‌قاده‌ لاپه‌ره 112 ی ئه‌و کتێبه‌یدا ئه‌مه ده‌لی:

کتێبه ئیس‌رائیلیه‌کان باسی قه‌یامه‌ت و زندووبوونه‌وه‌یان تێدا نه‌بووه و
زه‌مینی ژیره‌وه یا بیر یا «شیول» ئه‌و هه‌لدیره‌ قووله‌ بووه که هه‌تیوان
له دوا‌ی مردنیان په‌نای بۆ ده‌به‌ن و ئیدی لێی ده‌رباز نابن و «ئه‌وه‌ی
به‌ره‌و هه‌لدیر دابه‌زی سه‌رناکه‌وێته‌وه» و هه‌ر راس‌ت دوا‌ی ئه‌وه ده‌لی:

«یه‌که‌م ئاماژه‌ بۆ رۆژی «که‌یوم — زندووبوونه‌وه» له ئیس‌حاحی
بیستو‌چواره‌می کتێبی «ئه‌شعیا» دا هاتوه که له سه‌ده‌ی سییه‌می پێش
زایندا ژیاوه.»

له کوتایی لاپه‌ره‌ی ناوبراودا ئه‌مه‌ش ده‌لی:

له ئیس‌حاحی دوانزه‌هه‌می کتێبی دانیالدا ئاماژه‌یه‌کی تر بۆ زندووبوونه‌وه
و دادگای قه‌یامه‌ت کراوه و ئه‌مه‌یان له ئاماژه‌کانی پێشتر ئاشکرا‌تره و

دەلى: «زۆر لەو كەسانەى لە ناو خاكى زەويدا راکشان، بەخەبەر دېتەو. ھەندىكىان بۆ ژيانى ھەمىشەى و ھەندىكىان بۆ سەرشۆرى و شەرمەزارى ھەمىشەى». لە سەرەتاي لاپەرە 113دا دەلى: «مىژووى ئەم پىغەمبەرايەتییە بۆ كۆتايەكانى (پىم واپى ناوەرەستى راستە چونكە كۆتايى ھەلەى چاپە، يا دەبى سالاكە 195 پ ز بى. م.م) سەدەى دووھى پىش زاین، سالى 195ى پىش زاین دەگەریتەو. پىشتر پاداشت و سزای ئیسرائیلییەكان دەدرانە پال دوژمن...»

لە قسەى شارەزایان وا دەردەكەوئى كاریگەرى باوهرى ئافىستا لە بارەى قەيامەت و زندووبوونەو، لە سەر جوولەكەكان ھەبووبى چونكە لە دەمى بلاووبوونەو ئایینی زەردەشتدا ئەوان لە بابل دىل بوون و كۆرشى ھەخامەنشى كە سالى 539 پ ز بابلى داگیر كرد، ئازادى كردن.

بەلام ناونانى لایەنگرانی زەردەشت بە «مەجووس» چىروكىكى كورتى ھەيە و روونى دەكەتەو: لایەنگرانی زەردەشت و ئەوانەى باوهریان بە دینەكەیان ھەبوو بە «موغ» ناو دەبران و یونانییەكانیش بە پى دەربرىنى وشە رۆژھەلائیەكان و پێوانەى خۇیان لە گۆرىنى وشەدا كردیانە «ماگیوس» و ئەمەش گۆرا و بوو «مەجووس». لایەنگرانی زەردەشت بە شیوہیەكى گشتى ناویكى تریان ھەيە و ھەموویان دەگریتەو و بە تاكەكانیان ناگوتى. ئەوان بە خۇیانیان دەگوت «بەدینان» واتە خاوەنى ئایینی راست و ئەلف و نوونى «بەدینان» نیشانەى كۆیە. ناویكى تریشیان ھەيە كە بە لای خۇیانەو ناسنامەیان باشتەر دەردەخا، ئەویش «مەزدیەسنا»یە. ئەم وشە تىكەلەش واتای «مەزدپەرسەت» دەدا و بەرانبەرەكەشى «دیوہەسنا»یە، كە دەكەتە شەیتانپەرسەت.

ئەو كۈرتە يەك بوو ھەر دەبوو بگۈترى تا بابەتە كە لە تارىكى بىتتە
دەرى.

ماده‌کان یا میدیه‌کان - باباپیرانی کورد، له باکووری رۆژه‌لاتی ولاتی ئێران نیشته‌جی بوون و سنوور به سنووری ولاتی پارسه‌وه بوون که کهوتبوونه لای باشووریانه‌وه. یه کهم پاشای ئاشووری که ناوی ماده‌کانی له نووسیندا هیناوه شه‌لمانسه‌ری دووهم بوو که سالی 844 پ ز سه‌رزهمینی ماده‌کان (کوردستانی ئێرانی ئه‌مرو)ی داگیر کرد و دواتر، دواي حه‌وت سال دیسان داگیری کرده‌وه و له هه‌واله‌کاندا به - Made Madai ناوی هیناون. له سه‌رده‌می شه‌مس ئادادی چواره‌میشدا، که کوری شه‌لمانسه‌ری ناوبراو بوو، ناویان هاتووه. دواي ئه‌وه، ئه‌داد نیراری سییه‌م سالی 810 پ ز داگیری کردن و تیکلات بلیسه‌ری چواره‌م که به شه‌رکه‌ر ناوبانگی هه‌بوو، سالی 744 پ ز ولاتی لی داگیر کردن. سه‌رجۆنی سییه‌میش سالی 722 پ ز چووه سه‌ریان و ماده‌کان له‌وه سه‌روبه‌نداندا خۆیان له حکوومه‌تیکی ریکوپیئیدا یه‌کنه‌خستبوو تا دیاکو «دیکو» یۆنانیه‌کان به Deikos ناویان ده‌برد، سالی 713 پ ز بۆی هه‌لکه‌وت و ده‌وله‌تیکی پیکهینا و «هه‌مه‌دان»ی کرده پایته‌خت و ئه‌وه‌ش تا ئه‌و ده‌مه، یه‌که‌م ده‌وله‌تی هه‌موو گه‌له ئێرانیه‌کان بوو. سییه‌م پاشای ماده‌کان Hovakhshtira هوقه‌خسترا که یۆنانیه‌کان به Cyaxares ده‌ریانده‌بری، یه‌کی بوو له گه‌وره شه‌رکه‌ر و داگیرکه‌ره‌کان و زۆر له ولاته دراوسی‌کانی خسته ژێر رکیفی خۆیه‌وه تا له سالی 612 پ ز توانی به هاوکاری بابلیه‌کان نه‌ینه‌وای پایته‌ختی ئاشووریه‌کان داگیر بکا و ناوی ئاشووریه‌کان له تۆماری ده‌سه‌لاتدا بسپرتیه‌وه (خاوه‌ن تاریخ زبان فارسی، سالی 610ی پ زی گوتووه). دواي ئه‌م داگیرکردنه، ناوی ماده‌کان و ئێرانییه‌کان ب‌لاو بووه‌وه. ئه‌و پاشایه‌مرد و سالی 584

پ ز ئەو کورەى جىي گرتەوۋە كە لە نووسىنى بابلىيەكاندا بە «
Ishtovygo¹» ناوى براوۋە (لە يۇنانىدا Astyago) يان پى گوتوۋە. لە
سەردەمى ئەمدا، بە دەستى كۆرشى گەرە كە كچەزاي ئاستياگ خۆى
بوو، دەولەتى ماد كۆتايى ھات. كۆرش سالى 539 پ ز بابلى داگىر كرد
(فرھنگ ايران باستان ل 103 - 106).

پاشاكانى ماد، ھىچ شویتەوارىكى نووسراويان بە زمانى خويان جى
نەھىشتوۋە تا بىكەينە بەلگە و خەسلەتەكانى ئەو زمانە دەستىشان
بەكەين كە لە سەردەمى ئەواندا لە ناو تاكەكانى گەلى ماد يا كورد باو
بوو و جگە لە ھەندى ناوى پاشاكانيان كە لە نووسراوى مىللەتانى تردا
باسيان ھاتوۋە، ھىچيان لى بەجى نەماو. لىرەوۋە ئەو بىريارە زەحمەت
دەبى چەند پەيوەندى لە نيوان زمانى كوردى و ئاقىستادا ھەيە يا تا چ
ئاستىك دەقاودەقن. ھەندى لە زاناكان بۆ ئەوۋە دەچن كە ئەو ناو
كە مانەى مەيدەكان پەيوەنديان بە زمانى ئاقىستاۋە نىيە و دەلین
دەقاودەق نين. لەوھشدا زیدەرۇيان كردوۋە كە گوتوۋيانە زەردەشت
بەخۆى خەلكى ناوچەى باكوورى رۆژھەلاتى ئىران بوو كە ئاقىستاي لى
دەرکەوتوۋە و بەوھش پىناسەى مەيديان لى سەندۆتەوۋە. بەلام سەرجمەى
قسەكانيان ھى ئەوۋە نىيە باوهرى پى بىرى بە تايەتى لە بارەى
رەچەلەكى زەردەشتەوۋە چونكە بە پىي بۆچوونى كۆتەرىن مېژوونووسانى

¹ . ئەو قسەيە ھەيە كە ئاستياگ، ھەمان ئەو «ئەژدەھاك»ە بوۋى كە كاۋە «لە پاستىدا
كۆرش» كۆشتوۋىتى و بە كۆزرائى ئەۋىش كۆتايى بە دەسلەلاتى باوباپىرانى كورد ھاتوۋە
و لەوساۋە ئاھەنگ بۆ ئەو تىكشكانەى خۇمان دەگىزىن. فارسەكان وايان بلاوكردەوۋە كە
ئاستياگ سى سەرى ھەبوۋە، دوايىش دوو لەو سەرانەيان لى كردە مار بە سەر شانەوۋە!!
ئاھەنگى نەورۆزىش بابەتتىكى ئاينى بوو و تيايدا پىشوازى لە پۆحى باوباپىران كراۋە و لە
سەرى سالد، بە ئاگرکردنەوۋە، بەرەو بەھەشت بەرى كراۋنەتەوۋە. مەن بەشەھال، بە نيازى
پىشوازى كردنى پۆحى باوباپىران پىشوازى لە نەورۆز دەكەم و بەپىي دەكەم. ح.ك.

ئەو گەلانەى كە بە دواى يە كدا ھاتوون، زەردەشت خەلكى باكوورى رۇژاواى ئىرانە و لە ناوچەى «رى Regha» ى كۆن بوو و ئەوجا كۆچى زەردەشت بەرەو ئەو شویتەى كە پاشاكەى پەناى داو و لەوئ ئایینەكەى بلاء كردهو، پى دەچى لە رۇژاواى ئىرانەو بووبى تا رۇژھەلاتى، يا باكوورى رۇژھەلاتى. لە رووى بەلگەى ناوەكانیشەو، ناوى ترى میدى كە لەگەل ئەو ناوانەدا دەقاودەقن و لە ئاڤىستادا باسیان ھاتوو، وەك ناوى Koshtaspi كە لە نووسراو بزمارییەكاندا لە ھەندى ناوچەى ئاسىاى بچوو كدا ھاتوو كە شویتەوارى تىكلات بلیسەرى شای ئاشووریان بوو بۆ سالى 854 پ ز دەگەریتەو. ئەو ناو ھەمان «گوشتاسپ»ە كە لە ئاڤىستادا وەك پارىزەرى زەردەشت ناسراو و بۆ سەدەى ھەوتەمى پيش زاین دەگەریتەو و خەلكانى تریش لە ھەخامەنشیهكانى دواواى بەو ھیان زانیو، لەوانە باوكى داریووشى يەكەم كە 521 پ ز تا 485 پ ز دەسەلاتى ھەبوو.

ناویكى گردهبرى تر ھەيە كە دەمەتەقى يەكلایى دەكاتەو، ئەو ھەش ناوى باوكى زەردەشتە كە لەگەل ناوى دایكىدا لە عیبارەتیکى ئاڤىستادا ھاتوو و دەشى ئاوا ھەریبگىرین: «ئەى زەردەشت پوروشپە و دۆغدۆ و ھیربەد ئازار مەدە (ل 90 مزدیسنا و ادب پارسی) پوروشپە باوكى زەردەشت بوو و دۆغدۆ دایكى بوو و میربەدەكان، پیاو ئایینیە شارەزاكان بوونە. پوروشپە لە دوو بەش پىكدى، يەكەمیان «Pouroush» پوروش»ە و بە پى قسەى زاناكان دوو واتای ھەيە، يەكێکیان «پىر»ە. وشەى پوروش كورت كراو ھەو و گۆراو تا بەو واتایە بۆتە «پىر»ى كوردى و فارسى. واتای دوو ھەمى، رەنگى تىكەلى رەش و سپیە و ئەگەر رەشەكەى زال بى، لە عارەبیدا دەبیته «ادھم» و ئەگەر سپیەكەى زال بى، لە عارەبیدا دەبیته «اشھب». سەرچاوەكان لە ئاستى چارەنووسى

ئەو وشەيەدا بەو واتايە، بى دەنگن و ئالين بەرەو چى گۇراو، چونكە ھاوشىۋەي لە زمانە ئيرانيە كاندا نازانن كە خەريكين و ئەگەر كوردريان بزانيا وئەيەكى زىندوويان دەست دەكەوت كە وشەي «بۆر»ى نيزىكى «سىپى بۆر»ى «اشەب»ى عارەبىيە و «رەش بۆر»ىش «ادەم»ى عارەبىيە. ئەوئەش پوونە كە وشەي «بۆر» لە «بوروش»ەو وەك «پىر» نيزىكە. وشەي دووئەمى ناوەكە، «ئەسپ، ئەسپە»يە كە واتاي «ئەسپ» دەدا و زاناكان گوتوويانە كە ھەموو وشەكە دەكاتە «خاوەنى ئەسپى رەشبۆر». جگە لەوئەش تەمەنى ئەسپى پىر ئەوئەندەي بە دەمەوە نايى و ئەوئەندەي ماوئەتەو بايى ئەو ناكە بىتتە نازناو. لە سەر واتاي ئەو ناوانەشەو، كۆچى زەردەشت بۆ ولاتى تر، لە دەقى ئافىستادا تۆمار كراو و باسى ئەو زەردەسەريانە كراو كە بە دەست كەسوكارى بە سەريدا ھاتوون و ئەو رېيەي بەو سەرماسۆلەي زستانە كە خوۋى و ئازەلەكانى گرتوويانەتە بەر، بە رېرەوئى زستان pareto zemo «پەرەتۆزەمۆ» ناوى ھاتووە. ئەو (كەي راستىيە كە kavi كەفى نازناوى دەسەلاتە) جىيان نەكردۆتەو و ناچار بوو بە زەمھەريدا لە سەر سەفەر بەردەوام بى تا گەيشتۆتە Tosa (دوايى بۆتە توس). ھەرچۆنى بووبى، گەيشتە ئەو جىيەي لىي بووە ميوان و مايەو و ئايىنەكەي تىدا بلاو كەردەو و چ پىويست بە دلەراوكى لە بارەي ئەو راستىيە مېژويەو ناكە لەگەل ئافىستادا دەقاودەقە. ئەگەر باسە مېژوويە كە لە بارەي كۆچەكەو راست بى، بۆچى دەبى ناوى ئەو شوئەي لىيەو پىويست درۆ بى؟ ئەو زانايانەي كە زەردەشت بۆ مادەكان دەگىرنەو بەو لايەدا دايدەشكىنن كە زمانى نووسىنى ئافىستا زمانى ئەو بووبى، واتە ئەو ولاتەي كە تىدا پەرورەدە بوو، چونكە ناشى كەسىكى رېئنگ بگاتە لوتكەي دەربرىن بە پىوانەي ئەو سەردەمانەي كە لە ئافىستادا ھەيە. ئەگەر خاوەنەكەي

زمانی خەلکی تری بە کارهێنایی ئەوەش بیانویە کە بە هاسانی بەرپەرچ نادریتهوه چونکە جێدەستی هێزمان دیت کە زەردەشتی ناچار کرد ولاته کە ی خۆی بە جی بهیڵی هەر لە بەر ئەوەی داوای لە خەلکی کردبوو نەفرەت لە خوو و ڕەوشتی زالم لە هەندێ بواری ژياندا بکەن و بە دەم گە یاندنی پە یامەوه کۆچی کرد و ئەوەندە مۆلەتی نەبوو بە شیوهیه ک فیری زمانیکی بیگانه بی پە یامە کە ی پی بگە یە نی. لە سیبەری گوشتاسیدا مایهوه و دەستی کرد بە گە یاندنی پە یامە کە ی. ئە گەر ئەم بە لگانه ئەوانە بێدەنگ نە کەن کە حاشا دە کەن، چ بە لگە یە کە ی دی بو پیناسە ی ئافیس تا لە مه گرده برتر لە ئارادا نییه تا باوهر بیتن. ئەوەی دە بی لیرەدا بگوتری ئەوە یە وشە ی pareto کە دە لالت لە ڕەتبوون دە کا، لە ڕیشەدا «پار par» ه لەوه تیناپەر ی کە وشە ی «پەر» ی کوردی بی کە دە کاته «پەرتبوون» ئە گەر «تی» ی لە پیشه وه بی ببیتە «تینپەر» ی کوردی. بە لام «Zamo زەمو» کوردی و فارسی لی هاوبەشن و لە فارسیدا «زمستان» ه و لە کوردیدا «زمسان و زستان» ه ئەوەش بە گوێره جیاوازی شیوه زار و لە هەردوو زمانه کەدا «ستان» بو زۆر وشە ی گرنگ دە کە نه پاشکو «ئەم بە لگانه لە منه وهن نە ک سەرچاوه کان»

قسە لە بارە ی ئافیس تا و پەراویزه کانیه وه کوتایی نایه بۆیه هەر بەو تایبەتمەندیانە ی سەر وهه واز دیتم، بە لام لە سەر کاریگەری و ڕووداوه کانی دەور و بەری و قسە ی زانایان لە باره یه وه بەر دهوام دە بم و یه کەم جار دە لیم زۆر بە ی زاناکان خوراسانی باکووری ڕۆژه لاتی ئیرانیان بە ولاتی دووهمی زەردەشت داناوه، ئەوەش دوا ی ئەوە ی ولاتی خۆی «ماد» ی بە جی هیشت. خوراسانیش لە ناوهراستی سە ده ی سییه می پیش زایندا ولاتی «پارت» ه کان بووه و دە ولە تی ئەشکانییان

تیدا دامه ز راندوو. ئەگەر ئەو بۆچوونەى ئەوان راست بێ، دەسبەردارى ئەو دەبم کە زەردەشت و ئافیسىستا لە خەوارزم دەرکەوتبن. بە راي من لە بارودۆخى کۆچى زەردەشتدا، ئەو مەودا دوور و درێژە و بەو چلەى زستانە لە ولاتى مادەو لە توانای خیزانتيكى دەرکراو بە دەرە. مەودای نيوان ولاتى کورد و خەواريزم لە سەر نەخشە پيوا و بينيم، لەگەڵ سەرنجدانى رینگى پاشايانە دوو جار لە دريژاي نەخشەى عيراق دريژترە و نەخشە نە پيچى تيدايە نە هەوراز و نشيو يا شيو و شاخ، بەلام رینگا هەموو ئەوانەى تيدان. مەوداکە بۆ خوراسان نيوى مەودای خەواريزمە و ئەمەش وا دەکا کە پەيوەندى نيوان ئافيسىستا و فەرەهنگى ئيران پتەوتر بێ.

گوتمان پاشاکانى ماد چ نووسراويکيان لە پاش خويان جى نەهيشتوو و زمانیکيش دەقيکى وای نەبى دەستوورى زمان و دەربرينى بياريزى بوى هەيه بە دريژاي رۆژگار و بە هوى دوورى خيلەکانى لە يەکتەرەو، لقوپوى شيوەزارى لى بکەونەو بى ئەوێ پيوانەيه کيان هەبى لە کات و دوورى شيوەزارەکان لە ريشەى خويانەو، بوى بگەرپتەو و جگە لە ئافيسىستا هيجى ترمان نيى بوى بگەرپتەو بۆ ئەوێ بزانيان زمانى مادە کوردەکان، لە رووى شيکردنەو و جوړەو چ گۆرانکاریه کى بە سەردا هاتوو و لە ماوێ ئەو بيسىتوپينج سەدەيه دا چۆن گەشەى کردوو. ئەگەر ماوێهەک ئافيسىستا لە بير بکەين، دوو سەرچاوەى ترمان هەيه کە بۆ ئەو بيشين بکريته پيوانە بۆ زانيانى رادەى ئەو گۆرانکاریه چاوەروانکراوانەى کە لە سەردەمى مادەکانەو بە سەر زمانى کوردیدا هاتوو. ئەو دوو سەرچاوانەش پارسى هەخامەنشى و پەهلەوين: فارسى سەردەم کە سەرچاوەکەى پارسى هەخامەنشيه ئەوێندە لە رەگى خوى دوور کەوتۆتەو، خەريکە ليکچوون لە نيوانياندا نەميئى. هەخامەنشى

زۆر له ئافىستاوه نيزيکه، چونکه سهردهميان له يه کهوه نيزيک بووه،
 زۆريش له فارسي سهردهمهوه دووره چونکه سهردهميان زۆر له يه کهوه
 دووره و ئه گهر په هلهوى له نيوان فارسي کۆن «هه خامه نشى» و فارسي
 ناوه ندى و تازه نه بوايه ته پرديک، جياوازي نيوانيان ئه وه نده زۆر ده بوو
 له هيچ بۆچوونيکدا جيى نه ده بوو. له شوينه واره تۆمارکراوه کاني
 هه خامه نشى، که مى له 400 وشه پتر ماوه ته وه، ئه وهش بۆ روونکردنه وهى
 زۆر لايه ن به ش ده کا: يه کهميان و گرنگترييان ئه وه يه زمانى ئافىستا
 جياوازي له گه ل فارسي کۆندا هه يه و يه ک نين. دووميان ئه وه يه که
 نيزيکايه تى نيوانيان، ئه و دهر فته ده دا که بۆ هه ندى وشه و دارشتن بۆ
 هه خامه نشى ونبوو بگه رپينه وه. سييه ميان، له ماوه يه کى رپژه يى کورتى
 ده سه لاتى سلوکيدا گۆرانکارييه کى گه وره و شيويکى قوول که و ته رپژمان
 و شيکاري فارسي کۆنه وه چونکه په هلهوى دواى سلوکیيه کان به
 شيويه ک دهر که وت که زۆر له هه خامه نشى و ئافىستا جياواز بوو و
 په هلهوى هاوکف و ده سه ته خوشکى فارسي ناوه نجى بوو و ده کرا فارسي
 له گه لدا پيوانه بکرى چونکه فارسي ناوه نجى له سهرده مى سلوکيدا و له
 ماوه ي ده سه لاتى ئه شانکانيه کاندا شيوازي نووسيني هه بوو. ئه وانه ش
 مه سه له گه ليکن پتيويستيان به ليکۆلینه وه هه يه و لپره دا جيى ناييته وه،
 بۆيه هه ر به وه نده ده سه به ردار ده بم که له و چه ند دپره ي سهره وه دا با سم
 کرد، ئه وهش بۆ ئه وه ي بگه مه ئه و ئه نجامه ي که کوردى، له گه ل
 ئه وه شدا به هۆى نه بوونى سه رچاوه ي نووسراوه وه، له سه رچاوه ي
 تۆمارکراوى خۆى دابراوه (به و حسييه ي که ئافىستا کوردى نه بى)،
 پيوانه کارى ئه و مافه ده دا به جوړى بير له بنه ماي کوردى بکه ينه وه که
 به قه دهر گونجاني فارسي کۆن له گه ل بنه ما که يدا بگونجى و ئه و
 سه رنجه شى بۆ زياد ده که ين که کوردى بۆى هه لنه که وتوو ه په يوه ندى

به سه‌رچاوه‌ی خۆیه‌وه بمیښی، وه‌ک بۆ فارسی هه‌لکه‌وتوو، ئه‌وه‌ش راستیه‌که یارمه‌تی توێژه‌ره‌وه ده‌دا که له‌گه‌ڵ کوردیدا، که میژوو ماوه‌ی 25 سه‌ده غه‌دری لی کردوو، به‌ ویزدان بن. ئه‌گه‌ر کیشانه و پێوانه بکه‌ین ده‌بینین ئه‌وه‌نده‌ی کوردی به‌ ئافیس‌تاوه‌ وابه‌سته‌یه، فارسی نوێ به‌ فارسی کۆنه‌وه‌ وابه‌سته‌ نییه‌ و به‌لگه‌ی سه‌رباریشمان بۆ ئهم بۆچوونه هه‌یه که په‌یوه‌ندیان له‌ رووی زمانه‌وانی و شیکارییه‌وه‌ پرد له‌ نیوان کوردی و ئافیس‌تادا دروست ده‌کا.

له‌وانه، پاشگری «نات» له‌ ئافیس‌تادا که‌ره‌سه‌یه‌که‌ ناو ده‌کاته‌ ناوی واتا (اسم‌المعنی). شیوه‌ی ئه‌مه‌ له‌ فارسیدا نییه‌ به‌لام له‌ کوردیدا هه‌یه‌ و له‌ شیوه‌دا لێی نیزیکه‌ و له‌ ئه‌رکدا وه‌ک یه‌کن، ئه‌وه‌ش ناوی واتایی «ئه‌تی، ایه‌تی، تی». ئه‌وه‌ پاشگریکه‌ سی شیوه‌ی هه‌یه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ پێکهاته‌ی ئه‌و وشه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌ رووی ریزمانیه‌وه‌ پێشی ده‌که‌وته‌وه‌. وشه‌ی «ئامر، تات» له‌ کوردیدا ده‌گۆڕی و ده‌بیته‌ «نه‌مرايه‌تی، نه‌مره‌تی» به‌ واتای نه‌مری. «ئه‌ی وشه‌ی یه‌که‌م بۆ نه‌فیه‌ و له‌ دوومدا «نه‌» به‌رانبه‌ریتی و «مر» له‌ هه‌ردوکیاندا مردنه‌ و «ئه‌مر، نه‌مر» ده‌بنه‌ نه‌مردن. ئه‌وجا «تات» له‌ یه‌که‌مدا و «ایه‌تی، و هیه‌تی» بۆ جیاکردنه‌وه‌یه‌ و واته‌که‌ ده‌بیته‌ «نه‌مری، نه‌مردن — نامردن». له‌م ده‌رفه‌ته‌دا ئه‌وه‌ ده‌لێم که‌ ئه‌و «ئا» ی نه‌فیکردنه‌ له‌ ئینگلیزیشدا هه‌یه‌: sexual و asexual هه‌ی تریش زۆرن و له‌ سه‌رده‌می پێش دابه‌شبوونی خێله‌ هند و ئه‌وروپیه‌کانه‌وه‌ ماونه‌ته‌وه‌. به‌لام ناتوانم سه‌رم له‌وه‌ سوڕ نه‌میښی که‌ ئه‌و «ئه‌» یه‌ له‌ عاره‌بیشدا له‌ سه‌ر شیوه‌ی «افعل - ئه‌فعه‌له‌» ده‌سه‌بردان ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک «افلس - ئه‌فله‌سه‌» و «اعذر - ئه‌عه‌زه‌» و بیانوو به‌ ده‌ست پیاوه‌وه‌ ناھێلی. ئایه‌ ئه‌مه‌ ریکه‌وته‌ یا دراوسیتی سامی و ئاری کاریگه‌ریی خۆی هه‌بووه‌؟

نمونه‌ی تریش له سهر پاشگر که هاوشیویه، ئه‌وهیه که زۆر وشه‌ی
 ئافیس‌تا له فارسیدا نین که‌چی له کوردیدا هه‌ن، وه‌ک وشه‌ی «pasu»
 په‌سو» به‌ واتای مه‌ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سهر شیوه‌ی
 «paz په‌ز» هه‌یه. له لاپه‌ره 305 و 306ی «فره‌نگ ایران باستان» دا،
 پور داود ده‌لی: وشه‌ی vareghan فاریغان له کوردیدا «پاله‌وان» هه‌
 ئه‌وه‌ش ناوی په‌له‌وه‌ریکی گوشتخۆره که له باز بچوو‌کتره و وشه‌ی له‌و
 بابه‌ته له فارسیدا نییه.

له باره‌ی «فاریغان و پاله‌وان» هه‌وه، ده‌بی ئه‌وه بگوتری که ده‌نگی «v»
 له ئافیس‌تادا، له‌گه‌ڵ تیپه‌ربوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا
 گۆراوه و بو‌ته چه‌ند ده‌نگی‌کی وه‌ک «ب»، «ر» یش بو‌ته «ل»،
 «غ» یش بو‌ ده‌نگی تری وه‌ک «ز» و «ز» ی فارسی، له زۆر وشه‌دا و
 لی‌ره به‌ پێی ده‌ستووری ده‌نگ‌گۆڕین گۆراوه. «و» بو‌ته «فارغن» و
 «پاله‌وان». له ئافیس‌تاییدا ده‌نگی «ل» هه‌ر له بنی نییه و له
 هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌ویدا به‌ر چاو ده‌که‌وی و پێ ده‌چی دواتر په‌ربێتته
 ناو زمانی کوردی و زمانه‌ ئێرانییه‌کانی تره‌وه. ته‌نانه‌ت شاخی «برز» ی
 باکووری تاران له ئافیس‌تادا به‌ «Hara berezaiti» هاتووه و له کوردیدا
 وه‌ک خۆی ده‌بیته «هه‌ره به‌رزایه‌تی» و له فارسی‌دا وه‌رگێرانی له‌و
 شیویه نییه.

نمونه‌ی وشه‌ی «haurva هورقه» به‌ واتای «ته‌واو، بی که‌موزیاد» هه‌ و
 ئه‌مه‌ش ئافیس‌تاییه و ویتیه‌کی له کوردیدا ماوه به‌ هه‌مان وانا، ئه‌وه‌ش
 وشه‌ی «ئیرۆ» یه. لابر‌دنی وشه‌ی «ه» له سه‌ره‌تای وشه‌ی کوردیدا
 دیارده‌یه‌کی باوه و گه‌لی جار ده‌بیته هه‌مزه و به‌و پێیه، ئه‌و وشه‌یه
 ده‌بیته «aurva» و «v» ده‌گوتری و ده‌بیته «و». ئه‌وه‌ش به‌ پێی
 ده‌ستووریکی تری ده‌نگ و نیزیکیه‌تی نیوان ئه‌و وشه‌یه و «ئیرۆ» دا.

وشهیه ک که تهمه نی سی هزار سال بی تهوهندی هر به سهردا دی و تهو وشهیه له فارسیدا نییه.

ههروهها وشه ی «vizm» که به واتای «خزم» دی، به پی گۆرینی دهنگی «v» بۆ دهنگی تر له بابته ئیرانییه کاند، له کوردیدا بۆته «khizm». دیتیشمان چۆن «فتاسپ» گۆرا و بووه «گشتاسپ». وینه ی تهم وشهیهش له فارسیدا نییه.

وشه ی «azan ئەزەن» به واتای «خۆر» له ئافیسیتادا ههیه و له کوردیدا بۆته «گزننگ» به واتای تیشکی خۆر له کاتی بهیانیدا و هیچ شتیکی تر، جگه له خۆر، بۆ رۆشنایی به کار نههاتوو. له وینه ی تهمهش له فارسیدا نییه.

له وشه ی «uzayeyirina» ی ئافیسیتادا که خۆراوابوون دهگهیهنی، سهرهتاکه ی «uz ئەز» هه مان وشه ی «وزه» ی کوردی سهردهمه و واتای وزه ی بهرزکردنهوه دهدا و له ئافیسیتادا به هه مان شیویه و له فارسیدا بوونی نییه.

«shapik» چاکه تیک بووه گهنجی زهردهشتی، کاتی گهیشتوونهته ته مه نیکی دیاریکراو له بهریان کردوو. تهم وشهیه به هه مان واتا و شیوه له کوردیدا ههیه به لام چ په یوهندی به رپۆرهسمی ئایینی زهردهشتیهوه نییه، چاکهت و براههوه. تهمه له فارسیدا نییه و نه بوونی زۆر سهیره.

وشه ی «دختر» ی فارسی که له ئینگلیزیدا «doughter» به رانبه ریتی له زمانه ئیرانییه کاند «Dughdu» بووه و ناوی دایکی زهردهشته و ئیمه لی بی به شین و جگه له ناوچهیه کی به رتهسک که «دۆت» به کار دین، به کاری ناهین.

وشه‌ی «rapithvina راپثینا» له ئافئستادا ده‌کاته کاتی نیوه‌پۆ و چی دی، نه له کوردیدا به‌کار ده‌هیندری نه له فارسیدا، به‌لام له کوردیدا وشه‌یه‌کی تر هه‌یه که «فراقین» ه و ده‌کاته ژهمی نیوه‌پۆ و نێزیکایه‌تی له‌گه‌ڵ ئهو وشه‌یه‌دا ئاشکرایه:

راپثین	کاتی نیوه‌پۆ
فراقین	ژهمی نانخواردنی نیوه‌پۆ

ئاشکرایه ونبوونی یه‌که‌م له کوردیدا، وه‌ک وشه‌ی «ئه‌ز ئایه‌رینه» که کاتی ئاینیه و به‌ژماره‌ پێنجه، بۆ ونبوونی ئایینی زه‌رده‌شتی ده‌گه‌رپه‌وه. ده‌شی به‌و جووره‌ وشانه‌ درێژه به‌لسته‌که‌ بده‌ین به‌لام ئه‌وه به‌ پێویست نازانین و له‌ گۆشه‌یه‌کی تره‌وه‌ ده‌روانین که ئه‌وه‌ش گۆرینی ده‌نگه‌ له‌ وشه‌ ئێرانییه‌کان و زۆر وشه‌ی سه‌ر به‌ ئافئستا، ده‌بینین هه‌ندێ له‌ ده‌نگه‌کانی خۆیان له‌ وشه‌ کوردیه‌ هاوشیوه‌کانیاندا پاراستوه، ئه‌وه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی فارسییه‌وه. یه‌کێ له‌و وشانه‌ «zrayah زره‌یه» یه‌ به‌ واتای زه‌ریا و له‌ کوردیدا بۆته «زه‌ریه» و له‌ فارسیدا بۆته «ده‌ریا». وشه‌ی «zamatar زاماته‌ر» که‌ زاویه، له‌ کوردیدا بۆته «زاوا» و له‌ فارسی‌شدا «داماد»ه. وشه‌ی «asu» ی ئافئستایی به‌ واتای مامز له‌ کوردیدا بۆته «ئاسک» و له‌ فارسی‌شدا «اهو». وشه‌ی «مسیه» ش به‌ واتای ماسی، له‌ کوردیدا «ماسی» یه‌ و له‌ فارسیدا «ماهی» یه‌.

وشه‌ی «vahrka فه‌هرکه» له‌ ئافئستادا گورگ ده‌گه‌یه‌نی و ئیستا گوندیک له‌ نێزیکه‌ هه‌ولێر به‌ ناوی «به‌هرکه» وه‌ هه‌یه. ئه‌و وشه‌یه‌ گۆرا و له‌ هه‌ردوو زمانه‌که‌دا بووه‌ گورگ، به‌لام شیوه‌زاری زازایی

کوردی «ف» که‌یان هیشتۆته‌وه به «verg قه‌رگ» ده‌یلین. ته‌ماشای لاپه‌ره 2ی به‌ربانگی ژماره 7 بکه که له ستۆکهۆلم ده‌رده‌چی.

به‌لام وشه‌هاوبه‌ش و هاوشیوه‌کانی کوردی و فارسی، ئه‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌یان بۆ ئافیس‌تا ده‌گه‌ریته‌وه، ئافیس‌تاییه‌کان زیاتر له کوردیه‌وه نیزیکن نه‌ک فارسی، ئه‌وه‌ش له به‌ر دوو هۆ که که‌می تیشکم خسته‌سه‌ریان به‌لام دوو‌پاتکرده‌وی بی سوود نییه:

هۆی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه به‌به‌لگه‌سه‌پاوه که زمانی فارسی له‌گه‌ل زمانی ئافیس‌تادا جیاوازه، به‌لام بۆ زمانی کوردی ئه‌وه نه‌سه‌پاوه.

هۆی دووهم ئه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ری ئافیس‌تا کورد بووه و له پیناوی ب‌لاوکرده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یدا، بۆ ده‌ره‌وه‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی کۆچی کردووه.

ئه‌گه‌ر له خراپترین حالدا بسه‌پیندری که زمانی ئافیس‌تا له زمانی کوردی جیا‌یه و زه‌رده‌شتیش پیاویک یا په‌یامبه‌ریکی ناکورد بووه، ئافیس‌تا هه‌ر وه‌ک که‌له‌پووریکی کراوه‌ی هه‌موو گه‌له ئیرانییه‌کان ده‌مینیته‌وه و قامووسیکه هه‌ر یه‌که له‌و گه‌لانه کاتی که‌موکوری وا له خۆیدا ده‌بینی په‌یوه‌ندییه که‌له‌پووریه‌کانی لاسه‌نگ بکا، بی مروه‌تییه بۆ گه‌لیک ده‌سبه‌رداری ئه‌و که‌له‌پووره ده‌وله‌مه‌نده بی و بۆ خه‌لکانیکی لیگه‌ری که به‌روگری نین، یا هه‌ر به هه‌وه‌س ده‌سبه‌رداری به‌شه‌که‌ی خۆی بی.

فارسی، له‌ری ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی و ئاینیه‌وه ده‌سه‌لاتی کوردی ویران کرد و بۆ پارسه هه‌خامه‌نشیه‌کان گواستیه‌وه و تا ئه‌ندازه‌ی زه‌وتکردن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی ده‌ستی به‌سه‌ر ئافیس‌تادا گرت و بۆ هه‌خامه‌نشیه‌کانی گواسته‌وه و له ئافیس‌تاوه پله‌وپایه‌یه‌کی وای له‌ده‌سه‌لات و خۆریک‌خستن بۆ خۆی دا‌یین کرد گه‌یاندیه ئه‌وه‌ی ب‌جیته

پیزی سه‌روهت و که‌ره‌سه‌ی هر سکردنی خۆراکه‌وه چونکه فارسی تا ماوه‌ی پتر له دوو سهد سال له دواى پرووخانى ده‌وله‌تى کورده ماده‌کان و ده‌سه‌لاتى هه‌خامه‌نشیه‌کان به‌رۆگرى ده‌سه‌لات و ئاین بوو و هه‌رچیه‌کى له باره‌ی ئاین و دنیا له ئافیس‌تادا هه‌بوو به‌گوێره‌ی به‌رژه‌وه‌ندى خۆى گواستیه‌وه و له‌گه‌ڵ فارسی «پارسی» له‌و ماوه‌یه‌دا، وه‌ک عاره‌بى و قورئان یه‌کسان بوون و هه‌چ شا و میر و وه‌زیریک یا سه‌رکرده و پارێزگاریکى ناو ده‌سه‌لات و هه‌چ موبه‌د و هه‌ربد و زوت و ته‌تریات و که‌سى تر له‌ پیاوانى ئاین نه‌بوو فارسی سه‌ر به‌ ده‌سه‌لاتى شاهنشاهیه‌ى و هه‌رچیه‌کى ده‌نوو‌سى یا ده‌یگوت یا ده‌یخوێند یا به‌ وانه ده‌یگوته‌وه یا جارێ بۆ ده‌دا، هه‌مووى، پیاو و گوته و رپۆره‌سم، ملکی فارسی کۆن بوون. ته‌نانه‌ت دواى ئه‌وه‌ی نه‌گه‌یه‌یه‌که‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر پرووى له‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان کرد و خاوبوونه‌وه‌ی شارستانه‌تى پارسی له‌ سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى سلوکیدا لیکه‌وته‌وه و هه‌رچیه‌کى له‌ ده‌سه‌لات و ئاینى کۆن مابووه به‌ شیواى پارسی دارپێژران و به‌ شانازى پارسی ده‌ژمێردران. ئه‌وجا نۆره‌ی په‌هله‌وى هات که‌ زمانى ده‌سه‌لاتى ئه‌شکانیه‌کان بوو و تیکه‌له‌یه‌کى پارێ «زمانى خوراسان، ولاتى ئه‌شکانیه‌کان» و ئافیس‌ته‌ی پارسی «هه‌خامه‌نشى» بوو و ده‌فرى بوو بۆ که‌له‌پوورى ئێرانى و ماوه‌ی چوار سهده‌ رۆلى گواستنه‌وه‌ی دیت تا له‌ چاره‌کى یه‌که‌مى سه‌ده‌ی سییه‌مى زایندا گه‌یاندیه‌ ده‌ست فارسه‌ ساسانیه‌کان و ماوه‌ی چوار سه‌ده‌ی پێش هاتنى ئیسلام، فارسی ناوه‌نجى بووه به‌رۆگرى هه‌موو شارستانه‌تى ئێران.

ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر گێڕانه‌وه‌ی پرووخانى ده‌سه‌لاتى ساسانى بوه‌ستین یا تا ئه‌و ده‌مه‌ی، دوو سه‌ده‌ دواى فه‌تحى ئیسلامى، که‌ فارسی هه‌یزى به‌ به‌ردا هاته‌وه به‌ دوایدا بچین، ئه‌نجام هه‌ر یه‌کێکه‌ چونکه‌ ره‌گه‌زى فارسی به‌

خۆ و به زمانه فارسییه نوییه که یه وه وه ک نویته ری شارستانه تی ئیران به بهرۆگری ئه و شارستانه تییه مایه وه و زمانی کوردیش تا دواى هه زار سالى بى خاوه نی، له پرووی سیاسى و شارستانه تی و ئابوورییه وه نه یه توانی مملانیی زمانی فارسی له سه ر میراتیکی ونبوو بکا که چرنۆکی ده سه لاتداری تیدا چینه درابوو. وه ک چۆن کورد له گوشه ی له بیر چوونه وه دا مایه وه، «کوردی» ش وه کی خۆی، له په ناویه سیوی پشتگوێخستندا مایه وه. له پرووی زمان و شارستانه تییه وه، به هیچ جوړی مه ترسی له وه دا نییه وه ک ده بیستین هه ندی له میره کورده کان دواى له ناوچوونی ده سه لاتى ساسانی هه ستی هه سانه وه یان کردوو و وه ها بووه که به پیره وه چوونی کورد بو ئیسلام و باور پیهینانی راستگوێانه بی و له پیناویدا قوڵی هه لمالیی و ئیسلام له و باوه ره دووری به خاته وه که له رپۆره سمه ئاینیه کاندا ئه وانه ی ده گوته وه که سه رچاوه یان له ئاقیستاوه بوو و به ره فتار و گوته ی خاوه رستی زه رده شتیان له بیر کردبوو و دووریش نییه به هۆی دا برانی دوانزه سه ده وه، میژووی خوشی له بیر چوویی و به هۆی نه بوونی شوینه واری نووسراوه وه که به ر چاوی کورد که وتبی پى ده چی نه خوینده واری هه موو کون و که له به ریکی له کورد گرته ی چونکه په یوه ندی به و ئه رکه ئاینی و دنیا یانه وه نه بووه که له باره ی به نووسین و رۆشن بیرییه وه بووی و هیچ جی گومان نییه که یادی ماده کان ماوه ی دوانزه سه ده له بیره وه ری کوردا ماوه ته وه و له سه ر زاران، له نه وه یه که وه بو یه کیکی دی گوازاوه ته وه له کاتیکدا له میژووی دانپیدا نراوی سه رده می ساسانییه کاندا که پر له داستان، ته نها ناوی شای فارسه کان و ئه شکانییه کان له سه ر هیلک ها تووه که به رده وام له به رزبوونه وه دا بووه تا گه یشتۆته هه خامه نشیه کان و موبه د و هه ربه ده گه وه ره کانی وه ک: تن سر و ئازده میه را سندن و هی دی.

هه‌رچۆنی بێ، کورد له هه‌ر کاریکدا که په‌یوه‌ندی به‌ ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه‌هه‌بووبی حسییی بۆ نه‌کراوه‌ و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بی قه‌ت ئاو‌ری لی نه‌دراوه‌ته‌وه‌. په‌نگه‌ جاروباریک و له‌ هه‌ندێ باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبوونی ده‌سه‌لاتدا که‌ دوای ئه‌وه‌ی فارسی توانای خۆی به‌ ده‌ست هێنایه‌وه‌ ڕووی دابی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان په‌خسابی، هه‌رچه‌نده‌ له‌ هه‌مان کاتدا، به‌ هۆی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه‌ گه‌لی په‌ته‌تی و ناخۆشیشی به‌ سه‌ردا هات‌بی، چونکه‌ پێوانه‌کاری له‌ چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌ییدا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌ویه‌ به‌رانه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتاندن و دا‌برین و هه‌رسکردن، که‌ له‌ کاتی ئارامی و به‌هێزی ده‌سه‌لاتدا بۆ ئه‌و به‌هێزه‌ به‌رانه‌ر به‌ لاواز ده‌ره‌خسێن، کاتی چ کێشه‌ی نه‌بی و هه‌ر کاتی ویستی ئه‌و سه‌ره‌ به‌هه‌نجی‌ی که‌ بۆ سه‌ره‌فرازی ئاو‌ر ده‌داته‌وه‌ ده‌یه‌هه‌نجی‌ی و که‌سه‌یش ده‌ست نه‌خاته‌ پێش ده‌ستی.

باسی ئه‌و لایه‌نانه‌ جی ده‌هێلم که‌ بۆ مانه‌وه‌ یارمه‌تی کوردیان داوه‌، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تاییه‌تمه‌ندی و زمانی خۆی که‌ ماوه‌ی 25 سه‌ده‌ خۆی گیف کردۆته‌وه‌ و توو‌ره‌ بووه‌ و خۆشته‌رین کاتی خۆی له‌و کاتانه‌دا دیوه‌ که‌ بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه‌ و چنگی ده‌سه‌لاتداری بێگانه‌ له‌ نا‌قه‌رگه‌ی شل بووه‌ و ئه‌وه‌ش له‌ پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له‌ گۆشه‌نیگای به‌رچاو‌روونییه‌وه‌ له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تیمان نادا. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی زمانی کوردی بده‌ین که‌ پێناسه‌ و ده‌فته‌رنفووس و جنسییه‌تی و وه‌ک پێست، گوشت و ئێسکه‌کانی دا‌پۆشیوه‌ و ده‌یپاریزی، سه‌رمان له‌وه‌ سو‌ر ده‌می‌نی که‌ چۆن وه‌ک زمانیک به‌ زندوویی ماوه‌ته‌وه‌ و توانای گه‌شه‌کردنی هه‌یه‌ و که‌ره‌سه‌ی ته‌واوی در‌برینی هه‌یه‌ و توێشه‌به‌ره‌ی قامووس و رێزمان و په‌یوه‌ندی وای تێدان که‌ بۆ په‌ره‌سه‌ندن له‌ ڕووی

رۆشنییری سەردەم ئاوالە بێ تا ئەوەی بەوپەری بێ لایەنییەوه، لە
 هەندێ جێی نووسینە کوردیە کانمەوه بۆ عەرەبی تاقیم کردۆتەوه و لە
 وەرگێڕانی ئەو دەربرێنەکانی که لە منداڵدانی میژوووه پێوهی لکاو،
 نارهەتی زۆرم هاتنە پێش و هانام بۆ لیکدانەوهی واتاکیان برد و
 سەرلەنوی دامڕشتنەوه. ئەو خەسڵەتی ئەو زمانانەیه که توانا و
 ڕەسەنایەتیان تێدا بەهێزن. ئێستا که گەشتووینەتە سەردەمانیک ئەو
 مژدەیهی پێیه که گەلانی تێدا لە ناو ناچن و هیممەتی نەتەوه کان ڕێ
 نادا تەنانت جۆری گیاندارەکانیش بگەوتین. ئەگەر ڕێکەوتی باش و
 بەختی یار ئەوه بێ که هەندیکمان ماوهی نێزیکەیی دوو هەزار و
 چوارسەد سالی لەگەڵ برا عەرەبە کانماندا ژیاوین و ئەگەر هەموو ئەو
 ماوهیه به خێریش تێپەر نەبووبی تیکەلێکی خێر و شەر بووه و خێری
 لەو شەهەری پتر بووه که هیچ میلله تیک نییه خۆبەخۆش ژیاپی،
 دووچاری نەبووبی. مافی خۆمان به سەر خۆمانەوه هەیه و مافی
 عەرەبیشمان به سەرەوهیه تا ئامیزی برایەتی کورد و عەرەب بقۆزینەوه و
 ئێمە قەڵەمبە دەست به و ئەرکه میژووویه هەستین که لە ئەستۆماندا
 تا بەشە زەوتکراوه کانمان وەرگرینەوه و دواي رۆشنایی رۆشنییری
 سەردەم، میراتی شارستانیمان وەرگرینەوه،

ئەو سەردەمانەکانی که به پشتشکاندن تێپەڕین و به کهرامەت و بوون و
 زمان و زەمینی خۆمان نرخمان دا، مافمان دەدەن و هەست به و ئەرکه
 دەکهین ئافیسێتا بکهینه بەلگەنامە و «تاپۆی کوردی» و خاوەنداریتی
 خۆمان بۆ هەر وشەیهکی که لە ئافیسێتادا هەیه و فارسی زەوتی کردوو
 و لە دادگای میژوودا دەستی به سەردا گرتوو، بسەلمین. ئێمە خاوەنی
 ئەو زمانەین که قسەیی پێ دەکهین و دەسبەرداری ئەو وشانە نابین که
 هاووشیوه و هاوواتایان لە فارسیدا هەیه چونکه ئەو لیکچوون و

هاوشیویهیه تهنهها له زمانه ئیرانیه کاندایه نییه به لکو له نیوان زمانه ئیرانیه کان و سانسکریتی و تهوان و زمانه کانی تهو روپاشدا ههیه که له سه رچاوهی هندوئه وروپی که وتوونه تهوه. تهو بنه مایه قه بووله داوا له داگیر کهر و زهوتکه ر بکری دهست له داگیر کراو هه لگری و بیداتهوه خاوهنی خوی نهک لایه نی تالانکراو ناچار بکا دهسبهرداری تهوهش بی که له لای ماوتهوه و دهستی له بنی هه مانهوه پی ده ر بکری. ئایه کهس لهو جیهانه دا ههیه عاره بی داگیر کراو ناچار بکا دهست لهو وشانه هه لگری که هاوشیویهیان له زمانی داگیر کهردا ههیه، تهوهش بو ره واندنهوهی تومهت و رازیوون به داگیر کاری؟ ئیمه خاوهنی زمانی خومانین و هه رچیه کی له ئافیس تا و ئاینی زه ردهشتدا ههیه په یوهندیان له گه ل زمانی ئیمه نیزیکتره و له ویژدانی پیاویکی کوردهوه هه لقولاوه و تهو نارازیوونهی که لاملیک ده ریده بری گوایه خۆبه ستنهوه به زه خیرهیه ک که یه کلای نه بوتهوه، کاریکه رهت کراوتهوه، چونکه رازیوون بهوه راگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانه و هیچ زمانیکی نییه ئیستای یه کلای کرایتهوه، له کونهوه یه کلای بوو پیتهوه و عاره ب و کورد و ترک و عه جه م له م لایه نهوه یه کسانن. نه تهوهی کورد ره گدا کوتاوی ناو ئیسلامه و باوه ری راستی ههیه و به دلسوزی خزمه تی قورئان و زانسته عاره بیه کانی کردووه و کهس لهو لایه نهوه پیشی نه که وتوتهوه، تا تهو نه ندازهیهی خوی بیر چوتهوه و وهک نه تهوه کانی دی دوا ی چاو کردنهوه و فره وانبوونی هیواکانی پی خۆشه زمانه کهی خوی به زادی میژوویی خوی ده وله مه ند بکا و به شی خوی لی وه رگری، نهک به زیادهوه، به لکو هه ندی به که میشه وه. قهیدی ناکا. وه رگرتهوهی میرات له بارودوخی کورددا وهک وه رگرتهوهی شوینه واره میژوویییه کانه جا په یکه ر بن یا هه یکه ل یا نه خش بن و مه به ستیش په رستن نییه به لکو رازاندنهوهی

خانەى شویتەوار و کردنیەتى بە بەلگەى دەولەمەندیی میژویی. کەس بیرى لەووە نەکردۆتەووە گای بالدار بەو بیانوووە تیکبشکیی گواپە شویتەواری بپەرستییە و کەس لە ترسی گەرانهووە بەرەو بپەرستی و خراپەکاری خۆی لە ناوی لات و عوزە و مەنات و شەیتان لانهداووە. ئەو شویتەوارانەى کە لە فالگری و ئەستیرەزانى ماونەتەووە نەبوونەتە ھۆى قۆلھەلمالین بۆ لەناوبردیان. تەنانت شیعری پرووتیش کە دەکرێ دەستبەرداریان بن، ھەرۆھە قسە لە بارەى لەشفرۆشییەووە لە کتیباندا بە ئەمانەت پارێزراون چونکە زەخیرەى داھێنان و جوان دارپێزراوون نەک بۆ دووبارەبوونەووەی فەسادى. عارەبایەتى مافى خۆیەتى شانازى بەو زمانە پێشکەوتوووە بکا کە خەلکى سەردەمى «جاھیلی» قسەیان پێ کردووە و شیعیان پێ نووسیوە و قەشە و رەبەن بە شیوەیەک پەخشان و شیعیان گوتوووە کە لە گەل سەردەمە کەدا نەگونجاووە. داواى مەحەل لە عارەبایەتى ناكری جاھیلی ناچار بکا بە جوړی شیعری و پەخشان بنووسن ئەبۆ زەرى غیفارى لییان رازى یی لە کاتیکدا سەد سەل داواى جاھیلی بوووە. ئارامى و سریانى ماوہى چەندین سەدە خەمەتى دەربارى فارسى و ئەشکانى و رۆمانیان کردووە و زۆر لە نووسەرانى شایەکان ئارامى بوون و بە ھۆى مانەوہى زۆرى ئەوانەووە لە خەمەتدا، وشەى ئارامى چوونە ناو نووسینى پەھلەوییەووە و بە شیوازی پەھلەوى دەخویندرانەووە. ئەوہش بوووە ھۆى دروستبوونی زمانیکى سەیر و ناوى «ھوزقارش»¹ ی لى نرا کە لە ھەزار وشە زیاترى لەخۆ دەگرت. وشەى تری ئارامى ھەبوون شیوازی خویان پاراستبوو بەلام نیشانەى پەھلەوى لە ریزماندا خراپە

1. پێ دەچى ئەو زمانە لە شیوەى لینگوا - فرانکا بووبى کە زمانى کەشتیەوان و جامباز و بازەرگەکانى ولاتانى دەورووبەرى دەریای سى ناوەرەست بوو و ولاتە عەرەبییەکان بە ئیسپانیان دەزانى و فەرەنسییەکان بە عەرەبیان دەزانى و تیکەلەیک بوو لە وشەى عەرەبى و ئیسپانى و فەرەنسى. ح.ک

سهریان. ئەوێ پرۆوی دا و بۆی هەبێ لەوێش زیاتر پرۆو بدا و کەسێش
 ئارامییەکان تۆمەتبار ناکا و گومان ناخاتە سەر زمانی ئارامی و داوا ناکا
 ئەو و شانە لابەرن کە بوونە کەر بۆ رابواردنی شاھەکان. عەرەبی بەهێز و
 دەوڵەتمەند رێگر نەبوو لەوێ و شەهێ ئارامی تێدا بن چونکە زمانیکی
 سامی بوو و لە دوورگەهێ عەرەبییەوێ هاتبوو. میللەتان بەو موسیبه تانەیان
 لەگەڵدا ناکرێ کە هاریونی و دواهی، دواهی هارین لە سەر ناپاکزی
 سزای نادەن و بە ئیفلاس پێکردن پاک ناکرێتەوێ. زمانی کوردیش کە
 داواهی مافی میژوویی و میراتی خۆی دەکا، لە پرۆوی هەستکردنەوێ بە
 بوونی خۆی و بە ئاشکراکردن و راپەرین دژی داگیرکردن نەک پارانەوێ
 و دەرۆژەکردن و سووکایەتی یا وروژاندنی گومان. من ئەمە دەلێم و
 کوردیکێش نەبوو هەوڵی دابی بە زمانە کۆنەکەهێ پینەوپەرۆی کردبێ
 یا لە نووسیندا بە «باز» و «بەرسەم» خۆی هەلنایی و نەمبیسێتووە
 کوردیک شتیکی گوتبێ و لە ئافیسێتای سویدی وێک شاعیریک بەرانبەر
 ناوی «زەمزەم» پیش هەزار سال گوتوویەتی:

فارسەکان لە سەر زەمزەم زەمزەمیان کرد
 ئەوێش لە باوبایرانی هەرە کۆنیانەوێ

ئەوێ ئاماژەیه بۆ «سابور» لە حەجە درۆکەیدا کە بە پێی ئەو باوەڕەهێ
 کە لە سەری راهاتبوو «زەمزەم» ی کردووە. (ل 393 مزديسنا و ادبی
 پارسی - قسەکەهێ لە یاقوت و مەسعودیەوێ وەرگرتووە).

بەلام رۆشنییری سەردەمانەهێ کوردی لە سەرەتای رێگادایە لە بواری
 بەستەنەوێ نوییەوێ بە کۆنیەوێ و پرکردنەوێ بەشە بۆشە لیکدووورەکانی
 مەودای میژوویی و پانتایی فرەوانیان. هەتا ئێستاش میژوویەکی
 پەسەندکراوی کوردی نییە قوتابی کورد بیخوینێ و لە هەموو جیهاندا،
 ئەوێندەهێ من ئاگادار بێم، رێکخراویک نییە تەکلێف کرابێ یەک دلۆپە

ئاو برژیتیتە سەر یە ک دانە تۆوی هەموو رۆشنایی کوردی که خەریکه هەموو نیشانه کانی رێگای نێوان کۆن و نوێی بزر دەبن. خۆ ئەگەر کوردیک رۆوبەرۆوی ئەم کارە بێتەوه که لە بەر مەزنیەکهی سامی لی دەکرێ جگە لەوهی مەترسیداره و بە کێشه و سەرھێشە ی وایە هیممەت دەبا، لەم هەموو جیهانەدا یە ک دەست نابینی تەلە قامیشیکی بۆ هەوادا تا لەو زەریا هارە دەربازی بکا که سێ هەزار سالی نەبوونی و پەردە و تەمی بە سەردا دراوه، که نیازی وایە لی بپەریتەوه و بگاتە کەناری ئاسوودەیی. لە رۆوی نارەحەتی پەرینەوهوه بۆ کەنار لە تاقیکردنەوهی خۆم ئەمەت بۆ دەگیرمەوه:

یەکی لە رۆپرەسمە کانی ریزی ئاگر لای زەردەشتیەکان ئەوهیە نزاخوین چلەداریکی «بەرسەم» ی بە دەستەوه بی (تا ئیستا زاناکان پێناسە ی ئەو درەختەیان نەزانیوه، پێم وایە من لە نووسینی کدا ناساندوومه)... پانایی هەر چلێکی، دەبی هیندە ی دەنکە جۆیە ک بی. ئەم دەنکە جۆیە ش ناوی لە ئافیس تا هاتوو «yava یەفە» و وشە که بە پنی یاسا کانی دەنگگۆرین گۆراوه و بووه بە «جەو» لە فارسیدا و «جۆ» لە کوردیدا و وشە ی «یەفە» لە بنەرەدا هەموو دانەوێڵە یە ک دەگە یە نی نە ک جۆ بە تەنها. لەم بابەتە شاراوێه زەینم بۆ وشە یە کی تیکە لی کوردی چوو ئەویش «دانەوێڵە» یە. یە کەم بەشی دانە ی دانە و بەشی دووهمی کەرەسە ی بچوو ککەردنەوهیە. مایەوه بەشی ناوەرەست «وێ» که هەمان «yava یەفە» یە و کەوتۆتە ژێر کاریگەری دەنگی ناوچە کانی کورد و «ف» یان تیدا دەبێتە «و» و وە ک چۆن یونس دەبێتە وینس و یۆنان دەبێتە ویتان، ئەویش پێش «ی» دەکەوێتەوه. لە بری «یۆلە» گوتوویانە «وێ» لە - وێڵە» و ناوێ کەش ئاوها ی لی هاتوو: دانەوێڵە بۆتە دانەوێڵە.

ئەوێی که پئویسته لیره‌دا ڕوون بکریته‌وه ڕیزی ئاگره‌ لای زه‌رده‌شتیه‌کان که خودی «نور» ه و ده‌شلیم که ڕیزگرتن په‌رستن نییه‌. گا و ئەسپ و مه‌ریش له‌ ئافیس‌تادا ڕیزیان هه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت «گوسپه‌نده‌» که وه‌ک ناو له‌ مه‌ر نراوه‌ واتای گیاندارێ پیرۆز ده‌دا و واژه‌ی سپه‌نته‌ خۆی سپه‌نتمانێ لێ که‌وتۆته‌وه‌ که به‌ زه‌ده‌شت ده‌گوترا. ئەوه‌شی بۆ زیاد ده‌که‌م که ئافیس‌تا وشه‌ی ئاته‌شگه‌ی تیدا نییه‌ که واتای خانه‌ی ئاگر بدا چونکه‌ ئەو وشه‌یه‌ له‌ داهێتانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره‌. ڕه‌نگه‌ زه‌وی پیرۆزییه‌کی زیاتری هه‌بووبی و پس‌کردنی یه‌کێ بووه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان و که‌فاره‌ته‌که‌ی پیاوی به‌ هیلاک ده‌برد.

له‌ ماندووبوون له‌ هه‌لکۆلینی وشه‌دا، فهرموو ئەوه‌ش یه‌کیکی تر یه‌کێ له‌ واتا‌کانی وشه‌ی «var» ی ئافیس‌تایی ده‌رهاویش‌تته‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆری ژانی بیر‌کردنه‌وه‌، سه‌رنجم بۆ «کردار — فیل» یکی کوردی چوو که له‌ سێ به‌ش پیکه‌اتوه‌ ئەویش «هه‌ل - ئا - ورد» یه‌ و «ن» ی سه‌رچاوه‌شی به‌ دوودا دی و له‌ شیکردنه‌وه‌دا «د» ه‌که‌ی لاده‌که‌وێ و جیه‌که‌ی هه‌میشه‌یی نییه‌. به‌شه‌ نه‌گۆره‌که‌ی «وار» ه‌. به‌لام «هه‌ل» پینشگره‌، هه‌روه‌ها «ئا» که‌وتۆته‌ پیکه‌اته‌ی «کردار» ه‌وه‌ (ل86 فرهنگ ایران باستان) «کردار» ه‌که‌ به‌ گشتی هه‌لبژاردن و جیا‌کردنه‌وه‌ ده‌دا و ده‌رکه‌وت ڕه‌گی «کردار» له‌ «وار» دا له‌ کرداری تیکه‌ل «هه‌ل ئاوردن»، var خۆیه‌تی که له‌ ئافیس‌تادا «ف» بۆته‌ «و» ئەوه‌ش به‌ پێی ده‌نگ‌گۆڕکێ له‌ زمانه‌ ئێرانیه‌کاندا.

ئەو دوو وشه‌یه‌ له‌و دوو نمونه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا به‌ واتا هاوتایه‌کانیان له‌ گه‌ل واتایاندا له‌ ئافیس‌تادا، وێنه‌یان له‌ فارسیدا نییه‌ و ته‌نها ئەنجامی

خزمایه‌تی نیوان ئافیس‌تایی و کوردییە. بەلام var لە یەکی لە واتاکانی
تریدا دەکاتە «سوورانەوه، بزاوتن» و کوردی و فارسی له‌ویدا و به‌و
واتایه پینکده‌گەن، ئەوه‌ش دواى ئەوهی «ف» ی فارسی لە سەرەتایدا بە
پینی دەستوورێکی دەنگگۆڕین گۆراوه و بۆتە «گ» و ئەوجا «گەر».

لەگەڵ ئەوه‌شدا شیوازی وشەکه «var» لە کوردیدا ماوه‌ته‌وه و ئەگەر
بکریته «وهر» نیزیکتره، که لە زۆر بواى به‌کارهیناندا واتای خولانه‌وه
یا شتیکی وه‌ک خولانه‌وه دەدا. ئەوه‌ش پروونه که «و» لە «ف» وه
نیزیکه چونکه هەردووکیان پیتی لیون.

ئافیس‌تا که خاوه‌نی گەلی دەرگای کراوه‌یه به‌رووی زمانه‌ ئاریه‌کاندا به
گشتی، دەسته‌خوشکی سانسکریتیشە و هەر ئەوه‌تا دایک یا دایانی
فارسی کۆن و پەهله‌وی نییه و به‌رای ئیمه‌ سه‌رچاوه‌ی کوردیشه و
هیچ زمانیکی ئاریایی یا شیوه‌زاریکی ئەو زمانانه‌ نییه له‌ پەیه‌ندیی به
ئافیس‌تاوه‌ خالی بی مه‌گەر کۆنی و ماوه‌ی دوور و درێژی لیکدا‌بران ئەو
پەیه‌ندیانه‌ی شار‌دییته‌وه، ئەوه‌ش ریی تی ناچی. مه‌ودای فره‌وانکردنی
ئەو لایه‌نانه‌ نییه چونکه هەر یه‌که‌یان درێژی و پانایی و قوولایی و لق
تیکنالاو و لیکدا‌برای خۆی هه‌یه و چار نییه‌ ده‌بی ده‌ست له‌ هه‌ندیکیان
هه‌لگرین تا له‌ کاتیکی له‌باردا بگه‌ینه‌ کۆتایی بابه‌ته‌که.

ئەم زمانە، سێ پلەى تايبەتى ھەيە و ھەر يەكەيان خەسلەتى زۆر و جياوازی ھەيە:

يەكەم پلەى، ناوى فارسى كۆنى لى نراوہ كە ناويكە زانا پسپۆرەكانى بوارى بابەتە ئيرانيەكان بۆ ئاسانکردنى بابەت و رەچاوکردنى ھەر يەكە لەو پلانە لە پرووى ريزمان و دەستوورى زمانەوہ لە سەرى پيکھاتوون و مەبەستيش لەو ناوچانە بووہ كە دانىشتوانى، لە باشوورى رۆژھەلاتى ئيراندا، بە فارسى قسەيان کردووہ و لە پرووى ئاسايشەوہ حکوومەتى ناوچەيان ھەبووہ و سەر بە ميدىەكان بوونە تا ئەو کاتەى کۆرشى کورى ئەرشام پيگەيشت و مادەكانى تىکشکاند و لە ناوہ راستى سەدەى شەشەمى پيش زاین ولاتەكەيانى خستە ژيەر کيفى خۆيەوہ و دواى ئەوہ خۆى بووہ شاھانشا. پاشماوہى زمانى ئەو گەلەش لە کۆنەوارە ئيرانيەکاندا كە شاىەكان بە جتيان ھيشتوون، لە چوارسەد و شتى وشە پيکھاتووہ كە لە وشەكانى ئافيستاوہ نيزيکن بەلام جياوازيشيان ئەوہندە ھەيە كە بە دوو زمانى سەربەخۆ دابندرین. کۆنترين شتى كە لەو زمانەوہ بۆ زانا ئيرانناسەكان مابيتتەوہ دە ديڤرى نووسراوہ لە سەر پارچە زيڤيک كە بۆ سەردەمى «ئاريا رەمەن» دەگەریتتەوہ كە باپيرى کۆرشى گەورە بووہ و سالى 610 ى پ ز حوکمەكەى دەستى پى کرد.

ئەوہى لە شویتنەوارى ئەرشامى باوكيیەوہ «باوكى کۆرش» مايەوہ چواردە ديڤر بوو كە ئەوہش لە سەر پارچەيەك زيڤر نووسرابوو. شاىەكانى دى شویتنەوارى جياوازی وشەيان لە دواى خۆيانەوہ جيتيشت كە زۆربەى ھى داريوشى گەورە بوو كە برازای کۆرش بوو و لە 510 ى پ

ز تا 485 ی پ ز دهسه لاتی هه بوو و کوتایی ئه و ماوه یهش به وه هات که
 تهسکه ندهر سالی 331 ی پ ز دهستی به سهر چهقی دهسه لاتدا گرت و
 ئه و جا پلهی دووهم دهستی پین کرد که سیمای که منی نائاشکرایه چونکه
 دهسه لاتی سلوکی هات و گه شه کردنی فارسی کونی راگرت و کاری بو
 بلاو کردنه وهی فرههنگی هیلینی (گریکی) کرد.

له ناوه راستی سه دهی سییه می پینش زایندا تهشکانیه کان، دهسه لاتدارانی
 پارتیه کان به سهر سلوکیه کاندای سهر که وتن و په هلهوی (به دگورانی که له
 په رته وییه وه هاتوو) بووه زمانی فرههنگ و دهسه لات له ئیراندا.
 په هلهوی، دوو شیوه زاری هه بوون، یه کیکیان باکووری که زمانی
 دهسه لات و دهربار بوو، دووهمیان باشووری رۆژاواپی هاوسای پارسی بوو
 و له نووسینی باشووریه کاندای وشه ی «په هلهوانیک» هاتوو بو
 ئاماژه کردن به په هلهوی باشوور ته وهش له درېزه بیژییه کدا که ئیره
 جیی نییه و باسی دهر که وتن «مانی» ده کا که 215 ی پ ز له دایک
 بووه و ههروه ها ئایینه نوییه که ی و ئه و زمانه ی پی نووسیوه... به لام
 فارسی ناوهنجی به گهیشتنی ساسانیه کان به دهسه لات و نه مانی
 دهسه لاتی تهشکانیه کان، له سالی 226 ی پ ز، دهستی پین کرد. فارسی
 کون له و ده مه دا، واته زمانی سه رده می هه خامه نشی، دواي پروخانی
 دهوله ته که یان له سالی 331 ی پ ز، له نووسیندا نه مابوو و له سه رده می
 ساسانیه کاندای به گورانکارییه کی زوره وه دهر که وت و له راستیدا، له سهر
 شیوازه کونه که ی به مردوو داده ندری و ئیدی ژیاپی به به ردا نه هاته وه.
 «پارسیک» به و فارسیه ده گوتری که له سه رده می ساسانیدا به کار
 هیندراوه تا له فارسی کون و فارسی تازه (کتییی زبان فارسی به شی
 دووهم) که له سه دهی چواره می کوچییه وه دهست پین ده کا، جیا بکریته وه.

نازانين ئەگەر دەسەلەتی دەولەتی ھەخامەنشی مابایە، فارسی کۆن بە چ
 شپۆھەیک پەرە دەسەند، بەلام رپی تی دەچی بوونی حکوومەتیک کە
 زمانیک لەو زمانانە و ھەرچی دارشتن و وشەیی ھەبە لە نووسینی
 کاروباری رەسمی و ئایینی و ئەدەبیدا بەکار یێتی، خوازیاری
 بەردەوامبوونی دەبی و پارێزگاری لە پرستە و شیوازیشی دەکا. بەلام
 دەولەتی ھەخامەنشی لەناوچوو و زمانی فارسی کۆن تەنھا بووە زمانی
 ئاخوتن و ئەو خەسلەتەکانی تیدا نەبوون لە گۆرانکاری گەورە بیپارێزن
 کە بە سەریدا ھات و دوایی لە گەڵ داھاتوویدا بەراورد دەکرا. ئەگەرچی
 پیکھاتەکانی لە نووسیندا لەناوچوون و ئایستە لە شویتەوارەکاندا
 دەرناکەوتوون، زمانی پەھلەوی کە بووە زمانی رەسمی و ئەدەبی
 رەواجداری ناوەراستی سەدەیی سێھەمی پ ز تا یەکم چارەکی سەدەیی
 سێھەمی زانی و بە زمانی ناوەنچی ئێرانەکانی ئەو ماوەیە دادەندری و
 بە فارسی کۆن دەچی و پردیکە لە نیوان فارسی کۆن و نویدا و دەشی
 بکریتە پێوانە بۆ ئەو گۆرانکاریانە کە لە سەردەمی سلوکیەکاندا بە
 سەر فارسیدا ھاتووە تا دەرکەوتنی یەکم نووسینی پەھلەوی کە
 شویتەوارناسان دەستیان کەوتوو، گوايە پەھلەوی بەردەوامی فارسی
 کۆنە لە گەڵ ھەندێ چاوپۆشیدا. بەلام ئیمە لیترە، لە ئاستی پەھلەویدا
 ناوەستین، بەلکو ئەو مەودا کاتیە دەبرین و دەگەینەو سەرەتای
 ساسانیەکان تا بزانی چ گۆرانکارییە ک قەوماو، بگرە زیاتر دەرۆین تا
 دەگەینە فارسی تازە تا بە گوێرەیی دووری نیوان فارسی تازە و کۆن
 بروانین چونکە نیگامان لەو بەراوردکاریانەدا ھەلسەنگاندنی نێزیکایەتی
 و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئافیسیتا و زانیی پەیوەندی
 نیوانیانە، ئەوێش بە گوێرەیی بەراوردی مەودای مەزەندە تا دەگەینە
 ئەوێ چ گۆرانیک لە نیوان فارسی کۆن و نویدا روویداو، کە یەک

زمانن و په‌یوهندی نووسین و ټایین له نټوانیاندا به‌رده‌وام بووه و چه‌ندین پله له‌و په‌یوه‌ندییه چاوه‌روانکراوه‌ی نټوان ټاڅیستا و زمانې کوردی به‌هیزتر بووه، که ماوه‌ی ده‌یان سه‌ده شیاوازی نووسینی نه‌بووه و ده‌وله‌تی نه‌بووه و په‌یوه‌ندی سه‌ره‌پرشتیکردنی به ټایینی زه‌رده‌شتیه‌وه نه‌بووه و جگه له نټزیکایه‌تیه‌کی بوماوه‌یی له ریټی ټه‌وانه‌وه که به کوردی قسه‌یان کردووه له سه‌رده‌می میدیه‌کانه‌وه، هېچی تری نه‌بووه.

زور به‌داخه‌وهم که ده‌رخستنی ټاستی جیاوازی نټوان فارسی کوڼ و تازه له پرووی که‌له‌پوور و ریژمانه‌وه زور زه‌حمه‌ته چونکه باب‌ته‌که ده‌بیته چه‌ند به‌شیکه‌وه و که‌ره‌سه‌کانی ټاخوتن، له ناو و کردار و پیت و که‌ره‌سه‌ی وابه‌سته‌یی و هی دی پیکدین و به ټاسانی شوټینیان هه‌لناگیری بو که‌سانی نه‌بی که شتی له‌و زمانه ټیرانیانه بزنان. ژماردنی شیوازه‌کانی ناو له فارسیدا سوودی نییه تا بیانژمیرین و بلټین هه‌وتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگي 4. رائی 5. بائی 6. ټازی 7. ټه‌ندری و له‌گه‌لشیاندا شیوه‌ی ناو ده‌گوږی و چی دی له فارسی نویدا ټه‌وه نییه. چ سوودیش له‌وه‌دا نییه دوا‌ی جینا و فرمان و بارودوخه جیاوازه‌کانیان بکه‌وین و بزاین له فارسی نویدا و له بوا‌ری شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌وه چیان به سه‌ردا هاتووه و ټهم درټزه پیدانه بو که‌سانیک سه‌رنجی ټه‌و زمانه‌ی نه‌دابی هه‌ر سه‌ره‌یش‌ه‌ی به دواوه‌یه. له‌به‌ر ټه‌وه وام پی چاک بوو به‌وه‌نده واز بینم که ناو حاله‌تی تاک و جووت و کو و نیر و می و بی لایه‌نی هه‌بووه و بونیه و کو‌تایی له شیکردنه‌وه‌دا به گوږه‌ی جیه‌که‌ی له رسته‌دا ده‌گوږا و هه‌موو ټه‌وانه‌ش له سه‌ر فارسی نوئ به‌نده و جووت و ره‌گه‌زی بی لایه‌ن و جوداوازی ره‌گه‌ز له پرووی زمانه‌وانی شیکردنه‌وه‌ی رسته‌وه نه‌مان و وشه‌کانیش وه‌ها گوږان ټه‌وه‌ی زور له سیمای کوڼ و نوییان ورد نه‌بیته‌وه نایانناسیته‌وه و لیره‌دا

نموونه‌یه‌ک له سه‌ر فارسی کۆن بۆ خۆینه‌ر ده‌هینمه‌وه و دوایی
شیوه‌که‌ی له فارسیدا دێتمه‌وه تا بزانی چ گۆرانکارییه‌ک، که زه‌ینی بۆ
ناچی، پرووی داوه‌:

ئه‌مه‌ رسته‌یه‌کی کۆنی هه‌خامه‌نشیه‌ که بۆ سه‌رده‌می داریوش (521 و
485 پ ز) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌:

داره‌یه‌وئوش. خایه‌شه‌ی. وه‌زه‌ره‌ک. خه‌شایه‌شه‌. خشایه‌نسیه‌ نام.
خشایه‌نیه‌ ده‌هیو نام. فیشتاسپه‌یه‌هیا. بوسی. هه‌خامه‌نشی ئاتی.
داریه‌وئه‌ش...

ئه‌مه‌شیان له فارسی نویدا: داریوش. شاه‌بزرگ. شاه‌شاهان. شاه
کشورها. پسر گشتاسپ. هه‌خامنشی. گوید. داریوش..

واتاکه‌شی: داریوش. شای گه‌وره‌. شای شایان. شای ولاتان. کوری
فیشتاسپ. داریوش ده‌لی..

له‌ پرووی به‌راوردکارییه‌وه‌ ده‌لیم وشه‌ی «ئاتی» کۆن «گوه‌د» ی نوێه‌.
دوای ئه‌و ده‌قه‌ قرتاوه‌ وشه‌ی «خه‌شه‌م تی» دی که له‌ دوو به‌ش
پیکه‌هاتوو، یه‌که‌میان «خه‌شه‌م» ه‌ که‌ وینه‌یه‌کی گۆراوی
«خه‌شایه‌شی» یه‌ که‌ چوار جار هاتوو و واتای «شا» ده‌گه‌یه‌نی.
دوومیشیان «تی» ه‌ که‌ که‌ره‌سه‌ی گۆرینی ناوه‌ بۆ ناوی واتای و واتای
هه‌ردوو به‌شه‌که‌ ده‌بیته‌ «خاوه‌نداریتی شاهانه‌». ئه‌م پاشگره‌ به‌رانبه‌ر
«تات» ی ئافیس‌تاییه‌ و وه‌ک گوتم که‌ره‌سه‌ی ناوی واتاییه‌ و له‌ کوردیدا
په‌ره‌ی سه‌ندوو و بۆته‌ «ایه‌تی، ئه‌تی، تی» و بزویتی «ه‌» پیش‌ئه‌وه‌ی
دواییان ده‌که‌ویته‌وه‌. ئه‌وانه‌ هه‌موویان ناوی واتان و وشه‌ی گونجاو
پیشیان ده‌که‌وئ و ئه‌گه‌ر وشه‌که‌ «خه‌شم تی» بی له‌ کوردیدا ده‌بیته‌
«شایه‌تی» به‌لام له‌ فارسی نویدا ده‌بیته‌ «شاهی» ئه‌وه‌ش به‌ زیادکردنی

«ی» له کوتایی وشه کهدا که کورتکراوهی «یه» ی په هله ویه و فارسی له وه زیاتری نییه که رهسه ی واتای ناو یی. بهو شیوه یه پاشگری «تات» ی ئافیس تایی له فارسی کوندا بوته «تیی» و له کوردیدا چالاکانه و زریوزندوو و به شیوازی هه مه جور دهرده که وی و له فارسی نویدا مردوو و ته گهرچی کورد نووسینی له ته زه له وه نه بووه. تو بلی فارسه کان ته گهر بزانی پاشگریان له زمانی ئیمه دا ماوه ته وه، داوی نه که نه وه؟ بۆچی نا؟ دهرفته تی ته وه هه یه گومان له وشه کانمان بکری!

ته گهر خویته ر بو وه رگێرانیکی نوی ده قیکی کونی فارسی بگه رپته وه، ده بیني خاوه نی کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وشه ی «شه هریار» ی له جیی «خستم تیی» بو ئاماژه کردنی خاوه ندریتی داناوه و وا چاکتر بو «شاهی» دابنی چونکه «شاه» وشه یه کی په ره سه ندووی «خشایه شی» یه. به لام «شه ریار» له «شهر: واتا شار» و «یار به واتای خاوه ن» دی و هه موو واتاکه ده بیته «خاوه ن شار». شاریش له کوندا «خستره» بووه و بو «شهر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه ی «خستره پاوه ن» یش به واتای پارێزگاری شار داتاشاروه و دوا یی بوته «شه ربان» و له کوردیدا «شاره بان» ه به ناو و واتاوه ده گوترئ و ته گهر وشه یه کی قامووسی به کار به یندرئ ده بیته «شاره وان». «خستره باون» له یۆنانی کوندا بوته «ساتراب» به واتای ده سه لاتداری ناوچه له لای فارسه کۆنه کان. له درێژه پیدان داوی لیبور دن ده که م و هیوام وایه سوودی بووی.

فارسی، به فره وانی ده سه لاتیه وه له زۆر ناوچه ی ئاسیا و بو ماوه ی دوو رو درێژ بووه به روگری گه وره ی ئافیس تا و ئایینی زه رده شتی و توانی له زۆر ولاتا ره گی قوولتر داکوتی تا بوته زمانی خه لک و ولات. لیره دا مه به ست له زمان وشه کانی نییه چونکه له کۆنه وه مولکی هه موو گهلانی

ئىران بوونە و ئەوھى تىيدا ئاڧىستايى بوو راست و دروست ئەوھىە كە كەلەپوورى كورد يا كەلەپوورى نىوان كورد و نەتەوھىەك بووھ كە ئىستا شوپنەواری دیار نییە. بەلكو مەبەست لە دارشتن و دەستوور و زانستی زمان و شیکردنەوھىەتى چونكە فارسی جیى زۆر زمانی تری گرتەوھ كە مەرجى بوونیان نەما و ھەندى جار بزر دەبن و ھەندى جار شوپنەواریان لە فارسیدا دەرەكەوئ. فارسی بووھ یەكی لەو دوو زمانە رەسمییەى ئەفغانستان و ماوھى چەندین سەدە زمانی ئەدەب و دەربارى باكوورى ھندستانیش بوو و زمانی بەشیكى گرنكى تاجىكى و لایەنگریان بوو و ھەتا ئىستاش وایە. فارسی لە سەردەمى ساسانیەكانەوھ كەرەسەى پەھلەوى بوو و پەھلەویش لە سەردەمى ئەشكانیدا بەرۆگری فەرھەنگى ھەموو ئىران بوو و ئەو زمانەش بوو كە ئاڧىستای پى شەرح دەكرا و دەقى ئەدەبى پى دەنووسرا و لە نووسینی رەسمیدا بەكار دەھیندرا. سەیر لەوھدایە كە «رەنگە زەرەر قازانج بى» بە شیوھى خۆى و بە پىچەوانەشەوھ دەرکەوت «رەنگە قازانج زەرەر بى» ئەوھش لەو زمانانەدا كە دراوسىى فارسی بوون و پەيوەندیان پىوھ ھەبوو و لە ھەر كۆیىەكى حكومەت و نووسین و ناوھندى شارستانەتى گەورەى ناوچەكان لەو سەردەمە كۆنانەدا بووبى، فارسی جىى زمانی خەلكەكەى گرتۆتەوھ و «قازانجى زەرەربەخش» بووھ. بەلام كوردی لە دواى لەدەستدانى ناوھندى دەسەلات «ھەمەدان» بۆ ھەخامەنشیەكان، بە ھۆى دوورییەوھ لە ناوھندى دەسەلاتەوھ و نەبوونی نووسین و ناوھندى شارستانەتى گەورە لە داگیركارى زمانی فارس دەرەباز بوو و «زەرەرەكەى بە سوود بوو». تا ئىستا باس باسى زمانە نەك چارەنووس و مافى نەتەوايەتى، چونكە كورد لە پارێزگاریکردنى زمانەكەیدا زۆرى لە زەمین و خوین و خۆشیەكانى ژيان و مەرجەكانى شارستانەتى لە

دهست دا له کاتیکدا تاجیکی خاوهنی له زهت و خاک و کیانه، ههر وهها
 ئه فغانی و هندی باکوور. له م گوښه نیگایه وه کوردی شاره زای پرووداوه
 میژووویه کان زیاتر به زمانه که یه وه وابسته ده بی و بو فارسه کان
 ده سبهرداری هیچی نابی. بو فارسه کان، ده ستمان له همه دان هه لگرت
 که چه قی ده سه لات ی کورد بوو له هندی له سه ده ی شه می پیش
 زاین و چند سه ده یه کی پیشتر. ده ستمان له پروبه ری به رینی تریش
 به ردا. ته نانه ت هولیا چه له بی که پیش سی سه ده بهر له ئیستا هندی
 شوینی له ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه د کیلومه تر له نیزیکترین خاکی
 کورده وه دووره. ههر وهها به شایه دی هندی له برا کورده کانی ئیرانمان
 که تا پروو خانی محمه د رهزا په هله وی له عیراق په نابهر بوون، ده ستمان
 لی به ردا و ده ستمان له ده سه لات و خو شی و حه سانه وه و ئاسووده یی و
 هه موو شتی به ردا و ئهم دارشتنه کوردیه نه بی که به زارماندا دی به
 هیچ شتیک توله مان بو نه کراوه ته وه و به و غایه له و گومانانه ی ده وریشی
 ده سبهرداری نابین.

گوتمان فارسی بووه به روگری هه موو که له پووره ئیرانییه کان ئه وهش به
 گه یشتنی ساسانیه کان (226 پ ز). خوینه ر سه ری له وه سور ده مینی که
 که له پووری ئیرانی هه مووی بو فارسه کان، زمانی ده سه لات گوازاریه وه
 به لام دوا ی ئه وه ی له هوکاره میژووویه کان ورد ده بینه وه، ده بی هو یه که ی
 بخهینه روو. نمونه یه کی به رده ستمان له و بواره دا هه یه که دوو که س
 نییه له سه ری یه کرا نه بن، ئه وهش ئه وه یه تور که عوسمانیه کان
 ده سه لاتیان له زوربه ی ولاته ئیسلامیه کاندایه گرت ده ست و خو یان به
 پاریزه ری ئیسلام دانا و خه لافه تیان کرده پشتاوپشت و داگیرکردنی
 ئیسته نبوولی پایته ختی بیزه نتی مه سیحیش ناوه ندی ده سه لاتیان ی به هیتر
 کرد و کردیانه به لگه ی دروستی ریباز و خه لافه تی خو یان، لیره دا باسی

ئەوانە ناكەين. لە گەل ھەموو ئەوانەشدا، ھەك ئافىستا گوازرايەو ھە لای فارسە ساسانیەكان، كەلەپووری ئىسلام و زانستی قورئان نەگوازرايەو ھە لای عوسمانیەكان. ئەو ھەش دوو ھۆی ھەيە و پىويست بە ھۆی سیئەم ناکا: يەكەميان ئەو ھەيە ئىسلام بە جلو بەرگی عارەبییەو نەتەو ھەي عارەبی لە دواو ھەبوو كە خاوەنی قورئان و پىغەمبەری قورئان ھەبوو و ھەرگیز بۆ عوسمانیەكان ھەلنەكەوت نۆینەرایەتی عارەب بکەن و عارەبیەتی ھەرس بکەن و بىخەنە كەلەپوورە نەتەو ھەيە فشوفۆلەكەي خۆیانەو ھە. ئەو نەھەنگە زلە بە ھونەری عارەب و زانستی ئىسلام گەورە ھەبوو و ھەموو ئەو ماسییانەي قووت دان كە لە ناو زەریای ئەو ھونەر و زانستەدا ھەبوون. زۆری نەما بوو پىچەوانەي ئەو ھە بقمومى ئەو ھەش تەوانەو ھەي عوسمانیەكان ھەبوو لە ناو ئىسلام و عارەبیەتیدا. لێرەدا قسەيەكەم بێر دیتەو ھەكە بەر لە پەنجا سال خۆتندوومەتەو ھە: قسەكەش ھەي مامۆستاي نەمر مستەفا سادق رافعی ھەبوو لە بارەي رۆشنیری عارەبییەو لە ناو میللەتە موسوڵمانە نا عارەبەكاندا و دەلي ئەو ولاتەي تەنھا عارەب ھوكمی بكا عارەبی بۆي دەبیته كەرەسەي رۆشنیری و باوەر، لە كاتیكدا، لە میژووی كۆندا خیلە جەرمانیەكان شاری رۆمیان داگیر كرد كە پایتەختی ئیمپراتوریای رۆمانی ھەبوو، دەسەلاتیان گرتە دەست بەلام نەیان تەوانی زمان و فەرھەنگیان بە سەردا بسەپینن، بەلكو بە پىچەوانەو ھە، چونكە زمان و فەرھەنگەكەیان لە چاو رۆمانەو ھە لاواز ھەبوو. قسەيەكەي لەو بارەيەو ھەيە و لە زەینمدا ماو ھە: «لەرزی میژوو گرتبوونی و لە ناو رۆمانیدا كەوتبوون». خو ئەگەر ھیزی باوەر ئىسلامان خستە سەر كەلەپووری عارەب و زمانی عارەبی، قسەي ئەو مامۆستا نەمرە دەبیته سەرەتايەكەي باش بۆ ئەو ھەي باوەر بینین ئەگەر تەمەنی عوسمانیەكان درێژتر بوايە تا ئەو دەمەي عارەب دەسەلاتی كۆنی خۆیان بە دەست

بهینایه تهوه، میژوو خوی دووباره ده کردهوه. شتیکی وهک توانهوهی جهرمانی له رۆمانیدا، له کاتی لاوازبوونی عاره‌بدا پرووی نه‌دا و شتیکی لهو بابته، توانهوهی تورک و فارس له عاره‌بدا، له سه‌ردهمی عه‌باسیه‌کاندا پرووی دا ئه‌گه‌رچی به سه‌ریدا زایش ببوون. دووری سولتانی عوسمانی له ولاتی عاره‌بانه‌وه جوهره پارێزگارییه‌ک بوو بۆ ئه‌وهی نه‌توتیه‌وه و ئه‌وه‌ش هاشا هه‌لناگری.

هۆی دووهم ئه‌وه‌یه زمان و که‌له‌پووری نه‌ته‌وایه‌تی عوسمانیه‌کان له بناغه و بنه‌ما و سروشته‌وه جیاوازی له‌گه‌ڵ که‌له‌پووری سامیدا به‌گشتی و عاره‌بیدا به‌تایبه‌تی هه‌بووه چونکه عاره‌بی زۆر به‌هێز بوو و بۆ ترکی دروسی عاره‌ب زه‌حمه‌ت بوو رێه‌وی دوورودریژی عاره‌بی به‌راستی بگری ئه‌وه‌ش له‌به‌ر پروونی عاره‌بی و شیکردنه‌وه و ره‌وانبیزی قورئان، هه‌ندی له‌و تورکانه‌ی که له‌ناو عاره‌بدا ژيان، توانه‌وه و سه‌رچاوه‌ی خۆیان له‌بیر کرد. جیاوازی که‌له‌پوور، له‌دوو پرووه‌هه کاریگه‌ری گرده‌بری هه‌بوو: لینه‌گه‌را حوکمراو له‌ناو ده‌سه‌لاتداردا بتوتیه‌وه و لینه‌گه‌را ده‌سه‌لاتدار له‌ناو حوکمراودا بتوتیه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر جهرمانیدا هات، به‌سه‌ر تورکدا نه‌هات.

به‌لام که‌له‌پووری ئێرانی که سه‌رچاوه‌که‌ی ئافیس‌تا و زمانه‌که‌ی بوو، پشته‌ی چۆل بوو و که‌س نه‌بوو بپاریزی و بیگریته‌ خۆی. وه‌ک گه‌لیکی بی‌په‌رژین هه‌رچی ده‌هات خۆی پێدا ده‌کرد. هه‌یج سه‌یر نییه فارسی ده‌ستی به‌سه‌ر که‌له‌پووری هه‌موو ئێراندا گرتی، له‌ده‌سه‌لاتی ئه‌خمینییه‌وه تا ده‌گاته‌ ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌سه‌ریاندا زāl بوو و دوا‌ی رووخانی ماد و گه‌یشته‌نی ئه‌وان به‌ده‌سه‌لات، که‌س نه‌بوو بۆ خۆی پارێزگاری له‌ ئافیس‌تا بکا. ئه‌وه‌ش سه‌یر نییه په‌هله‌وی، دوا‌ی شکستی سلوکیه‌کان به‌رانبه‌ر ئه‌شکانیه‌کان که‌خواه‌نی په‌هله‌وی و

بهرۆگری ئافیتستا بوون دەستی به سەر کهلهپووری ئێراندا گرت و جگه له ئهشکانیه کان کهس له ئارادا نهبوو. دواى ئهوهى فارسه ساسانيه کان ئهشکانيه کانیاں ڕووخاند، ئهوهش سهیر نییه فارسی دهستی به سەر کهلهپووری هه موو ئێراندا گرتی چونکه کهس نه بوو ململانیی دهسهلاتیان له گه‌لدا بکا. دواى هاتنى ئیسلام، جاريکی دی هه‌ر له سەر کهلاهوی ساسانيه کان، کهلهپووری ئێران هه‌ر به ته‌شیی فارسی ڕیسرایه‌وه و هۆیه‌که‌ش وه‌ک خۆر ئاشکرایه، ئهوهش ئه‌وه‌یه هه‌چ میلیه‌تیکی ئێرانی جگه له فارسی و په‌هله‌وی ده‌سته‌خوشکی، خاوه‌نی ڕۆشنگیری و نووسین نه‌بوو تا به‌ره‌نگاری فارسی بیه‌ته‌وه. په‌هله‌وی بۆ خۆشی له سه‌رده‌می بڵاوبونه‌وه‌ی ئیسلامدا 400 ساڵ بوو سەر به فارسی بوو و به هه‌چ چه‌قیکی ده‌سه‌لاتی ده‌ورو به‌ر پشته‌ستوور نه‌بوو، به‌لکو له ڕووبه‌ریکی به‌ره‌ه‌واندا، که هه‌مووی له ژێر ده‌سه‌لاتی فارسیدا وه‌ک زمانی دووهمی ده‌سه‌لات بێ خاوه‌ن بوو. ڕیی تی نه‌ده‌چوو له پاشماوه‌ی ئێراندا شان له شانی فارسی بدا. خوراسانیس که بیه‌شکه‌ی ره‌سه‌نی په‌هله‌وی بوو، بیه‌وه ستانیکی فارسی، و په‌هله‌ویش چ هیوایه‌کی نه‌مابوو. ره‌نگه گه‌لی کورد و له‌گه‌لیشیدا بلوچ که له ڕۆژاوی ئێران هه‌ چووبونه ڕۆژه‌لات و باشووری ڕۆژه‌لات (ئهمه نێزیکایه‌تی له کوردیه‌وه ڕوون ده‌کاته‌وه)، ئه‌وجا هه‌ندێ که‌رت و پارچه‌ی په‌رشوبلاوی زمانی تر لی‌ره و له‌وی مابونه‌وه که له تووانه‌وه له ناو فارسیدا ده‌رباز بیه‌وون. سه‌یریش نییه زۆربه‌ی زۆری می‌ژوونووسانی عاره‌ب و نا‌عه‌ره‌بی سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی ئیسلام هه‌موو ئێران به فارسی دابین و ناوه‌یتانی کورد ماوه‌یه‌ک دواى هاتنى ئیسلام که‌وته‌وه، ئه‌وهش ئه‌و ده‌مه‌ی که ته‌می فارسی ساسانی له سەر ناوچه‌ ن‌افارسه‌کانی ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆری ئێران ره‌ویه‌وه. ئه‌وهش سه‌یر نییه دواتر تورک بیه‌نین به‌ره‌و ئه‌ده‌بی

فارسی دایبشکینن تا ئەو ئاستەیی ئەدیبکی تورک نابینن لە سەر دەمی عوسمانیدا دەستی لە ئەدەبی فارسیدا نەبووی یا بە لای کەمەوێ ئاگاداری نەبووی لە کاتیکدا بە دەگمەن فارس هەبوو بەرەو ئەدەبی تورکی دایشکاندیی هەرچەندە تەرازووی هیزی عوسمانیەکانیش قورستر بوو، ئەوەش لە بەر ئەوە بوو ئەدەبی نوێی فارسی رەگی قوول بوو و تەمەنکی درێژی نزیکیە چوار دەسە دەی لە پشتەو بوو ئەوجا تورک پێی ئاشنا بوون. هەر وەها لە سای کە لە پووری ئیسلامی عەرەبیدا پتر گەشە کردبوو و پەڕە سەندبوو، ئەوەش بە پێی قسە هەندێ لە شارەزایانی میژوو کە لێم خۆیندوونەتەو. فارسی تازە ئەگەر بە کە لە پووری فارسی ناوەنجی بیئوری، بەو کێژە گوندییە دەچی چووبیتە پاریس و بە دەستی «کەوافیر» و بادیکیر و مانیکیر رازیندرا بیتەو. خۆ ئەگەر هەرچی هیز و جوانی لە فارسی کۆندا هەیه کۆ بکریتەو ناگاتە دوو بەیتی شانامە یا «زمانی غەیب»ی حافزی شیرازی. لەو هەدا مەودای بەراوردکاری نییه لە نێوان پەرەسەندنی سەرەتای فارسی و ئەوەی لەو دواواییەدا پرووی دا، لە گەڵ عەرەبیدا کە دواتر لە دواي ئیسلامدا بوو. زمانی ئەدەب و زانست. عەرەبی لە سەر دەمی جاھیلیشدا، لە بواری هیز و جوانیدا دەستە پاچە نەبوو و شاعیر و ئەدیبان هەولیان دەدا شانە شانی رەسە نایەتی عەرەبی هەنگاو بنین و بەرەو زمانی پاکژی بادیه کە چ وشە هەجەمی تیدا نەبوو، بگەریتەو. قورئانیش کە لە نێوان ئیمە و جاھیلیدا لەلەیه و لێمانەو نزیکیە، تا نووسینی ئەم بابەتە لە لوتکە هەر وانی و رەوانی بێژیدایە و هەر واش دەمی نیتەو.

لەم بۆچوونەو لە بارە هەڵکردنەو لە جوانی فارسی تازە و بێگەردی عەرەبی بە کۆن و نوێیەو، پێش دە سال بە کوردی نووسیومە کە شاعیرە کانمان لە کوردستانی عێراق و ئێراندا، کاتی بەر لە 160 سال لە

سەر سه كۆی فەرەزدهق و مۆتهنبی و ئیبن فارز و سه عدی و حافز و نیزامیه وه دهستیان کرد به نهزمی کوردی، بازیکیان دا ئه گهر له ئاستی سفره وه ئه و بازه یان دابا، نه ده گه یشتنه ئه و جیهی که پیتی گه یشتن. ئه وهشی که نابی له م بواره دا له بیرى بکهین که پنداویستی هیتاویه تیه پێش ئه وهیه که هه رگیز شاعیر و نووسه رى عاره ب پێویستیان به وه نه بووه په نا بۆ هونه رى که شکه شه و نه منه مه ی شیعری فارسی به رن، له به ر ئه وه ی زمانی خۆیان ئه وه نه ده ی که ره سه تیدا بووه په نا بۆ خواسته وه نه به ن به لکو هه موو ده رچوونیک له پێوانه ی هێز و جوانی له لایان، لادان بووه له جوانی و ره وانپێژى. لیره دا جیاوازی له نێوان ده سه لاتداری هه ژاری عوسمانی و عاره بی بنده سته ی ده ولمه ند له بواری که له پوو ردا ده رده که وئ، له گه ل جیاوازی هه لۆیستیاندا به رانه ر که له پوو رى فارسی.

پیم وا نییه پێویست به درێژه پیدان بکا چونکه ئه وه ی گوترا به شی ئه وه ده کا بمانگه یه نیته یه قین و هه ولێش له گه ل ئه وانه دا که نایانه وئ باوه ر بینن، ده بیته کوتانه وه ی ئاسنی سارد، به لام له سه رمه شتی زیاد بکه م تا ئه و بروبیانوانه بره ویتمه وه که ره نگه بینه پێش. ده گوتری فارسی له لایه ن قه له مبه ده ستانی کورده وه به کار هیندراره، هه ر له وانه وه که ده نگیان پیمان گه یشتوو تا ئه و میرزایه ی به ده فته رى ده ستیه وه ده گه را و نامه ی بۆ ئه م و ئه و به فارسی ده نووسی، تا ده گاته ئه و ده مه ی که به ته مه نه کانمان له بیرانه. ئه وه قسه یه کی راسته و هۆیه که شی له یه ک ئاراسته زیاتره: هۆی یه که م ئه وه یه که نه ته وه ی کورد هه رگیز نووسینی نه بووه و قوتابخانه شی نه بووه تا فیری نووسینی کوردی بکا و بیریشی له وه نه کردۆته وه به کوردی بنووسی، به لکو به هۆی کلۆلییه ئه زه لیه که یه وه بیرى له وه نه کردۆته وه نه بوونی نووسینی کوردی

که مایه تییه... من خه لکانیکم له بیرن به بیر یاندا نه ده هات به کوردی
 بنووسری یا بخویندیری و له وهش زیاتر له سه ر بریاردانی زه لیل بوون
 ده رۆم که به سه رماندا سه پاوه و قسه یه ک له سه ر سوو ککردنی
 زمانه که ی خویندا ده گوازمه وه که به فارسی ده یانگوته وه و نه فامانی
 کورد ده یانجو وه وه: فارسی شه کره و عاره یی زمانی پیغه مبه ره و تورکی
 فه زیله یه و کوردی ره زیله یه (وشه که له ره زیله قورستره به لام به
 وشه یه کی سوو کتر گویریم) هیچ گومانم نییه که یه که م که س ئه و
 شه کرانه ی شانکندوه یه کی بووه له و کوردانه ی ههستی زه لیلی و
 چروو کی گه یشتوته بنه بانی ههستی و خه ریکه لۆمه ی ئه و جو ره که سانه
 نه که م. زانا و دانا، محه مه د ئیین ئاده م په راوینژیکی بو نامه یه کی خۆی
 له باره ی چاره سه ری ئیین که ماله وه و له سه ر شیکردنه وه ی «لا
 تخشون» له یه کی له مانگه کانی 1205 دا نووسیوه و ده لی: سه یر
 له وه دایه بیستوومه له سه ر دیباجه کوردیه که قسه یان پی گو تووم و
 به وهش مه سه له کوردیه که له سه ریان ده سه پی که ده لی «وه ک
 هیلکه یه کی له توینکی خۆی ده رچووبی». ئه وه ی وه ک شایه دییه ک له
 سه ر کاره ساتی خو به که م زانی نی ئه وانه گو تووه شه رمه زارییان له وه دا
 دیوه به زمانی خو یان بنووسن. به لام من لایه نگری لۆمه کردنیان نیم
 ئه وهش به هو ی ئه و ههسته شاردراوه وه که ماوه ی بیستوسن سه ده
 ههستیان به جیاوازی خو یان کردوه تا ئه و رۆزه ی ئیین ئاده م
 په راوینزه که ی نووسیوه. جگه له وهش، ئه وانه ی نامه یان ده نووسی و
 ده فته ر به ده ست بوون، له شارینکدا ژماره یان له ژماره ی په نجه ی
 ده ست تیپه ری نه ده کرد. ئه گه ر به کوردی بیاننوسیبا یا به زمانی واقواق
 هیچ نه ده گۆرا و که س له و سه رده مه دا بیر ی له وه نه کردۆته وه ئاخۆ
 ئه وانه چی ده نووسن و به چ زمانیک ده نووسن. به لام زانا ئاینیه کان

وانه‌ی عاره‌بیان به شهر‌چی کوردی ده‌گوت‌ه‌وه و که‌میان هه‌بوو فارسییان زانیی چونکه له‌بابه‌تی رۆشن‌بیریانه‌وه دوور بوو. ته‌نانه‌ت ئیبن ئاده‌می زانا ده‌نوو‌سی و ده‌لّی که‌خۆی بۆ فێربوونی فارسی ئاماده‌کرد (بۆ ته‌واو‌کردنی که‌ره‌سه‌ی رۆشن‌بیری ئه‌و سه‌رده‌مه) چوو هه‌ندێ شویتی ئێران و له‌وێ نیشته‌جی بوو تا فێری بوو. دیاره‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا که‌سی ده‌ست نه‌که‌وتوو له‌و ئاسته‌دا بی فێری بکا بۆیه‌ ده‌ربه‌ده‌ری پی‌باشتر بووه. ئیبن ئاده‌م له‌و بواره‌دا بی وێنه‌یه‌ ده‌نا خه‌لکی تر، ئه‌وه‌نده‌ی پی‌بزانین، ئه‌و هه‌ول‌ه‌یان نه‌داوه.

شاعیره‌کانیش، له‌وه‌ته‌ی شیعری کوردی هه‌یه، به‌کوردی نووسییانه و که‌میکیان نه‌بی که‌به‌فارسی و عاره‌بی و تورکی، لێره و له‌وێ نووسییانه، ئه‌گه‌ر هه‌موویان کۆ بکه‌ینه‌وه سه‌نگیکێ ئه‌وتۆیان به‌رانه‌ر ئه‌و شیعرا نه‌ی که‌به‌کوردی له‌دیوانه‌کاندا نووسراوون.

ئه‌وه‌نده‌ی پی‌بزانین کۆترین شیعری کوردی هه‌ی بابه‌تاهیری هه‌مه‌دانیه که‌به‌عوریان ناسراوه. خاوه‌نی «تاریخ زبان فارسی» له‌له‌لاپه‌ره 38ی به‌شی سییه‌مدا، له‌«معجم البلدان» هه‌وه ئه‌وه ده‌گوازیت‌ه‌وه که‌«نه‌وشیروان به‌غدادی» ناوی شاعیریکێ کوردی سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌جریه و به‌شیعیریکه‌وه ناوی ده‌رچوو و به‌شه‌یتانی عیراق ناسراوه، به‌لام به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. عه‌لی حه‌ریری ده‌دریت‌ه‌ پال سه‌ده‌ی یانزه و دوا‌ی ئه‌و فه‌قی ته‌یران (1307 — 1375 ز) ئه‌وجا مه‌لای جه‌زیری (1408 – 1481ی ز) و دوا‌ی ئه‌ویش ئه‌حمه‌دی خانی (1640 – 1706ی ز) و هه‌ی دی که‌ناویان زۆر بلاو نییه.

سه‌رچاوه‌کان ئه‌وه‌ش ده‌گێر‌نه‌وه که‌کتیپیک به‌ر له‌هه‌زار سال، له‌سه‌ر ده‌ره‌ینانی ئاو به‌کوردی هه‌بووه که‌ئیبن وه‌حشیه‌ دایناوه، ئه‌مه‌ش کۆترین نووسراوی کوردیه که‌به‌ر گوێمان بکه‌وی. ئه‌وجا هه‌ی له‌

بارەى پەخشانەوہ نایستین تا سالی 1000 ی کۆچی که عەلی ترمایى کتیبیک بە کوردی لە سەر زمانى عەرەبى دادەنێ. لە پەخشاندا «عەقیدەنامەى کوردی» ھەيە که زیائەددین مەولانا خالیدى شارەزوورى (1193 – 1242 ی کۆچی، 1779 – 1828 ز) دایناوہ. شیعری بە عەرەبى و فارسى ھەيە و ھەمووشى سۆفیگەرپیە و ھەندیکیشى لەو بارەيەوہ بە کوردین. «ئین ئەلحاج» یش شیعری کوردی لە سەر باوہر ھەيە و ناوی «مەھدینامە» یە و سالی 1176 کۆچی دایناوہ.

شیخ مارفى نۆدى شیعری ئایینی بە عەرەبى نووسیوہ و زۆرەي پیداهەڵدانە. قامووسیکی عەرەبى – کوردیشى بە شیعری کوردی نووسیوہ ناوی ناوہ «ئەحمەدى» ئەوہش بە ناوی «ئەحمەد» ی کۆریەوہ که دواتر لە تەریقەتى قادریدا تاقانەى سەردەمى خۆى بوو و بە «کاک ئەحمەد» ناوی دەرچوو و لە ھەندى ھۆسەى خەلکی باشوور باس دەکرا و دەیانگوت «ئەلکاک احمد و اکراہ — سییەکی بۆ کاک ئەحمەد و کوردەکانى». شیخ ماریش ھاوسەردەمى مەولانا خالید بووہ و لە ھەردوو سەدەى دوانزە و سیانزەى کۆچیدا ژیاوہ.

بەلام شیعری کوردی که بەو دوايانە لە دیواندا بلأو بوونەوہ، لە بواری سۆز و ھەست و وەسف و شتى لەو بابەتانە بوو و دوايى شاعیرەکان لە کوردستانی عیراقدای و لە سەردەمى عەبدولرەحمان پاشای باباندا که سالی 1228 ی کۆچی دوايى کرد خزانە ناو کاروبارى دنیاوہ. ھەر لە سەردەمى ئەودا نالى و سالم و مستەفا بەگى ساحیقەرآن که نازناوی «کوردی» بوو و کەمى لە دواى دووہکەى ترەوہ بوو دەرکەوتن، ئەوجا حاجى قادری کۆبى و شیخ رەزای تالەبانى و زۆرى تر پەیدا بوون. ئەوہم پى سەیرە تا نەزمى کوردی بلأو نەبووہوہ، شاعیرانى وەھای کورد دەرئەکەوتن دیوانیان ھەبى و یەک دوو بەیت یا یەک دوو شیعەر لە

سەرجهمی ناوچه که دا جیی هیچ ناگریتهوه و له هیچ زمانیکدا گۆرانکاری ناکا. ئهوهش دهلالهتیکی قوول لهوه دهکا که بهرپۆه بهرایهتی دهسهلاتی شیخ مهحمود له سلیمانی له سهرهتای بیستهکاندا، له یه کهم رۆژهوه به کوردی دهستی پێ کرد و رۆژنامه که ی و تهنا ته نامه تایبهتیهکانی شیخ مهحمود لهوه سهردهمه دا و نامه ی خه لکی تریش به گشتی به کوردی دهنوسران و سمایل ئاغای شکاکیش که نازناوی «سمکو» ی هه بوو له ورمی - دواتر رهزاییه و دیسان ورمی، که جیهادی نه ته وایه تی کرد و دوا یی وه ک هه میشه به کوشتنی کو تایی هات، رۆژنامه که ی، که بیر ی خۆی تیدا بلاو ده کردهوه، به کوردی بوو.

دیاردە ی نه بوونی نووسینی کوردی له سهردهمانیکدا که نه ته وه کانی تیدا له ناوده چوون، له په یوه ندییه فهرههنگییهکاندا کیشه ی بۆ به جی هیشتوین و ئیستاش به دهست ئه وه کیشانه وه ده نالینین و ئه وه ندهش گه وره ن مه ودا ی ئه وه نادەن کورد له داهینانی کیشه دا ئه وینداری خۆی بکا. زۆر به لامه وه ناخۆش بووه که دیومه له گو فاریکی کوردیدا وشه یان له نووسیندا لابردووه یا گو رپوه چونکه گومانیان کردووه فارسی بووی و ئه و ترسه شیان بۆ ئه وه گه راندۆته وه گو ته گو ت له سه ر وشه ی له و بابه ته ی نووسه ری تر هه بووه. من هه ر به سروشتی خۆم لایهنگری ئه وه نیم ده سه برداری وشه ی با و بم چونکه هه مو وشه یه کی به ربلا و له سه ر زاری خه لکی کورد له لایه ن منه وه به خیره اتن ده کری و دوو شت نه بی هیچیان جیا ناکه مه وه: یه که میان ئه وه یه ئاوازه که ی کوردی نه بی و له قورگدا توند و تیز بی. ئه وی تریشیان ئه وه یه له ئاخوتنی کوردیدا بتفیندریته وه، خۆم له وه شیان لاده دم با کوردیش بی. ئه وه ی ته ماشای قامووسه عاره بییه کان بکا ده بیننی قامووسی زمانی هه ندی زمانی تری له خو گرتووه و هه ندیکیان به ره و کو چیان کردووه و نه ماون. هه ر

وشه‌یه‌کی له ئافیتسادا هه‌بی کوردیه و بوونی له ئافیتسادا به‌لگه‌یه بۆ
 ره‌سه‌نایه‌تی ئه‌و وشه‌ کوردیه‌یه و به‌ بی هیچ ده‌مه‌ته‌قییه‌ک پێی ده‌چی،
 جا له‌ زمانه‌ ئێرانیه‌کانی تر دا ده‌ر که‌وتبێ یا ده‌رنه‌که‌وتبێ.

بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی گومان و نموونه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ گوتم، کورد دوو
 وشه‌ی بۆ «ره‌ش» هه‌یه. به‌شیکی کورد «ره‌ش» به‌کار دێتی و که‌س
 نازانی سه‌رچاوه‌ی چیه‌ و که‌نگی و چۆن په‌یدا بووه. به‌شیکیشی «سیا»
 به‌کار دێتی و وشه‌ی تر له‌ جێدا نازانی. ئه‌م «سیا»یه‌ له‌ «سیاه»ی
 فارسیه‌وه‌ نیزیکه‌ و ئه‌وه‌ش سه‌یر نییه‌ چونکه‌ له‌ ئافیتسادا هه‌یه و له‌
 کوردیدا له‌ «ره‌ش» ره‌سه‌نتره. ئه‌وه‌ی جێی داخیشه‌ مالی خۆمان له‌ ناو
 مالا‌ندا به‌ سه‌ر ناکه‌ینه‌وه‌... ئه‌مه‌ ده‌لیم چونکه‌ زۆر له‌وانه‌ی «ره‌ش»
 به‌کار دێتن نازانن سیا کوردیه‌یه و له‌ کوردیدا ره‌گی ئه‌وه‌نده‌ قوول، له‌
 هیچ زمانیکی تر دا وا نییه‌، ئه‌وه‌ش به‌ هۆی بوونی‌ه‌وه‌ له‌ ئافیتسادا و ئه‌م
 په‌یوه‌ندییه‌ش بۆ کوردبوونی ئه‌و وشه‌یه‌ به‌سه‌.

ئه‌وانه‌ی سیا به‌کار دێتن، مالیان ئاوا بێ ده‌سه‌برداری نه‌بوونه‌ و
 «سیایی»شیان لێ داتاشیوه‌ که‌ لسته‌ی کرپن و فرۆشتنی بابته‌
 ده‌گه‌یه‌نی. فارسه‌کان به‌و واتایه‌ «سیاهه‌» به‌کار دێتن و له‌و داتاشینه‌دا
 له‌ کوردی جیا ده‌بنه‌وه‌ و با هه‌ر وا بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ئێمه‌ ده‌سه‌برداری
 «سیایی» بین وشه‌یه‌کی تر نابینن جیگای پر بکاته‌وه‌، چونکه‌ له‌
 «ره‌ش» هیچمان به‌و واتایه‌ دانه‌تاشیوه‌ و هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌
 وشه‌یه‌کی تازه‌یه‌ و دوور نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ «ره‌ژوو»وه‌وه‌ هه‌بی چونکه‌
 وشه‌که‌، ناوه‌که‌ و واتاکه‌ له‌ خۆیدا کۆ ده‌کاته‌وه‌. به‌لام ته‌مه‌نی وشه‌که‌ی
 دی بۆ سه‌رده‌می ئافیتسا ده‌گه‌رێته‌وه‌ که‌ دووه‌زار و شه‌شسه‌د ساڵه‌ و
 چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک پێشتریش که‌ سه‌ره‌تاکه‌ی نازانین به‌لام له‌ سی هه‌زار
 ساڵ پتره‌. خۆ ئه‌گه‌ر کوردیک له‌ ترسی ته‌له‌ی فارسی بتوانی واز له‌

«سیا و سیایی» یین، ده توانی سبهی وامن لی بکا ده سبهرداری لووتمان بین تا جیاوازیمان له گه‌ل فارسدا زیاتر بی و ئه‌وجا سامانی نوکته‌ی میلله‌تان ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بی و «کورد‌ه‌که! کوا که پووت؟» یش ده‌چیته سهر «کورد‌ه‌که! کوا گوچکه‌ت؟»... لاه‌وله‌وه‌لا...

کر‌نۆش‌بردن له ده‌رباری سول‌تانداه‌یتانیک نییه به تاییه‌تی کورد یا غه‌یره کورد دایه‌ینایی، به‌لکو یه‌کیکه له خه‌سله‌ته‌کانی ده‌روون و جو‌ریکه له خو‌به‌ستنه‌وه به مانه‌وه جا ئه‌گهر بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سوود و ده‌سکه‌وت بی یا ره‌وانده‌وه‌ی مه‌ترسی. له گه‌ل ئه‌و به‌لگه‌نه‌ویسته باوه‌دا که له خو‌یتماندایه له ناو شاعیران و نووسه‌رانی پاشاکاندا یه‌ک کورد نابین و نه‌مانیست‌وو هه‌چ یه‌کی له زانا گه‌وره‌کانی کورد بیانوی بۆ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خو‌ی هه‌ینابیته‌وه. ئه‌وه‌ش نالیم ئه‌وه به هۆی نه‌فسه‌رزی کورد‌ه‌وه بووه و میلله‌تانی تر له خو‌تیه‌له‌سووندا وا نه‌بوون، به‌لکو به هۆی لووتبه‌رزی شایه‌کانه‌وه بووه له دالده‌نه‌دانی کورد و هه‌روه‌ها که‌میی رۆلیان و دووری مه‌ودای نیوانیان. ئه‌گهر ئه‌دیبتیکی کورد یا ناکورد بلی کورد خو‌ی له‌وه به گه‌وره‌تر زانیوه له به‌ر ته‌ماحی سول‌تان و شایه‌کان نه‌رم بی تا ده‌سکه‌وتی لیان ده‌سکه‌وی، ئه‌وه ده‌گوتری که «رێوی ده‌می به په‌رسیله نه‌ده‌گه‌یشته ده‌یگوت ترشه». به‌لام باسی زانایان شتیکی تره و له په‌رسیله‌دا سنووردار ناکرێ چونکه ئه‌وانه‌ی خو‌یان له شایه‌کان شارده‌وه له رووی باوه‌ره‌وه ئه‌وه‌یان کرد و باپیره گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری و مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولیر به هۆی سوور بوونی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویه‌وه بۆ گو‌رینی مه‌زه‌بیان، خو‌یان له مال و حالێ خو‌یان دامالاند و کوردستانی ئێرانیان به‌جی هه‌یشته و وێژدانی خو‌یانیان ده‌رباز کرد. ئه‌وه‌ی ئه‌وان کردیان سه‌یر نه‌بوو چونکه پیمان سه‌یر نییه مرو‌فی نه‌ت‌راست له سهر مه‌زه‌بیکی سیاسی وا سوور

بئى كە نە پەرسىتراوى تىدا بئى نە بەهەشت و نە ئاگر. لە ناوھەراستى چەكەنى سەدەى بىستدا كارەساتە كە دووبارە دەبىتەو و لاپەرھەكى تى چارەنووسى كورد بە ھەلواسىنى قازى مەمەد و خەلكى تر لە خزمەكەنى لە گۆرەپانى «چلچرا — چوارچرا ح.ك» ى مەھاباد دادەخريتەو و ئەوانىش دەبنە قوربانى خۆ ھەلواسىنيان بە ريشووى مانەوھى نەتەوايەتییەو. قازيش نووكى ئاينى بنەمالەھەكى گەورە بوو لە كوردستانى ئيراندا كە سەرکردايەتى بزوووتنەوھى داخووزى مانەوھى دەكرد و لاوانى خوینگەرم و كوردى خاوەن كەرامەت بەشداريان تىدا كردد و بە دەم ددانى مشارى ميژوووھە ھەلۆھەرين.

باسى مامەھەمەبى لە دەرباردا، دەرگايەك لە سەر ھەندى رۆوداوى زمان دەكاتەو و رەنگە زانينى سەرچاوەى وشەھەكى بەكارھيندراو لە نيوان دوو نەتەوھى رەگەزجىادا بە زەحمەت بناسريتەو. ئەو پيوانەكارىانەى خەلكى سەر بە وشە پەناى بو دەبن ئەوھە لە گۆشەى دەسلەلات و ملکہچيیەو برۆان چونكە زۆر جار، ھەر ئەوھش چاوەرۆان دەكرى، كە وشە لە سەرەو بەرەو خوار، واتە لە دەسلەلاتەو بەرەو ژيژدەستە و لە سەرکەوتووھە بەرەو دۆراو دادەبەزى. لە بوارى پەيوەندى نيوان عارەب و فارسدا، سەرکەوتنى چەندىن سەدەى دوور و دريژى ھەخامەنشى و پارتىھەكان و ساسانىھەكان بە سەر عىراقدا بۆتە جىي باوھەرى ئەوھى كە وشەى ئيرانى بو عىراقى سامى گوازاراونەتەو. زانا زمانەوانەكانى ئيسلام زۆربەى ئەو وشە ھاوبەشانەيان ژماردوون كە لە نيوان فارسى و عارەبىدا ھەن و بە پيوانە و دەستوورى عارەبىيان لەگەلدا ناكري لە بوارى شيكرەنەو و خواستەنەوھە ئەوھش بە پيى ياساى دابەزين لە سەرەوھەرا. كاتى ھۆش لە سەرەدەمى ئيمەدا و لە ھەموو بوارەكانى ديد و پيوانەكارى تازەبابەتى پيوانە و ئەنجامگىرى و

توێژینهوه له بواری زماندا کرایهوه، دهرکهوت زۆر لهو وشانهی کهله سه ر فارسی حسیب دهکران له بنهڕهتدا بابلی یا ئهکهدی یا ئاشوورین و ههندیکیان سۆمه رین و مامۆستا تاها باقری خوالیخۆشبوو کتیبیکی له سه ر ئه و وشانه نووسی — رهنگه نهختی بهرفرهوانی تیدا کردبێ - سه رچاوه نافارسیهکانیان و رهچهلهکیانی ئاشکرا کردووه. ئاشکرایه بوونی سه رچاوهی ئه و وشانه له ئه کهدی و بابلیدا بهلگهیهکی نوێیه بۆ گواستنهوهی وشه به ئاراسته ی سه ره و خوار و جیاوازی تهرازووی هیز له نیوان فارسی لاوز له سه رهتادا له گه ل شارستانه تی ره گداکو تاوی عیراقی ئه و سه رده مانه ی سامی و سۆمه ریدا ئاشکرایه. له لاپه ره 204 و 205 ی به شی یه که می کتیبی «تاریخ زبان فارسی» ی ناوبراودا ئه وه دهخوێنینهوه: ئه و کاروباران ه ی به بهرپۆه به رایه تی دهسه لاتی سه رده می هه خامه نشیه وه وابهسته بوون، به ئارامی ده نووسران و هه ندی به لگه نامه ی بهرپۆه به رایه تی ئه و سه رده مه که ده ست که وتن، به ئارامی له سه ر پێست نووسرابوون و ه ی کۆتاییه کانی سه ده ی پێنجه می پێش زاین بوون، ههروه ها له کۆشکی شاهانشای هه خامه نشی له تهختی جه مشید نیزیکه ی سیی هه زار له وحه قور دۆزرانه وه که به زمانی عیلامی نووسرابوون، ئه وه ش به وه لیکده دریته وه که ده سه لاتی تدار ی هه خامه نشی له سه ره تاوه و تا ماوه یه کی دوور و درێژ توانایه کی ئه وتۆی نه بووه ژماره یه کی وا له نووسه رانی فارسی کۆن کۆ بکاته وه به لگه نامه ئیمپراتۆریه کان تۆمار بکه ن که له ماوه یه کی کورتی سه رسور هینه ردا په ره ی سه ند، له بهر ئه وه به ناچاری په نایان بۆ نووسه رانی میله تانی دی برد که له و بواره دا شاره زاییان هه بوو. تا دوا ی قادیسه ی یه که م که زه مان گۆرا و بارودۆخ تیکچوو و که له پووری قورئان هه رچی که له پووریکی کۆن هه بوو و ها ته پێشی رایمالی. ده بینین فارسی شانازی

به و وشانه وه ده کا که چوونه ته ناو فارسییه وه و ته نانه ت عاره ب به خویشیان به ده گمه ن به کاریان ده هیئا و له م سهرده مه دا و له ویستگه ی به نزی نی فارسی لافیه ده خویینه وه لی نووسراوه: استعمال دخانیات اکیدا ممنوع است.

زمانی کوردیش له و بواره دا وه ک زمانه کانی تره و ژماره یه کی یه کجار زۆر له و وشه عاره بیانه ی تیکه و تن که په یوه ندیان به باوه ر و خواپه رستی و زانستی ئیسلام و سهرجه م رۆشنیرییه وه هیه و به کاره یتانیان بۆ که س که مایه تی نییه بۆ ئه وانه نه بی به ره نگاری باو ده بنه وه. خو شبه ختانه له هه ندی روه ی به خته وه، فره هنگی کوردی له و ده مه وه که له زه رده شتی جیا بووه وه و به هۆی دوورییه وه له چه قی ده سه لات و شارستانه تییه وه و به ره له وه ی راسته وخۆ په یوه ندی به فارسییه وه هه بی، له ئه نجامدا قامووسی ئه و وشانه ی له ده ست دا که په یوه ندیان به ئایینه کۆنه که یانه وه هه بوو و ئه گه ره وشه ی وه ک athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بدهینه به ره بای گوئی رۆشنیری کورد، له خه ونیشدا نازانی ئه وانه سی چینی کۆمه لگان و له ئافیس تادا هاتوون و مه به ستیش رۆحانی و سهر باز و وه رزیره و وشه ی «ئه رته ش» ی فارسی که سهر بازی ده گه یه نی، سهره تاکه ی وشه ی دووه مه و سییه میش سهره تای «کشاورز» ی فارسیه که ده کاته وه رزیر. به لام یه که میان، ئاشکرایه له وه وه هاتووه که له سهره تای ئه م باسه دا باس مان کرد، haurva که واتای «ته واو - کامیل» ده دا و هه مان «ئیرۆ» ی کوردیه. ئه و وشانه له ئافیس تای تازه دا هه ن به لام «gatha» که کۆنترین به شی ئافیس تایه، به شیوه یه کی دی هاتووه و زیاتر جیی ئه وه یه کورد به زمانه که ی خۆی رازی بی، چونکه وشه ی یه که م «airyama» به واتای هاوړی، هه قال و هه مان وشه ی «یار» ی کوردی

نوییه. دووه‌میش «awetush — خفه‌ئیتوش» بوو به واتای «ئەندامی دەستە» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» بی به هه‌مان واتا و دوو‌میش verezeno قه‌ره‌زه‌نو به واتای «وه‌رزیر» ی کوردی به ده‌نگ و واتاو. وشه‌ی gatha خۆی له‌ بنه‌رتدا دوعا و نزا ده‌گه‌یه‌نی و له‌ شیوه‌زاری عه‌شره‌تی دزه‌یی ده‌وروبه‌ری مه‌خمووردا بۆته «گاس» به واتای بانگکردن و «ث» له‌ کوردیدا بزر بووه و وه‌رگه‌را و ئه‌گه‌ر کورد gatha بخوینیته‌وه ده‌یکاته «گاسا». ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ی ده‌نگی «ث» له‌ ولاتی کورددا ته‌نها له‌ ناوچه‌ی هه‌وراماندا ماوه‌ته‌وه. له‌ باره‌ی ئه‌م وشانه‌وه بگه‌ریوه بۆ «مزدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌ینانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئه‌وه هه‌ندێ بوو له‌ لایه‌ن و په‌راویزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و ناکوردی زمانه‌ ئێرانیه‌کان به‌ فارسییه‌وه، له‌ گه‌ڵ که‌می له‌ په‌یوه‌ندییه‌ جه‌وه‌ه‌ریه‌ کانی نیوانیان و ئه‌گه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به‌ قوولیی و فره‌وانی ورد بێته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وانه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌ویننه‌وه و خه‌یال ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له‌ میژووی کورددا ئه‌وه‌یه‌ ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له‌ چنگی فارسی به‌ نرخ‌ی چاره‌نووس ئه‌نجام درا که‌ 25 یا 26 سه‌ده‌ درێژه‌ی کیشا. ئه‌م‌رۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ بیتاوانیه‌که‌ی له‌ تۆمه‌ت به‌ پاک‌کردنه‌وه‌یه‌ک بی که‌ له‌ راستیدا که‌ولکردنی‌تی و به‌وه‌ش کورد به‌ هه‌وه‌سی خۆی ته‌رمی زمانه‌که‌ی خۆی ده‌داته‌ فارسی و له‌وه‌ خاتره‌جه‌می ده‌کا که‌ به‌ درێژایی میژوو نه‌یتوانیوه کوردی سه‌ربرێ.

دوای ئهوهی ههندی مهسهلهی ئافیسستا و زمانی فارسی باس کران، قسهکردن له بارهی پههلهوییهوه تویشه بهرهی کهممه سهره فتر دهیی چونکه له تویی قسه کانماندا باس و ئاماژه بو پههلهوی هه بوون.

ئهوهی له بارهی ئه و زمانه وه نه گۆره، ناوه کهیه تی که له سه رچاوهی کۆنتره وه هاتوو و له نووسینی فارسی کۆندا به شیوهی «پرتو - په رته وه» به ناوچهی خوراسانی ئه مرؤ گوتراوه، که که وتۆته باشووری خۆره لاتی ولاتی فارسه وه و ئه وهش ئه و خاکه یه که حکومه تی ئهشکانی له ناوه راستی سه دهی سییه می پیش زاین تییدا وه ک زله یزیک رِسکا و سلوکیه کانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئه وهی ده سه لات که وته ده ست ئهشکانیه کانه وه (ناوه که بو ئه شک یا ئه رشاک ده گه رپته وه که به سه ر سلوکیه کاند سهر که وت) 250 پ ز زمانه پههلهوییه که یان به ییز بوو (وشه که له په رته وه وه گۆراوه) زمانه که له هه مان کاتدا بووه زمانی دنیا و دین چونکه ئه وهی ده سه لاتی دنیایی هه بوویی له و سه رده مانه دا ده سه لاتی دینیشیان ده دایه پال خویان. ئه وهی به لگه نه ویسته ئه وهیه پههلهوی به چه ندین سه دهی دوورودریژ به ر له ده سه لاتی ئهشکانیه کان شان به شانی ئافیسستا و فارسی کۆن بوونیکی تۆمار کراوی هه بوو، تا ده گه یشته سه رچاوه که ی له خیل هه ندوئه وروپیه کان که وه ک هه موو گه له ئاریه کان و ئه وروپیه کان له یه ک ئاستدا بوون چونکه گه لیک نه بوو له یه که م و دووهم دابرا ندا له یه کئی له زمانه کۆنه کانی ئه و گه لانه وه گه شه ی کردیی. لیکچوونی شیوازی تۆمار کراوی پههلهوی و پارسی و هه خامه نشی له لیکچوونی نیوان پارسی هه خامه نشی و فارسی نوێ زیاتره و ئه گه ر فارسی بگه رایه ته وه ده ستی ده سه لات و

میراتی که له پووری ئیرانی یه کجار زۆر زهحمهت دهبوو ئهو پردانه دروست بکا و له گریډانی په یوهندی نیزیکایه تی نیوان فارسی کۆن و نوێ بهردهوام بێ چونکه ئه گهر فارسی به بێ حکومهت و تۆمارکردن بمابایه تهوه دهبووه چهند شیوه زاریکی لیکدا براری جیاواز و جیاوازیان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نیوان کوردی سهردهم و ئافیسیتا، بگره زیاتریش دهبوو: ئه وهش له بهر ئه وهی فارسی بنه چه یه کی تۆمار کراوی کۆنینهی نییه تا له گهڵ پاشماوهی ئافیسیتادا به یه ک بپۆرین و چوارسه د وشه له کوێ و 83000 وشه له کوێ؟ په یوهندی کۆنی ئهم شیوازان له کوێ و هی تازه یان له کوێ؟ کوا په یوهندی نیوان ئهم وشه کۆنانه ی خواره وه له گهڵ وشه ی نویدا:

شیوازی کۆن	شیوازی نوێ	واتایان به کوردی
ئیدی idiy	برهو	برۆ
ئهداتوڤ adaturv	برهوه د	با بروات
مه نیا هه ئی	بیه ندیشی	بیر بکه وه
ئا هه م	بوده م	بووم
په تی په خوڤا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خۆت به

بۆ ئه وه ته ماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بىشى ئەو وشانە بۇ فارسى كۆن بگىرپىنەو، دەشى بۇ ھەر شىۋازىكى دى بىيانگىرپىنەو ھەخامەنشى نەبى كە لەو سەردەمەدا بوو. لە راستىدا، بە پىي بۆچوونى زۆربەى نووسەرە ئىسلامىيەكان، فارسى و پەھلەۋى تىكەلاۋى يەكتر بوونە و ھەندى لەو نووسەرەنە يەكسانى كىردوون و ھى تىريان فارسىيان دابەش كىردوون و پىيان واىە پەھلەۋى بەشىكىتى و ھى تىريشان بەلايەكى ترەدا چوونە كە ئىرە جىي باسكىردى نىيە و كەمىكى زۆر كەمىشيان بە دوو زمانى جىاۋازيان داناون. پەھلەۋى، خەتىكى تايبەتى بۇ نووسىن لە ئارامى داتاشى. ھەخامەنشەكان خەتى بىمارىيان ھەبوو بەلام لە بەر زەخمەتى بەكارھىنانى ئەو خەتە، ئەوانىش پەنايان بۇ ئارامى برد. ئەۋەى تا ئىستا لە بەلگەنامەى پەھلەۋى سەردەمى ئەشكانىيەكان دەست كەۋتوۋە، زۆر كەمە و ھەرە كۆنەكانيان دوو «گرىپەند — قەۋالە»ى ئالۋوپىر و لە ھەۋرامان دەست كەۋتوون (ھەۋرامان ناۋچەيەكى كوردنشىنە كەۋتوتە ھەردوۋ بەرى سىنوۋرى نىۋان ۋلاتى فارس و عىراقەۋە و بە تەنىشت ھەلەبجەۋەيە، لە پارىزگاي سلىمانى) مىژۋوى ئەو دوو گرىپەندە بۇ يەكەم سەدەى پ ز دەگەرپىتەۋە و كۆنەكەيان ھى سالى (88ى پ ز) و تازەكەشيان رپى تى دەچى سالى (12ى) پ ز يا (88ى) ز نووسراپى (تەماشاي ل 251 و 252ى كىيى تارىخ زبان فارسى بكە). يەكەميان لە بنەرەتدا بە يۆنانى نووسراۋە و وشەى پەھلەۋى لە پىشتەكەى ھەن، دوۋەمىشيان ھەموۋى پەھلەۋىيە و ئەۋەش بەلگەيە بۇ ئەۋەى زمانى سلوكى لەو سەردەمەدا بەكار نەھىندراۋە. بەلام ساسانىيەكان ماۋەيەكى دوور و درىژ لە سەر بەكارھىنانى زمان و خەتى پەھلەۋى مانەۋە و شوپىتەۋارى زۆرمان لەۋانەۋە پى گەشىتوون. كەچى خەتى پەھلەۋى داتاشراۋ لە ئارامى بە جۆرى گۆردرا ھەندى لە زەخمەتىيەكانى كە لە

خویتندنه و هه بوون لاکه و تن و ئەو شیوه گۆراوه لای ساسانیه کان بووه خه تی به کارهیندراو. په هله وی به خۆی، به پیتی بوچوونی زانا ئیرانیه کان بووه دوو به شه وه: یه که میان ئەو په هله وییه بوو که له ناوچه که ی خۆیدا، که که و تبووه باکووری رۆژهه لاتەوه، به کار دهیندرا. دووهمیان ئەو په هله وییه بوو که ولاتی پارس، له باکووری رۆژاوا ی ئیران به تەنیشته ئەو فارسییه وه بوون که زمانی ئاخوتنی ئەو ولاته بوو، به کار دهیندرا. ئەم په هله وییه به «پارسیک» ناوی ده رچوو بوو تا له په هله وی یه که م و زمانی فارسی که سهرچاوه که ی هه خامه نشی بوو و په رشوبلاو ببووه و به فارسی نوێ دهناسری جیا بکریته وه. جیاوازی نیوان په هله وی (ناویان نا په هله وانیک) و «پارسیک» زۆر که مه به لام هه یه. بۆ روونکردنه وه ی ئەو جیاوازییه په نامان بۆ ئەم رستانه ی خواره وه برد که هی پارسیک و په هله وانین و له شویتنه واریکی ئه رده شیر بابکانه وه (دامه زریته ری ده ولته تی ساسانی 226 ی پ ز) گوازاراونه ته وه.

1. پتکرا این مزدیسن بغ ارتخستر

1. پتکر ام مزدیسن بغ ارتخستر

2. شاهان شاه ایران کی چهر

2. شاهین شاه اریان کی چهر

3. هیچ یزدان پس بغ پاک شاه

3. هیچ پزتان بوهر بغ پاک شاه

یه کهم شیوازی هەر پسته یه ک پارسیکه و دوومیش په هله وانیکه. واتاشیان: ئەمه په یکه ری شایه، مه زدیە سنا، ئەردە شیر، شاهه نشای ئیران... هتد. پسته کانیشمان له ل 255 ی کتیی تاریخ زبان فارسی، به شی یه که مه وه گواستۆته وه.

دوا ی گریه نده کانی هه ورامان نووسین و به لگه نامه ی زۆرمان دهست که وتوون، له وانه، کتیی کارنامه ی ئەردە شیر بابکانه و «ئهردا فیرافنامه» و زه ند ئا فیس تا و کتیی ئایینی تری زه رده شتی و مانه وی له گه ل شویته واری ئەده بی ده ره وه ی باز نه ی ئاین، وه ک ده سه لات و میژووی تیکه لی داستان و شتی تر...

ره نگه که لکی هه بی لی ره دا ئەوه بلین که «زه ند ئا فیس تا» ته فسیری په هله وی سه رده می ساسانیه کانه و بۆ ئا فیس تا کراوه و «شه رحی ئا فیس تا» ده گه یه نی و لیکدانه وه کهش له «zanti زه نتی» وه رگیراوه که ره گه که ی «zan زه ن» ی ئا فیس تاییه و «dan ده ن» ی پارسی کۆن به رانه بریتی که واتای زانست و زانیاری ده دا و هه ردوو وشه ی «زه ن و ده ن» به شیوازی خۆیان دابه زیون و له کور دیدا بوونه ته «زانین و زان» که له ئا فیس تاوه گوازا رونه ته وه به نیشانه ی جیا که ره وه ی «د» ی سه ره تایه وه ها تووه. ره گیش له هه ردوو کیاندا «زان و دان» ه و ئا شکرایه په هله وی به هیشتنه وه ی «ز» له «زه ند» دا هاوبه شی کور دییه. یه کێ له خه سل ته هاوبه شه کانی په هله وی و کور دی ئەوه یه کرداری رابرده له په هله وی و شیوه زاری باکووری کور دیدا به پێشخستنی جیناوی بکه ره به سه ر کرداردا و ئینگلیزیش له هه موو کرداره کاندا وا ده کا. ئەوجا کور دی و په هله وی جیناوی بکه ره له هه موو کرداریکی رابرده و داهاتوودا دوا ده خه ن و هه موو زاراوه کور دییه ناسراوه کان له وه دا وه ک یه کن. وا باوه که شیوازی هه ورامی کور دی له په هله وی ده چی و بۆم هه لنه که وتوو

لهو لایه نه ورد بېمه وه و رای گرده بری له سهر دهر برم به لام ته و دوو به ران به رهی سهر وه له وه دا بی به لگه نین که سهر به هه ورامین چونکه ئاخوتنی رۆژانه ی ئاسایی خه لک تۆمار ده کهن که چ خه سلّه تیکی ره سمیان نییه تا ته و گومانه بکری که به زمانی بیگانه بۆیان نووسرای. ته وه ی ته م بۆچوونه م پتر پشت ته ستور ده کا قسه یه کی شه مسه ددین محمه د کوړی قه یس ته لرازییه که له کتیبی «المعجم في معايير اشعار العجم» دا نووسیویه تی و وه رگیرانه که ی ده بیته: خه لکی عیراقم دیت سهر گهرمی دارشتنی ئاوازی ته ده بیاتی فه له وی بوون و ته نانه ت به ئاوازیکی ناخوش گوته ی عاره ب و غه زه لی دری «فارسی» دل و ده روونی ده هه ژاندن، وه ک:

لحن اورامن و بیت پهلوی
زه خمهء رود و سماعی خسروی

بۆ ته مه، سهرنجی ل 249 ی کتیبی تاریخ زبان فارسی بدهن، ده قه که شم به رچاو نه که و ته وه تا بزانه به عاره بییه یا له قاموسه وه، له ناعاره بییه وه گوازاراوه ته وه بۆ کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وه ک له فارسیدا باوه، بی ته وه ی له عاره بییه وه وه ر بگيردری.

نیوه ی یه که می به یته که که واتای «ئاوازی هه ورامی و به یتی په هله وی» ده دا، پنده لانی تپدایه بۆ ئاوازی هه ورامی و ئاسان نییه ئاوازی گورانی له وشه کانی جیا بکریته وه و ته گهر په هله وی له وه زیاتر بلاو بوویته وه له هه ورامان گیري خواردی ته وه ریگر نییه له به رده م ته وه ی زمانی هه ورامان په هله وی بووی و ئاوازه که سهرچاوه ی هه ورامانییه و

زمانه‌که‌ش زمانی گشتیی خه‌لکی ولاته و ئاوازی‌ش تاییه‌تمه‌ندی ناوچه‌که‌یه، وه‌ک بلیی: فلانه که‌س شیعرێکی عاره‌بی به ئاوازی شامی یا قاهیری یا به‌غدایی گوتوو. ئه‌وجا هه‌ورامان ناوچه‌یه‌کی به‌رین نییه و به‌ده‌سه‌لاتداریی ناوی ده‌رنه‌چوو به‌ ئاوازی ئه‌وه‌نده به‌ناوبانگ بی زمانی تر سواری سه‌ری بی. له‌ هه‌موو حالێکدا، ئه‌و سه‌رسوهرمانه‌ ده‌میێ که ئاوازی هه‌ورامانی بلاو بیته‌وه و به‌ناوبانگ بی تا شیعی زمانیکی تر ته‌واو داگیر بکا. له‌م رۆژگاره‌ی ئیستادا ئاوازی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه و وه‌ها ناوی پێوه ده‌رچوو هه‌چ جیه‌کی تری ئه‌م جیهانه تاییه‌تمه‌ندی وای له ئاوازا نییه. ئیستا مه‌ودای ئه‌وه نییه باسی تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئه‌و ئاوازه بکه‌ین که له‌ره‌یه‌کی تیدایه هه‌چ قورگیکی تر، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا رانه‌هاتبی پێی ناوه‌ستی تا ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی بپرسین ئاخۆ رێی تی ده‌چی له‌ره له ئاوازی فارسی سه‌رده‌ما که تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، له ئاوازی هه‌ورامان وه‌ریانگرتبی؟ له‌ کوردستاندا، به‌ هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه له شیوه‌ی ئه‌و ئاوازه نییه! زه‌ره‌ری نییه ئه‌گه‌ر بلییم به‌شیک له‌و شیوه تاییه‌تییه‌ی هه‌ورامان له ده‌نگی لی‌هاتوانی ئاوازی عیراقدای به‌ بچراوی ده‌رده‌که‌وی به تاییه‌تی له ده‌نگی نه‌جمه‌ددین شیخلی و به شیوه‌یه‌کی که‌متر مه‌مه‌د گوبانچی و له هه‌ندیکی تریشه‌وه به شیوه‌یه‌کی خنکاو و که‌رخ و گر و ماندوووون ده‌رده‌که‌وی که توانای ده‌ره‌ینانی که‌متریان هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بابته‌که بو لیکۆلینه‌وه‌ی فره‌وانتر به‌ کراوه‌یی ده‌می‌نیه‌وه تا به ئه‌نجامی‌کی گرده‌بر بگه‌ین. ئه‌نجامی وردبوونه‌وه‌ش هه‌رچییه‌ک بی گه‌رد ناخاته سه‌ر هه‌ورامان و له شتی‌کدا لۆمه‌ی نا‌کرێ که له میژوودا، به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان رووی داوه و کوردستانی له پشته و زمانی کوردی به‌ پاکژی و پته‌وی و سه‌ربه‌خۆیی لی ده‌رهاتوو، جگه له‌وه‌ی که په‌هله‌وی فارسی نییه و سه‌ره‌جه‌می باسه‌که‌ش

شارستانه تییه له گه‌ل هه‌ندی تیشکدانه‌وه‌دا و چ پیویست به دله‌راوکی
ناکا.

له په‌نا و په‌سیوی خویندنه‌وه‌مدا بو په‌هله‌وی بینومه، وه‌ک خه‌لکی
تریش دیوانه، وشه‌ی زور هه‌ن، هاوشیوه‌یان له کوردی سه‌رده‌میشیدا
هه‌یه و نه‌مزانیه له فارسیدا هه‌بی، یا شیوه‌یان له کوردیدا له‌و شیوانه
نیزیکتره که له فارسیدا هه‌یه. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که له
هه‌ندی شیوه‌زاری کوردیدا له کوردستانی عیراق کرداره‌کان له سه‌ر
شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گورین به تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به دواياندا
دی، ئه‌و شیوه‌زارانه ده‌یکه‌نه «ت» و له په‌هله‌ویشدا وایه. ئه‌و
شیوه‌زارانه له بری «کردن و مردن» ده‌لین «کرتن، مرتن». بی گومان
وردبوونه‌وه هه‌ندی پرووی تری له‌و بابه‌ته له نیوان شیوه‌زاره کوردیه‌کان،
یا هه‌ندیکیاندا له گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ئه‌وه‌ش به هو‌ی گه‌رانه‌وه‌یان
بو یه‌ک سه‌رچاوه‌ی ئیرانی و نیزیکایه‌تیشیان له یه‌کتره‌وه، شتیکی
تریش هه‌یه کوردی و په‌هله‌وی کو ده‌کاته‌وه و له‌و دووه‌دا نه‌بی ئه‌وه
نییه:

ئه‌و دراوه‌ هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافیس‌تایه که یا کوردیه و له خاکی
په‌هله‌ویدا، له خوراسان ده‌رکه‌وتوو‌ه یا په‌هله‌وییه‌کی کۆنه و به‌ زمانی
کوردی قسه‌یان پین کردوو‌ه و په‌یوه‌ندی نیوانی له گه‌ل کوردیدا له‌و ده‌قه
ئاینیانه‌دا به‌رده‌وام بووه که کورد باوه‌ری پیان هه‌بووه. ئه‌مه راس‌تییه‌کی
گه‌وره‌یه و که‌س ئاو‌ری لی ناداته‌وه چونکه ئه‌و ده‌نگه زور کزه که هه‌ق
وایه به‌رز بیت‌ه‌وه. نه په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به ناویه‌وه هه‌یه له خاکی
خوراسانه‌وه ده‌نگ هه‌ل‌برئ و نه کورد که‌س گو‌ی له ده‌نگی ده‌گرئ
ئه‌گه‌ر ده‌نگیکی لیوه‌ بی که تا ئیستا شتی وا نه‌بووه.

کوردی به زندوویی ماوه ته وه به لام په هله وی شویتنه واری سه ربه خوی
 نه ماوه له فارسی جیا بی و به هوی گواستنه وهی دهسه لاتوه به
 فارسه کان، هه موو ئه و زمانه ی نووسینیان هه بووبی له سه رده می
 ساسانیه کاندای بوونه به شیک له که له پووری فارسی و خوراسانیس، به
 خوی و که له پووری وه له ماوه ی چوارسه د سالدا که وه به ر دهستیان و
 تا هاتنی ئیسلام هه موو ئه و زمانه ی تیدا توانه وه. توانای ئه وه نییه
 مه زنده لی بدری ئاخو به دووری و نیزیکی له گه ل کوردیدا چی پرووی
 ده دا چونکه جگه له شیویه کی تومار کراوی په هله وی که ماوه ی چند
 سه دهیه ک وه ک زمانی ده وله تی و فره هنگی له سه رده می ئه شکانیدا و
 دواپی له ماوه یه کی دهسه لاتی ساسانیدا بره وی هه بوو و دواتر، چند
 سه دهیه کی دواپی هاتنی ئیسلام شانه شانی فارسی بوو و له کاروباری
 رږژانه و رپوره سمی ئایینی زه رده شتیدا به کار ده هیتدرا و ئه و جا، هه زار
 سالیک ده بی، له هه ندی شویتی به رته سکدا نه بی که هه ناسه ی تیدا
 ده دا، لاپه ره که ی داخرا، پتوانه ی ترمان بو ئه و به راورد کارییه له بهر
 ده ستدا نییه.

په هله وی به زمانی سه رده می ناوه راست داده نری، نه خیر له دواپی
 هیرشی ئه سکهنده ره وه، به تاکه زمانی سه رده می ناوه راست داده نری تا
 ماوه یه کی زور دواپی دامه زرانندی ده وله تی ساسانی سالی 331 پ ز و
 هه تا دواپی سالی 226 ی ز. جگه له زمانی ئافیتستا به پله ی یه که م و
 فارسی کون (ئهمینی) به پله ی دووهم، زمانی ترمان نییه نویتنه رایه تی
 زمانه ئیرانیه کانی سه رده می کون بکا چونکه هه ر ئه و دوو به ته نها
 خو یان شویتنه واری نووسراوی سه رده می سلوکیان هه یه. ئه گه ر
 خوازیاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه هه ر به ئافیتستا وه ک تاکه
 نویتنه ری زمانه ئیرانییه کان وازمان ده هیتا چونکه کونترین و

دهوله‌مندترین دهقه، که خاوه‌نی 83000 وشه‌یه و له‌گه‌ل فارسی کوندا، به‌خوی و چوارسه‌د وشه‌وه به‌راورد ناکری.

ده‌بی ویتیه‌کی نووسراوی زمانی ئیرانمان هه‌بی و بیکه‌ینه پیوه‌ر بو‌ئو رۆله‌ی دیویه‌تی چونکه‌ کوردی و زۆر زمانی تری ئیرانی نه‌ نووسینی کۆنیان هه‌یه نه‌ ناوه‌نجی و هه‌مووشیان له‌ سه‌ر لستی زمانه‌ نوییه‌کان دانراوون ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ش زانراوه‌ که هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی گه‌لانی هند و ئیرانی بینه‌ دوو به‌شه‌وه، هه‌بوونه. ئه‌مه‌ شانبه‌شانی ئه‌وانه‌ ده‌لیم که بو‌یان نه‌سه‌لماوه‌ ئافیس‌تا به‌ زمانی قه‌ومه‌ میدیه‌که‌ی زه‌رده‌شت بووه‌ و ئه‌گه‌ر وا دانین زمانی ئافیس‌تا میدی بووه‌ کوردی ده‌چیته‌ خانه‌ی زمانه‌ کۆنه‌ ئیرانیه‌کانه‌وه. ئه‌م قسه‌یه‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ ئافیس‌تا به‌ پیتیک نه‌نووسراوه‌ تایبه‌ت بووی به‌ میدیه‌کان و ئه‌وه‌ش سه‌لماندنی ناوی. ئه‌و سی‌ رۆله‌ له‌ داهیتانی زانیانی سه‌رده‌من.

به‌ پێی ئه‌و پێوانه‌کارییه‌ په‌هله‌وی سروشتی ناوه‌راستی ده‌سه‌لاتی ئه‌شکانیه‌کان و ساسانیه‌کان و تا هێرش‌ی ئیسلامی تیدایه‌ و خه‌سله‌تی نویی دوا‌ی ئیسلامیشی تیدایه‌ تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که‌ چی دی به‌کار نه‌ده‌هیندرا و بووه‌ زمانیکی کۆنینه‌ و له‌ هه‌ندئ‌ رپۆره‌سمی ئایینی زه‌رده‌شتیدا، له‌ هه‌رکوی بوایه‌ن ده‌گوترا و ئیستاش له‌ یه‌زد و کرمان، له‌ ئیران و هه‌ندئ‌ شوینی هند که‌ گرنگترینیان «بۆمبای» مه‌کۆیان هه‌یه‌ و ئه‌وانه‌ نه‌وه‌ی پارسه‌کان که‌ دوا‌ی هاتنی ئیسلام کۆچیان کرد و به‌سه‌ره‌اتیان به‌ شیع‌ر و به‌ په‌خشان پارێزراوه‌.

به‌ پێوستی نازانین له‌ سه‌ر به‌کاره‌یتانی په‌هله‌وی له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا فره‌وانتر بدوین له‌ ده‌قی مانه‌وی نه‌بی، وازمان لی‌ هینا. پێشتر ئاماژه‌ به‌ زمانی هوزاوارش کرا که‌ به‌ به‌ره‌رینی له‌ په‌هله‌ویدا و تا ئه‌ندازه‌یه‌ کیش له‌ فارسی ناوه‌راستدا و له‌وه‌ش که‌متر له‌ «غدیه‌» دا به‌کار ده‌هیندرا.

غديه، كه له ئافيسـتادا به سوغده ناوى هاتوو و له و وشه ئاراميانه پيـكهاتوو كه به هۆى پيداويستى روونكردنهوهوه چوونه ته ناو نووسىنى پههلهوييه و نيشانهى شيكردنهوى پههلهوى له كوتايى وشه ئاراميه كان پاريزراو بووه وهك ئهوى نيشانهى سهـرچاوهى پههلهوى «تن» بخهـنه سهـر وشهـى «دهـنووسـن» و به «دهـنووسـتن» تۆمـاريان دهـكرد و خوـينهـرى ئهـو سهـردهـمه به «نوـيشـتن» واته نووسـين دهـيانخوـينهـوه و بهـو شيـويه، بهـلام پـيوـيست بهـ دريـژهـپـيدان ناـكا. هـهـندى له هۆيه كان بۆ ئهوه دهـگهـرـينهـوه كه نووسىنى پههلهوى به خهتى ئارامى دهـنووسـرا نهـختى زهـحمهـت بوو و شيـوهى وشه پههلهوييه كان له يهـكهـوه نيـزيـك دهـبوون و ئهـگهـر به پههلهوى بنووسـرابا، دهـبوو هاوشـيـوه ئارامييهـكهـى بنووسـن و ههـموو جارـى نيشـانهـى چاوگى پههلهوى بخهـنه كـوتايـيهـكهـى و به پههلهوى دهـسـكارـيـكـراو بيـخوـينهـوه. بهـلام چـون زانـدرا وشهـى ئارامى به پههلهوى دهـنووسـران، به زۆر بهـلگهـ ئهـوه سهـلمـينـدراوه، له ههـموان بهـهـيـزتر كـتيـبيـكى زماـنهـوانى به ناوى «فرهنگ پهلوانيك - قامووسى پههلهوى»ى سهـردهـمى ناوهـنجى ماوهـتهـوه ههـموو ئهـو وشه ئاراميانهـى تـيدان كه له برى پههلهوى به كار هـينـدراوون. جگه لهـوهـى بـلـيـين ئهـو شيـوازه ئالـوزه هـهـندى جار دهـبووه هۆى گۆرـيـنى گوـتنى وشهـى پههلهوى كه بهـر گهـمهـى «هـوزوارش» كهـوتـبوون، پـيوـيست ناـكا زيـاترى له سهـر برۆين. ناشـانـم ئهـم شيـوازه چـون به هـوزوارش ناو نـرا.

ئهـوهـندهـى پهـيوهـندى بهـ رـيـژهـوى كوردـيـيهـوه ههـيـى، ئهـوه ههـموو قسـهـكان بوو له سهـر پههلهوى، ههـردووـكيان دوو داوـن له يهـك تـيرـيـژى زماـنه ئـيرانيـهـكان و به تهـنـيشـت يهـكهـوهـن و جـياواـزى چارهـنووسـيان ئهـوهـيه پههلهوى گهـشهـى كرد و له كـوتايـيدا وهـستا، كوردـيش وهـستا و دوايى گهـشهـى كرد. ئهـگهـر بسـهـلمـينـدرى لـقيـكى كوردى پهـيوهـنديهـكى له

ئاسايى توندترى به په هله وويه وه هيه ئه وه بۆ تاموچيژى ميژوويى بو و
 باشريشه بيته موژده بۆ گوماني خه لكى كه چهندين سه دهيه زهوت
 كراوه و هه مووشى قسه ي ريتيچوونه و نه سه لميندراوه و پيم وا نيه به
 يه ك ريگاش سه لميندرى، ئه وهش ئه وهيه كه قسه ي هه ورامى واى بۆ
 هه لكه وي خه سلته تى كوڻى تيدا بژى ئه وجا جوړه گومانىكى گشتى ديتته
 ئاراهه كه له سه ر زارى ئاريه كان به گشتى سه رنج دراوه و به شى
 په هله وي به ناچارى له به شى فارسى زياتر ده بى چونكه په هله وي زمانى
 ناوه راسته و ئه وهنده دوور نه بووه ليكچوون پروو نه دا وهك چوڻ
 هه خامه نشيه كان كه ته نانه ت به فارسى نوڻى كيژى خوشى نه ده چوو.
 پاشه روژ به شيوه يه ك له شيوه كان گومانمان بۆ ده كاته يه قين. به لام
 به لگه يه كي ميژووييمان به دهسته وهيه و هه ندئ پرووناكايى ده خاته سه ر
 رپرته وي شيوه زارى هه ورامى و خه سلته تى پته ويى ده رده خا. ئه و به لگه يه
 كتيبي «نور الانوار» ه كه عه بدولسه مه دى تودارى سالى 1099 ي كوچى
 له سه ر ره چه له كي ساداتى كوردى ناوچه ي هه ورامان و ده وروبه رى
 نووسيوه تى و له ناوه روژه كهيدا دوو شت بۆ ئيمه گرنگه كه په يوه نديان
 به بابته كه وه هيه و يه كه ميان شيوه ي كرپن و فروشته نه له گوند و
 گه ره كي ئه و ناوچه يه و دواى بيسميللا و پيشه كي و سه لاوات، به
 عاره بيه كي هاكه زايى ده لى: ئه وجا ميرزا عه بدولكه ريم كورى مير خاليد
 كورى ئه حمه د بابانى به كه يفى خوڻى مولكه كانى كه كه وتبوونه «پشت
 رى» و «كوره وز» مه به ستم هه مه دان و قشله كانيتى و «اسفرننگين» و
 پارچه ي «بن» و «گاوران» و «نينه» و «گولان» و قشله كانيان
 «نيزل» و «گليه» و «بيدره» و «چوين» به رانه ر دووسه د و يه ك
 مسقال زير به شيخ زه كه ريا كورى شيخ عه بدولرهمان... هتد. ئه م
 كرپن و فروشته نه، چيشتانى روژى پينجشه ممه ي پينجى ره بيه ي يه كه م،

سالی شه‌شسه‌د و هه‌فتاوینیجی کۆچی پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ دروودی لی
بی، مۆر کرا.

نووسه‌ری گریه‌نده‌ که قازی ئەسه‌دی خه‌لکی «بایگه‌لان» بووه‌ و
عاره‌بیه‌که‌ی تیکه‌لێکه‌ له‌ فیربوون و راهاتن. زانیی عاره‌بی و راهاتی
کوردی ده‌قیکیان به‌ره‌م هیناوه‌ هه‌م هیزی تیدایه‌ هه‌م دوو بلقی
هه‌لقولانی راهاتن.

ته‌مه‌نی ئەو گریه‌نده‌ ئەمڕۆکه‌ هه‌وتسه‌د و سیودوو سāl و دوو
شایه‌دی له‌ سه‌ر دوو راستی تیدان که‌ بۆ ئیمه‌ زۆر جیی بایه‌خن.
یه‌که‌میان ناوی گوند و قشله‌کانه‌، که‌ ئەو ده‌مه‌ نۆزده‌ سāl به‌ سه‌ر
کۆتایی ده‌سه‌لاتی عه‌باسیه‌کاندا تیپه‌ریوه‌، کوردی بوونه‌ و به‌ زاراوه‌ی
دانیشتوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان بوونه‌ و هه‌مووشیان به‌ که‌لکی ئەوه‌ دین
ئەمڕۆ ناوی گوندی ئەو ناوچه‌یه‌ بن. شیوازی ناوه‌کان هه‌تا ئەمڕۆ، له‌
ماوه‌ی هه‌وت سه‌ده‌ و چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌ کدا، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گۆرانی
به‌ سه‌ردا نه‌هاتوه‌ و به‌لگه‌نه‌ویستیشه‌ که‌ ئەو ناوانه‌ له‌و رۆژهدا
دانه‌راون که‌ گریه‌سته‌که‌ی تیدا نووسراوه‌ و ده‌شی له‌ پرووی
پێوانه‌ کارییه‌وه‌ بلێن چهند سه‌ده‌یه‌ک پێشتر به‌و ناوانه‌وه‌ بوونه‌ و
ته‌نانه‌ت مانه‌وه‌یشیان به‌و ناوانه‌وه‌ له‌ دوا‌ی هیرشی مه‌غۆل که‌ هه‌موو
شتیکیان ژێروژوور کرد، ئەو بۆچوونه‌ پشت‌ه‌ستوور ده‌کا. مانه‌وه‌ی ئەو
ناوانه‌ له‌ دوا‌ی ئەو بشیوتییانه‌ش که‌ دوا‌ی بوومه‌له‌رزه‌که‌ی مه‌غۆل
ناوچه‌که‌ی گرت‌ه‌وه‌ به‌لگه‌ی به‌هیزیانه‌ و ئاماژه‌شه‌ بۆ هاسانی
به‌رده‌وامبوونیان به‌ خۆیان و واتایانه‌وه‌، له‌ ماوه‌ی ئەو چهند سه‌ده‌یه‌دا
که‌ ئاسووده‌ییان تیدا بالاده‌ست بووه‌. تا ئاستی باوه‌ری‌یکردنی گرده‌ب‌ر و
پی ده‌چی ئەو ناوانه‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا هه‌بووبن هیشتا په‌هله‌وی له‌
ناوچه‌که‌دا بالاده‌ست بووبی و هیزی گریه‌نده‌که‌ی تری فرۆشتن ئەم

بۆچوونه پشتر است ده کا که له نیوان دوو که سدا بووه و په یوه ندى به
 مولکایه تی گونډیکه وه بووه ناوی «هه زار کوره» بووه و ئه و جا کړپاره که
 پيشکeshی شیخ خالیدی کورې شاذلی ده کا و ئه م شیخ خالیده باپیری
 باپیری ئه و شیخ زه که ریایه بووه که له گریبه ندى یه که مدا ناوی هاتووه
 و گونده کهش له ناوچه که دایه. به لام گوندى «هه زار کوره» ئه وه
 ده که یه نى هه زار کورې تندا بووه و ئیستاش ئه و شیوازه گوتنه له زور
 جی کوردستاندا باوه. جا با لیکى بدهینه وه چه ند سال له نیوان باپیری
 باپیر و نه وه ی نه وه دا ده بی. به پیوانه ی سه رده می ئه مرؤى من مردنى
 باپیری باپیرم «ئه لواسیق بیللا عه بدولای کورې عه بدولرهمانى جه لی»
 که سالى 1246 ی کوچی بووه و ماوه که سه دوشه ست ساله و ئه گهر بۆ
 ریککه وت ده سالى لی که م بکه ی نه وه، سه دوپه نجا سال ده خریته سه ر
 732 و ده بیته 882 سال که ته مه نى ئه و وشه یه یه که له ریزمانی
 کوردیدا تیکه ل و هاوه لئاوه. مانه وه ی وشه ی تیکه ل ئه و ماوه دوور و
 دریزه واتای قوولتری هه یه و به رابر دوودا رۆچووه. گریبه ندى دووهم
 که له یه که میان کۆنتره، به هو ی زوری ناوه کانیه وه دوامخست جگه
 له وه ی گه رانه وه مان له دووهمه وه بۆ یه که م به مه به ستى گه رانه وه ی
 شیوه زاری هه ورامیه به ره و سه رده می په هله وه ی. به لگه ی چاوه رواننه کراو
 له گریبه ندى دووهمه وده یه فروشیاری ئه و گوند و ناوچانه میرزا
 عه بدولکه ریمی کورې میر خالیدی کورې ئه حمه د بابان بی و باپیری
 بابان بی و به دوو پشت له پیش نه وه ی 675 ی کوچی بی، به پی
 لیکدانه وه ده بی به ر له سالى 600 ی کوچی له دایک بووبی. ئه وه نده ی
 من بزائم که س بۆ ئه وه نه چووه بابانه کان ئه و ره گه قووله یان هه بووبی.
 دووهم شت دوو شیعه خاوه نى نووسینه که له شیخه که یه وه
 ده یانگوازیته وه، که له دوو بۆنه دا به شیوه زاری «گوران» ی دایان و

تەمەنى شىعەرەكان تا ئەمرو 320 سالا، لە گەل رەچاوكردنى جياوازى مەوداى نيوان نووسينايدا كە تەمەنى كۆنەكەيان لەو ژمارەيەى سەرەوہ زياتر دەبى. يەكئ لە شىعەرەكان بۆ پىداھەلدانى باپىرى، پىغەمبەرى عارەبى، لە كاتى زيارەتى مەرقەدەكەيدا دايناوہ و تاكە شىعەرى «گوران» يە لە بنەماى وەزنى خۆى لايداى و ھەندى رەچاوى ەرووزى كرووہ. زمانى ئەو شىعەرە، زمانى ئەو شىعەرەنەيە كە بە «گوران»ى، لەوساوہ تا ئىستا نووسراون. سەير نىيە زمانى ئەدەب لە مەوداى چەند سەدەيەكدا خۆى بگونجىنى، بەلكو سەير ئەوہيە زمانى شىعەر خۆى لە گەل زمانى ئاخاوتندا بگونجىنى. ئەم دياردەيە ھەموو لقىكى زمانى كوردى گرتۆتەوہ بە ھەموو شىوازەكانىوہ. راستە ھەلبەستنى شىعەر و دارشتنى گوتەى ئەدەبى جياوازيان لە گەل ئاخاوتنى راستەوخۇدا ھەيە كە رەنگە لە پىوانەى دروست لايدا، بەلام ئەمە يەككىيان لە بازنەى ئەوى تريان دەرناكا چونكە ھەلە لە ئاخاوتندا وەك ھەلەكردنە لە شىعەر و بابەتى ئەدەبىدا.

ئەوہى تا ئىستا گوترا بۆ زانىنى پلەوپايەى زمانى كوردى لە ناو تىرپىزى زمانەكانى لقى ئارى و ئىرانى رۆژھەلاتى گەلە ھند و ئەوروپىيەكاندا بەسە و بە ئانقەست باسەكەم كورت كرووہ تا ھەم كارەكەم ئاسان بى ھەم كات و پشوو بۆ خويتەر بەئىلمەوہ.

ئەنجامدانى كاريكى تەواو و پىگەيشتوو لە سەر ھىلىكى بەربەرىن كە من ھەلمبژاردووہ ھى ئەوہيە سالىك يا دوو سالا بخوايەنى تا لىبىتەوہ و وەختى چاپ و بلاو كروندەوہ بىرى، بەو كاتەش سوودى راستەوخۆى بە سەردەچى و جگە لە بەھا تيورى و ئەكادىمىيەكەى ھىچى ئەوتوى نامىنى: پىويستە ئىمە خۆمان لەو شتانە لادەين كە سووديان نىيە و بەرانبەر ئەوانە بوەستىنەوہ كە زەرەريان ھەيە چونكە بە بەربەستى

ئاشكرا دەورە دراوین و دەبی بەرانبەر خۆمان بە وێژدان بین و پێی ناوی
نیەتپاکیی بەرەو گومانمان بەری. ئەگەر ئەم نووسینە شتیکی لەو
تاریکییە بەرچاوی خۆیتەرانی ڕەواندییەوه تا بتوانن ڕووتەر ئەو شتانە
بینن کە ڕوون نین، بەسە بۆ ئەوەی بێتە ھۆکاری شانازی و دلخۆشیم،
ئەگەرنا دەسخەرۆیی شویتەواریکی قوولی دەبی و دەبیتە ھۆی خەمیک
کە بارودۆخە بەرچاوەکان دەریدەخەن.

سەرنج:

بۆ گێڕانەوێ کورد بۆ میدیەکان سەرنجی کتیی پرۆفیسۆر فلادیمیر
مینۆرسکی بدەن بە وەرگێران و پەرەوێزی دکتۆر کەمال مەزھەر
ئەحمەدەو، کە لە ژمارە یەکی گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، لە بەشە
عارەبیە کەیدا، سالی 1973 بۆ کراوەتەو.

ئەوئەندە پەيوەندی بە کتیی «نور الانوار» ی نووسەری فارسییەو
هەیه، بەرێز محەمەدی مەلا کەریم ئەو لایەنانە ی لێ دەرھێناون کە
تایبەتین بە ناوچە ی ھەورامان و مەریوانەو و سالی 1970 لە بەغدا
بۆ لاوی کردەو — چاپخانە ی سەلمان ئەعزەمی «ھەندی لە میژووی
ھەورامان و مەریوان» چەند لاپەرەیک لە کتیی نور الانواری
عەبدولسەمەد توداری لە گەڵ پێشەکی و چەند پەرەوێزیکدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعوود محەمەد